

НЕДЕЉНЕ НОВИНЕ **Крагујевачке**

Година VI, Број 267

Излазе четвртком

Цена **70** дин.

www.kragujevacke.rs

17. јул 2014. године

ISSN 1821-1550

9 771821 155019

ЖЕНЕ И ПЕНЗИЈЕ

Неки послови и 65 година – неспојиви

ПОВРАТAK РАСЕЉЕНИХ СА КОСОВА

Посете *иги – види*
дају резултате

СТРАНА 6

МУКЕ КОРИСНИКА ГРАДСКОГ ПРЕВОЗА

Узалудно нервирање путника

СТРАНА 8

РАТНИ БРОД МИЛАНА ЧОКИЋА НА ПОКЛОН ГРАДУ

Бизмарк
ПОНОВО ПЛОВИ

СТРАНА 14

КЊИГА АРХИТЕКТЕ ВЕРОЉУБА ТРИФУНОВИЋА

Енциклопедија
парканства, куме

СТРАНА 15

Dvosobni stanovi i stanovi na 5. i 6. spratu za samo 833 evra/m² + PDV.
SAMO 833 €/m² +PDV
GRATIS - вареже место
SMALLVILLE KRAJUEVAC
Prodaja i informacije: +381 34 635 2641
info@smallville.rs, www.smallville.rs

ФИЛИГРАН
ЗЛАТО - СРЕБРО
ВАНАТСКО ДВОРИШТЕ - ПЕШАЧКА ЗОНА - КРАГУЈЕВАЦ

AUSPUH SERVIS
PRODAJA I UGRADNJA ORIGINALNIH IZDUNVNIH СИСТЕМА
IMASAF KeilerAuto
M. BLAGOJEVIĆA 55
362 557, 064 122 9 240

Reciklaža kertridža i tonera
dobar kertridž mir u kući
Refil M
Karadordeva 51, www.refilm.com
Tel. (034) 33 77 98 (034) 34 01 03 (064) 287 64 6

OLYMPIC TRAVEL
034/33 57 37
www.olympic.rs
SPECIJALNE ПОНУДЕ
ЈЕДАН ПЛАЋА,
ДВОЈЕ ПУТУЈУ!!!

Где су млади Крагујевчани

Госпођа председниковаца Драгица Николић прошле недеље је у две „туре“ правила пријем за најбоље ћаке из Србије. Тачније, то је радила фондација која носи њено име. Прво је угостила стотинак средњошколаца, а потом скоро исто толико ученика који су недавно завршили основну школу.

Занимљиво је, рецимо, да је дневни лист „Политика“ у оба случаја објавио по целу новинску страну са краћим текстовима, пригодним фотографијама и списковима тих супер ћака, уз навођење њихових школа и освојених награда које су их препоручиле за пријем у Палати „Србија“ - али под ознаком „огласи“. То значи да су ови текстови, односно новинске стране, били под третманом комерцијалних, што ће рећи - плаћени су! Вероватно из Фондације „Драгица Николић“.

Најбољи ученици добили су похвилице и лаптопове, организовано им је туристичко разгледање Београда (већина њих је из унутрашњости), обраћали су им се председник Николић и министри просвете и омладине Срђан Вербич и Вања Удовићић. Било је честитања, сличања, осмехања пред камерама.

Из објављених података о најћацима види се да је основни критеријум за указивање ове почасти

био рејтинг награда које су ученици добијали на државним такмичењима из различитих области или на међународним смотрама. Сасвим разумљиво, јер да су угошћени, на пример, сви „вуковци“, морала би да се закупи најмање београдска „Арена“, Али, то је већ друга тема.

Пада у очи да је међу скоро две стотине најбољих ћака који су пријемљени и награђени код госпође Драгице Николић био само један - Крагујевчанин. И то средњошколац. За то, наравно, није крива г-ђа Николић, јер није она вредновала њихов рад, али свакако је приметила да недостају њени млади суграђани, макар и бивши, пошто је брачни пар Николић већ годинама на београдској адреси.

Питање се, dakле, враћа у „базу“: зашто нема деце из Крагујевца међу најуспешнијим српским ћацима? Престижна признања и награде освајали су ћаци из разних паланки, вароши и градова, највише из Београда, мада ни они нису доминантни, али малих Шумадинаца нема!

Да ли су то уочили просветни посленици из Крагујевца и да ли су се, можда, мало посрамили? Питање вероватно долази у невреме, јер велико је велики летњи распуст, а кад дође септембар - биће и заборављено ко је почетком јула био на скупу најбољих.

Бразилска психотерапија

Баш је штета што је завршено светско првенство у фудбалу. Таман се народ мало опустио и растеретио гледајући телевизиске преносе лоптања у Бразилу, кад месец дана надигравања у „најважнијој споредној ствари на свету“ прође док си „рек‘о пиксла“. Нема везе што Србија није учествовала, чак је и боље, да се не нервиратмо, поред свих других секираџија.

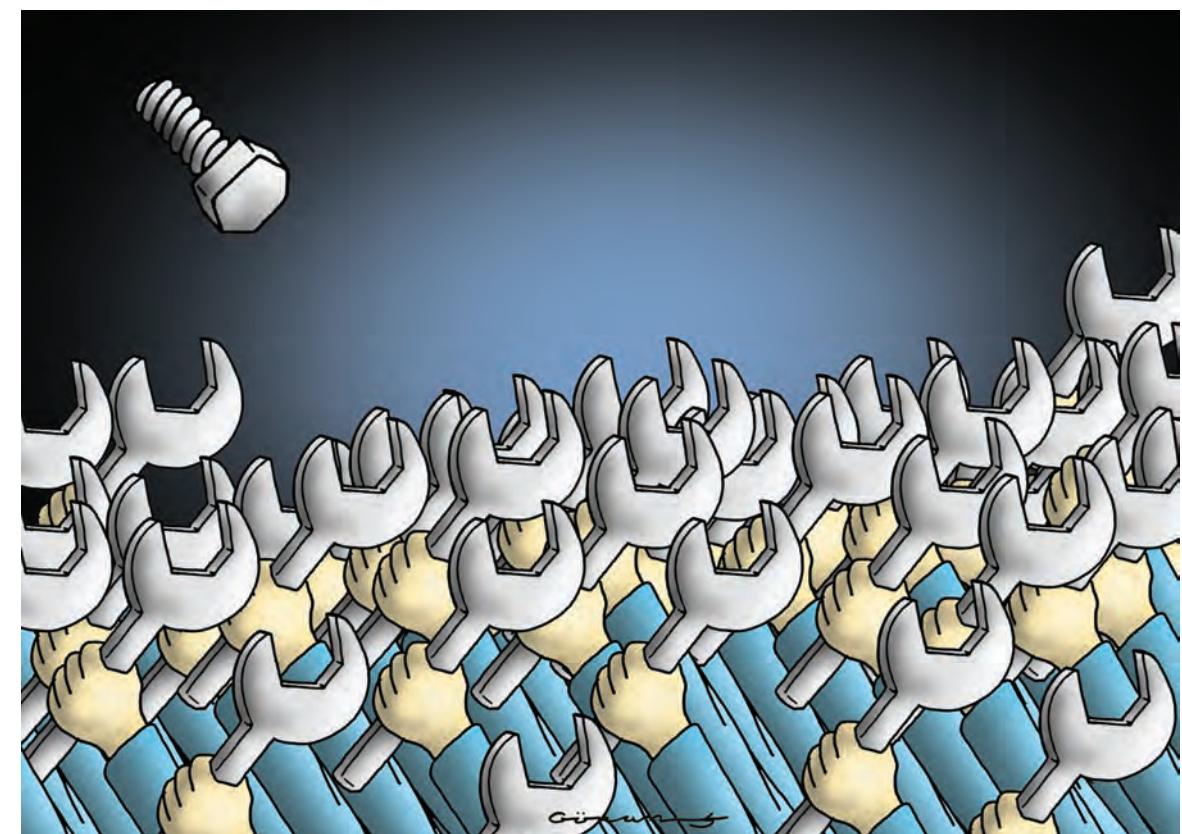
А било је супер. Срби који су вођећа нација (баш у нечemu) у зурењу у „ћораву кутију“, „упале“ ТВ, а оно на оба програма јавног сервиса - фудбал. Чак и у пола осам, кад ништа није могло да спречи емитовање другог Дневника. И тако, увече утакмице, а сутрадан дискусија о њима: на радним местима, на пијаци, улицама, у кафана-ма. Додуше, више су били окупирани мушкарци, али „примио“ се и добар број жена и њихове фудбалске расправе више су вукле на теме „који играч је бољи фрајер“. Свеједно, и то је лепа разбијира у нашој суморној стварности.

Психотерапеuti својим пацијентима (а реално у Србији међу њих би могло да се уврсти попа нације) често предлажу промену средине или амбијента у коме живе. С фудбалом су имали баш то. Нису мењали место живљења, али доминантне информације које су примили нису била „бомбардовања“ вестима о платама,

пензијама, реформама, поскупљењима, штрајковима, криминалу, политичким аферама итд (даље допишите сами), већ их је смирила игра. Хлеб онда може и да изгуби приоритет, бар привремено.

А укључите сад телевизор. Осим што су сви програми у летњим шемама, политика и политичари (уз све што иде из њих) нису на одморима. На једном каналу РТС-а преноси заседања Скупштине, на другом резимеа, анализе, полемике, свађе... Враћање у сиров, реални живот. Зато је „бежање од стварности“, макар кроз месец дана ужијавања у фудбалу, било баш делотворно.

Карикатура Горан Миленковић

Пензионери чекају вести

Зашто кад су исплате пензија многи уживаоци ове принадлежности стану у ред пред банкама и поштама и два сата пре него што шалтери почну да раде? Заједљиви пролазници обично коментаришу: поранили, к'о да ће неко да им узме паре! Други то објашњавају њиховим раноријализмом, трећи кажу - доконци су.

Међутим, за добар број њих стајање у реду је и једна врста ритуала и зато им не пада тешко. Напротив! Буде им то (не)заказано виђење, прилика да се испричaju, поделе са осталима и своје добро и лоше, а „под обавезно“ продискутује се и о политици. Увек је, наравно, тема и шта ће бити са њиховим пензијама.

Последња исплата била је прошлог четвртка, али тада још нису знали шта им је „кувао“ млади министар Лазар Костић, који ће у пензији за један четрдесет година, јер до сада има годину стажа - у Влади Србије. Његова намера да удари рез по пензијама од двадесет посто није прошла, испречио се премијер лично, али је само два дана касније, Душан Вујoviћ, који је преузео ресор финансија, обзанио да ће од јесени бити и кресања пензија, само у преполовљеном

проценту у односу на Костићев рачун - десет посто.

Добро је што је проценат на округлој десетици, па сваки пензионер одмах може да израчуна колико ће му бити олакшана потрошачка корпа. Већ је то довољан разлог да се моле за душу и пале свеће покојном Крокабићу, јер тек сада виде да су их ови млађи из Владе изневерили. Изгледа да ће то морати да учини и њихова „икона“ А. Вучић, јер државни „прорачун“ не може да се спаси од банкрота ако се и социјални положај најстарије популације још мало не спусти.

У опозиционим политичким круговима одмах је прокоментарисано да је Костићева оставка договорени маневар. Овај што га наслеђује педесет посто је „мекша срца“, па ако је државни налог - одрицање, боље је да се пензије скрешу за десет него за дводесет процената. Између два зла једно је мање.

Следеће пензионерско окупљање пред благајнама је 25. јула, оног тада петка. Дотле ће се можда још нешто знати о будућој судбини мијорина. У сваком случају, стаћemo у ред са њима, да чујемо кога ће да грде. Ништа необично неће бити ако почну и Слобу да „дизжу из гроба“.

energetski efikasna stolarija

SUNCE

AKCIJA!
PVC prozori u dekorima drveta po snizenim cenama

aplikacija za obračun
uštede energije i novca

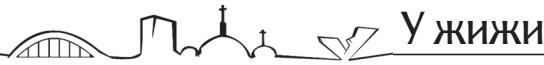
suncemarinkovic.com 034/ 330 870

Житопродукт
Крагујевац, Војводе Путника 70
Телефони: 034 370 303
370 215, 370 072, 370 135, 370 192
zitoprodukt@nadlanu.com

Произвођачке цене,
гарантовани квалитет
белог, лиснатог,
печеног, замрзнутог
пецива
Све врсте хлеба и пецива у нашим објектима:
ТЦ Аеродром, Мала пијаца,
код улаза у Житопродукт,
у кругу Заставе,
у Улици Драгослава Срејовића 5

НЕСТАШИЦА НАЈЈЕФТИНИЈЕГ ОГРЕВА

Ни угља, ни вести када ће га бити

СТОВАРИШТА БЕЗ УГЉА

На градским стовариштима нема ни грумена угља из Ковина и Колубаре, а још увек нема ни вести када ће и да ли ће уопште стићи. Продавци огрева ипак су се добро припремили за несташицу, па се Крагујевчанима нуди сијасет других врста и то на почек

Пише **Марија Обреновић**

Директор „Колубаре”, на вест да ће угља од јесени бити скупљи за трећину пошто га нема довољно, слаба је утеша за домаћине навикле да огрев припреме на време. Џаба што је Милорад Грчић, гостујући недавно у јутарњем програму РТС-а, устврдио да ће угља бити као што је само неколико дана након његовог гостовања на државној телевизији у новинама осланула изјава директора Термоелектране „Никола Тесла” који је на вео како ће због последица поплава и мање испоруке угља из „Колубаре” производња струје бити 30 одсто мања него што је планирано.

- ТЕНТ је спреман за зиму, али ће угља недостати, био је категоричан директор Чедомир Поноћко.

Они који ових дана већ размишљају шта ће и како ће када „загуђи” треба да одлуче коме ће да већују – Грчићу, да ће домаћег угља бити, или Поноћку да неће. У овом моменту извесно је само то да најјефтинијих и једино најпродаванијих врста колубаре и костолца, чија је цена лане кретала око 7.000 динара, на стовариштима нема.

■ Ковин најјефтинији

Истина, овдшњи продавци надају се да ће им у септембру бити испоручена барем нека мања количина. Међутим, искусни „ложачи” знају и то да ће мало вајде имати ако на јесен чврсто гориво из Колубаре и Костолца и стигне на

продајна места, а исто потврђује и Драгица Костић, са стоваришта „Слава Транс”.

- У питању је сирови угља који нема велику калоријску вредност, али се највише купују због чињенице да су најјефтинији. Ко ложи зна да је за овај угља много боље да „одлажи” преко лета на сунцу и мало се просуши. На жалост, још увек немамо никакве информације да ли ће и када стићи угља из Колубаре и Костолца, осим оних које се могу чути у медијима, каже наша

маћи угља Ресавица. „Најјачу” це-ну ипак има висококалорични руски камени угља – 21.000 динара за тону.

- Ко жели да обезбеди огрев на време, а да нема веће издатке него претходних година, ових дана ће свакако куповати „ковин” који је тренутно најјефтинији. Међутим, нашим купцима, на основу личног искуства, препоручујемо да узму крепољин. Цена му је 14.000 динара, али у питању је мрки угља чија једна тона може да замени две тоне јефтиног лигнита, тако да се практично могу грејати за исте паре, чак ће и уштедети који динар јер две тоне угља из Ковина стају 800 динара више. Поред тога имаће мање муке око чишћења пепела јер овај угља га нема толико колико сирови, јефтини угља, каже Драгица Костић.

Слична ситуација је и код колега на стоваришту ТП

„Аца”. У овом моменту и они се само надају да ће испорука угља из Колубаре и Костолца до јесени стићи, јер је и код њих потражња за ове две врсте највећа. По речима Игора Белића, запосленог на овом продајном месту, Крагујевчани су протеклих недеља долазили распитујући се има ли барем мањих количина преосталих од прошле године.

- Ситуација је таква да је и оно мало прошлогодиšњих залиха распродато почетком пролећа. Сада нам само остаје да верујемо како ће угља из Колубаре и Костолца стићи до јесени. Ако цене буду остале исте колубара ће се продајти за 7.000 динара, а „костолац” за 500 динара више. У овом моменту купцима можемо да понудимо угљевик који кошта 12.000 динара и сушене вреоце за 13.000 динара, објашњава Белић, напомињући да су цене исте као и лане, а да се роба може пазарити на седам-осам рата.

■ Нема ни за пензионере

Из Колубаре најављују да ће у првој половини августа овај рударски басен производити 65.000 тона угља на дан. То је за 30 одсто мање од убичајених количина. По речима Милорада Грчића Колубара и у овом моменту „производи више угља него што се ико надао и мајући у виду штете коју је претрпела у поплавама”.

ВРСТА УГЉА	ЦЕНА
Ковин	7.400 динара
Штаваљ	12.000 динара
Сушени вреоци	13.000 динара
Бановићи	14.000 динара
Крепољин	14.000 динара
Соко	15.000 динара
Ресавица	17.000 динара
Руски камени угља	21.000 динара

саговорница.

Као озбиљни трговци на овом стоваришту су се добро припремили, знајући шта их чека након не-давних поплава, па је зато понуда овог енергента чак и разноврснија него лане. На срећу оних који се на угља греју цене су остале на нивоу прошлогодиšњих. Најмање новца потребно је издвојити за лигнит из Ковина чија је цена 7.400 динара по тони. Тона угља штаваљ кошта 12.000 динара, за хиљадарку су скупљи сушени вреоци, за босанске треба издвојити око 14-15.000 динара, док је најскупљи до-

КУПЦИ СЕ РАСПИЛУЈУ: ИГОР БЕЛИЋ

СКУПЉЕ ГРЕЈАЊЕ

Зебња од зиме

Како год се грејали Крагујевчани наредну зиму очекују са стрепњом. Домаћинства чије радијаторе загрева гас већ наредног месеца мораће да прогутају кнедлу јер је Агенција за енергетику одобрила поскупљање овог енергента. Гас за станове и куће биће скупљи од 1,1 до 1,3 одсто, па ће нова просечна цена бити 45,4 динара и при- мењиваће се већ од 1. августа.

У овом моменту „увијене у обланде“ стижу и најаве да ће и струја поскупети. Најпре се, наиме, у новинама појавила вест да ће прво поскупљање бити 30, следиће га увећање за 20 одсто, али је Електро-привреда Србије такве написе демантовао. Међутим, врло се лако може десити да до корекције цене навише на послетку ипак дође.

Безбрински нису Крагујевчани које греје овдашња „Енергетика“. Додуше, ово предузеће још увек није истакло убичајен јесењи захтев за поскупљање, али закон каже да се од 1. јануара 2015. нора прећи на нов начин наплате по утрошку. Како та наплата по урошку изгледа становници града на Лепеници одлично памте, јер тешко да су заборавили вишеструко увећане рачуне који су им зимус, када је покушано увођење овог система, месец – два стизали.

ПРЕПОРУЧУЈЕ СКУПЉИ УГЉА: ДРАГИЦА КОСТИЋ

4.300 динара, сазнајемо у секретаријату Градског удружења пензионера.

Да ће угља из Костолца и Колубаре у септембру бити на продајним местима, ни поједини Крагујевчани нису баш уверени.

- Мислим да од та посла нема ништа. Обилазила сам ових дана стоваришта да видим јесу ли преостале неке залихе од прошле године, али „мрка капа“. Имам кућу од 150 квадрата коју грејем котлом на чврсто гориво. До сада сам, када зима није много јака, трошила пет тона колубаре и десетак метара дрва. Сада сам одлучила да следеће недеље купим две тоне неког скупљег, калоричнијег угља и који метар дрва више. Мислим да ће то бити довољно. Нисам у ситуацији да чекам јер се бојим да ће угља на јесен поскупети, а и лакше ми је да купим на више рата пошто сви дају почетак до краја године. Искрено, прибојавам се да тај угља из Колубаре, ако на јесен и стигне, неће бити бог зна каквог квалитета, каже суграђанка Нада.

Ако је судити по причама запослених на овдашњим стовариштима већина Крагујевчана ипак чека јесен. Због ситуације у домаћим угљенокопима морали су да откажу аранжмане са синдикатима који су углавном наручивали угља из Колубаре. Нови проблем који се у међувремену појавио је кањење зарада запослених чији је последовац локална самоуправа. Наиме, у појединим јавним предузећима и установама запосленима, који су желели да огрев набаве ових дана, одбили су да овере административне забране уз образложење да нико не зна каква ће бити динамика исплате плате.

Сезону синдикалних логоровања у Србији отворио је још пре недељу дана Самостални синдикат Фабрике „Застава камиони“ тражећи од Владе Србије одговор зашто држава ништа не предузима да се потпише уговор о сарадњи са компанијом JAK из Кине, која је још раније договорена. На слободној површини код Крста они су данима протестовали поред једног шатора постављеног на трави, а Зоран Вујовић, председник Синдиката металала Србије, рекао је да тај шатор не треба схватити као жељу синдилаца да „праве циркус“ по Крагујевцу и Србији, већ да хоће разговор са министром привреде Душаном Вујовићем како би решили нагомилане проблеме.

■ Минималци до приватизације

У уторак, 15. јула, када овај текст улази у штампу, чланови Самосталног синдиката Фабрике камиона упутили су се у Београд, не да би логоровали са другим колегама као знак протesta против новог Закона о раду, него својим послом. Они су тог дана у Дому синдиката организовали трибину о проблемима металских предузећа у реструктуирању из целе Србије. На скупу у Крагујевцу прошле недеље њима су се придружили синдикалци Фабрике каблова из Јагодине, „14. октобра“ из Крушевца, „Прве петолетке“ из Трстеника и других фирм и све оне деле исте муке. Тада је и састављена листа од шест захтева које су упутили министру привреде Душану Вујовићу.

Први захтев са којим ће синдиката металских фирм у реструктуирању изаћи пред министра

„Горан Милетић: Ми тражимо да се јасно каже да ли је из Европе стављена нека забрана да кинеска фабрика дође у Крагујевац. Ако јесте, захтевамо од Владе да пронађе другог партнера из неке европске земље

СИНДИКАТ „ЗАСТАВА КАМИОНА“ И ДАЉЕ ТРАЖИ РЕШЕЊЕ

Чекајући министра

Поред уговора са кинеским партнером, од Владе траже и исплату минималца и оверу књижица до коначне приватизације, али одговора нема јер се још нису састали са министром привреде, који је у међувремену преузео и финансије

привреде јесте да се запосленима у овим предузећима до приватизације исплаћују минималне зараде и да им се овере књижице. Да су ове фирме у тешкој кризи и да не могу да зараде ни за тај минималец потврђује Горан Милетић, председник Самосталног синдиката Фабрике камиона „Застава“.

Он каже да његова фирма са неколико десетина производних камиона годишње не може да заради за плате око 400 запослених и да сада покушавају да додатно зараде продајом секундарних сировина или услугама за трећа лица. Због смањења прихода запосленима се дугују четири зараде. Они месечно примају исплате од по две три хиљаде динара, али заос-

ПОСЛЕ ПРОТЕСТА У КРАГУЈЕВЦУ СИНДИКАЛЦИ СЕ ПРЕСЕЛИЛИ У БЕОГРАД

татак је догурао до четири месеца кашњења.

У Влади је још 2008. године потписан протокол који предвиђа да ће држава давати субвенције како би се у предузећима у реструктуирању исплаћива минималец до приватизације. Тај протокол је потврђен још два пута закључцима Владе, али од половине прошле године наша фабрика није добила ни динар субвенција и ми сада тражимо да Влада поштује она што је потписано.

Поред тога, немамо ни оверене здравствене књижице, иако стално стижу обећања да ће се то решити, каже Милетић.

■ Шта је са Кинезима?

Захтева се и да се металским фабрикама обезбеде обртна средства из Фонда за развој и то са каматама до пет посто, како би поједина од њих, као што су Фабрика каблова

или „Прва петолетка“, могле да ради. На листи захтева је и да сва домаћа јавна предузећа купују за своје потребе производе од српских фабрика, а не да уместо „Икарбусових“ купују аутобусе из Польске, или да ЕПС купује каблове од других, уместо од јагодинске Фабрике каблова.

Ово је, заправо, проблем који је последњих година десетковао производњу у „Застава камионија“ јер домаћа јавна предузећа за

ЗАШТО ДРЖАВНЕ ФИРМЕ ИЗБЕГАВАЈУ ДА КУПУЈУ КАМИОНЕ ИЗ КРАГУЈЕВЦА

КО СЕ ПИТА

Све у рукама Агенције

Много је питања и захтева стављено пред Владу, а синдикалци кажу и оправдано. Наиме, употреба са потписивањем уговора између државе и „Фијата“ о обновљању сарадње потписан је и уговор о обновљању преговора и пословне сарадње између „Застава камиона“ и старог партнера „Ивека“. Целу причу је водила Агенција за приватизацију и пословодству је било наређено да прекине разговоре са другим потенцијалним партнерима.

Преговори са „Ивеком“ су стопирани, али Агенција и даље води главну реч и без њеног одборења ова фирма ни са ким не може да преговара. Ако је тако, кажу у овој фабрици, онда нека нам пронађу партнера који неће бити споран, јер је то њихов посао.

Своје потребе купују масовно лаке камионе од страних производа. Ђорђе Несторовић, директор фабрике, више пута је опомињао и подсећао да фирма не тражи такав вид заштите којим би се укинули принципи тржишта и конкуренције, али да држава, као што то ради и много веће и развијеније земље, у време економске кризе на неки начин треба да фаворизује домаћу индустрију.

То би значило да се на тендерима за јавне набавке, који су обавезни по закону, поставе услови које може да испуни и домаћа фирма, а не да се задају захтеви за које се унапред зна да домаћи не могу да их испуни. Ти апели нису дали веће разултате, па се само с временом на време по неко домаће јавно предузеће из Београда или Војводине одлучи да купи крагујевачке камионе.

РЕШАВАЊЕ СУДБИНЕ ПРЕОСТАЛИХ РАДНИКА „НИСКОГРАДЊЕ“ Понуђени им послови, али они ј

Иако је 15 нераспоређених радника „Нискоградње“ првог радног дана ове седмице одлучило да уместо да беспослени седе у управној згради на Малој ваги, у седам ујутру дођу испред Скупштине града, готово да се није десило ништа ново. Преосталим радницима који су започели протест, као и њиховим колегама пре годину или две, понуђен је прелазак у друга градска предузећа. Бар када је о „Нискоградњи“ реч, то је старатеља.

Ипак, план да „заборављени“ радници на скупштинском травњаку разапну шатор није остварен, открива Бојан Недељковић, председник овог омаленог синдиката, јер је градоначелник Верољуб Стевановић затражио да му се доставе комплетни подаци о запосленима, о радном стажу, стручној спреми и које су послове обављали у „Нискоградњи“. Уз разуман захтев да је потребан рок до уторка ујутру, како би уследио одговор.

Тражили смо да се реши статус преосталих радника, нас који нисмо упућени код другог послодавца, али и неисплаћене зараде још из 2012. године. Конкретно, мени се дугује 17 плате, појединим колегама 13 зарада, нису нам уплатљени доприноси за пензијско и здравствено осигурање. Градоначелник Стевановић се, могу тако рећи, оглушио о наше захтеве. Тражили

градоначелник је за петнаесторо још нераспоређених предложио запослења у друга градска комунална предузећа, међутим њима се та места или не „свиђају“ или стрепе да ће бити кратког века

смо исплати заосталих нето зарада, понудио је једну плату, мада, како се могло закључити из разговора, и то је неизвесно, објашњава Недељковић.

Он каже да је потом понуђено да по два или три радника „Нискоградње“ прихвате ангажовање до годину дана код другог послодавца,

НЕРАСПОРЕЂЕНИ ИЗ „НИСКОГРАДЊЕ“ У ПОНЕДЕЉАК СУ ИЗАШЛИ ПРЕД СКУПШТИНУ ГРАДА

У складу са Закључком Основног суда у Крагујевцу бр. I 2545/13 од 08.07.2014. године, Eurobank a.d Beograd, Vuka Karadžića 10

ИНФОРМИШЕЈАНОСТ О ПРОДАЈИ НЕПОКРЕТНОСТИ У СУДСКОМ ПОСТУПКУ

Zgrada za sport i fizičku kulturu-hala, broj zgrade 1, broj etaza Pr1, površine 456,30 m2, sagradjena na kat.parc.br.10828, ulica Lepenički bulevar, upisana u LN br.20289 KO Kragujevac 4.

Drugo javno надметање заказано је за 30.07.2014. год. са почетком у 12,00h у згради Команде Корпуса у Крагујевцу, улица Кнеза Михаила бр. 2, судница бр. 19.

Procenjena тржишна вредност ове nepokretnosti iznosi **54.849.599,48 dinara**, а на другом јавном надметању, почетна prodajna cena iznosi 30% od utvrđene tržišne vrednosti, što predstavlja iznos od **16.454.879,84 dinara**.

Zainteresovani kupci su dužni da 5 dana pre početka usmenog javnog nadmetanja, pred sudom polože **10%** od procenjene tržišne vrednosti предметне nekretnina na račun sudskog depozita br. **840-275802-35** sa pozivom na broj predmeta I 2545/13.

Zainteresovana lica se za sve dodatne informacije mogu javiti predstavniku poverioca, ERB Property Services doo, na telefonе +381 11 206-5894, +381 64 8853-972, ili na e-mail adresu: milena.beslaci@erbpropertyservices.rs

МАРКЕТИНГ КРАГУЈЕВАЧКЕ
333 111, 333 116

Протести

Када се испоручи пет таких возила то постане вест за новине, као што је било пре десетак дана.

Синдикати металског комплекса траже и да се што пре усвоји нови Закон о приватизацији, али са примедбама које ће изнети Самостални синдикат. Синдикат фабрике камиона, пак, захтева и да држава испоштује Меморандум који је потписала са репрезентативним синдикатима Групе „Застава возила“ који предвиђа субвенције фирмама из те групе до приватизације, при чему се мисли на дотације за производњу, а не за плате.

Захтева је много, али се чини да је за крагујевачку фабрику камиона један од животне важности. Још док се недавно расправљало поводом рока за окончање реструктуирања, које је прво било предвиђено за половину ове године, а потом је продужено до краја октобра, прогнозе стручњака слагале су се у једном. Од 153 српске фирме у реструктуирању са око 50.000 запослених шансу за опстанак имају оне које имају производњу и купце и које могу да нађу стрешког партнера.

Пошто ово прво нема у довољно мери, за „Застава камионе“ појавило се светло на крају тунела на Далеком истоку. Са највећом кинеском компанијом за произвођање теретних возила JAK, која је у државном власништву, потписан је почетком маја меморандум о разумевању, који предвиђа развијање пословне сарадње. Та сарадња у почетку је требало да се одвија кроз монтажу кинеских камиона у Крагујевцу, а потом да пређе и у стрешко парнерство.

Међутим, иако је потписнике меморандума, међу којима је био и високи представник фабрике JAK, у Београду примио председник Томислав Николић лично, у Влади је поводом наставка преговора наступило затишје. Синдикат фабрике тражи да се Влада изјасни да ли и даље стоји иза сарадње са Кинезима или постоји нека препрека.

Ми тражимо да се јасно каже да ли је стављена из Европе нека забрана да кинеска фабрика дође у Крагујевац, ако јесте, захтевамо од Владе да онда пронађе другог партнера из неке европске земље, закључује Горан Милетић.

Милош ПАНТИЋ

ОШ Меркају

обраћајне сигнализације, објашњава Недељковић.

- Нико од нас још није одлучио хоће ли прихватити понуду. У овој групи од 15 људи имамо и самохране мајке. Месецима нису примили плату у „Нискоградњи“, питају ме како да прихвате ангажовање у „Зеленилу“ где плате такође касне - три месеца. Скори свуда је тако, осим у „Водоводу“. Постоји још један проблем, приликом првих тешкоћа у пословању, ми смо први на листи које ће отпустити, то је опробани рецепти са радницима „Нискоградње“. Шта да им одговорим, пита се Недељковић.

Иначе, од децембра 2012. године до данас у „Чистоћи“ је ангажовано 119 радника „Нискоградње“, у „Паркинг сервису“ 27, у Стамбеном предузећу 25, у „Водоводу“ петоро, „Зеленилу“ четворо, на „Градским гробљима“ и у „Градским тржницама“ по троје, у Градској агенцији за саобраћај и Скупштини града двоје, у Спортском центру „Младост“ један. Право на пензију остварило је шесторо људи, а 21 запослен је уз проглашење тешнолошког вишака остварио право да уз законску отпремнину прекине радни однос.

Ако се понуђено прихвати у „Нискоградњи“ ће остати један запослени - недавно изабрани директор Дејан Ђелић.

А. ЈОКИЋЕВИЋ

ПРОТЕСТ НА СТЕПЕНИШТУ ГРАДСКЕ УПРАВЕ

Тражио плату, добио суспензију

Дугују нам дosta и у петак смо штрајковали у „Чистоћи“ двадесетак колега и ја. У ствари, тражили смо плате. Суспендовали су нас, за сада, и сви смо добили упозорења пред отказ, прича Сава Недељковић који се одважио да сам, у препознатљивом радном оделу овог предузећа и са транспарентом у рукама на коме све пише у знак протеста седне на степениште Скупштине града.

- Нисам хтео да потпишем решење о суспензији и дошао сам сам на улаз у градску управу, нека народ види шта се дешава. Седам година радим у „Чистоћи“, запослен сам на неодређено, и одједном када се пита за плату - претња отказом. Кају, штрајковали смо баз најаве и сагласности синдиката који, треба да се зна, као и да не постоји у „Чистоћи“.

Од 1. јуна уведен је минималац од 21.000 динара, без топлог оброка и превоза, али ни то нам не исплаћују. Пре тога плата ми је била око 34.000 динара. Супруга није запослена, ја не примам плату, а имамо четворо малолетне деце... Послали смо их у тазбину, бар да их прехране, не крије Сава своју породичну драму, најављујући да је одлучан за ради-канал корак - глађу.

Група радника „Чистоће“ је, ка-ко потврђује директор предузећа

Питао сам за плату и суспендован сам, јер кажу да сам противстvовао баз најаве штрајка и сагласности синдиката који, треба да се зна, као и да не постоји у „Чистоћи“.

Дејан Раонић, суспендована и против њих је покренут дисциплински поступак јер су без законске најаве штрајка покушали да спрече редовно одвијање комуналне делатности - одвоза отпада. Према Раонићевим речима, недавно је у „Чистоћи“ кроз преговоре између

послодавца и синдиката окончан регуларни штрајк запослених, а истовремено, због значаја делатности за град, све време је поштован прописани минимум процеса рада.

- Прошлог петка група радника је блокирала капију, а међу њи-

ма је био и Недељковић. Хтели су да спрече излазак камиона на улице. Реч је о нерегуларној акцији, бајатом покушају обуставе рада запослених, који је у складу са законом морао бити санкционисан. Такво понашање не може да се толерише. Десет радника је суспендовано на седам дана. Неки су били бајати, а неколицина је убрзо одустала од блокаде. У сваком случају покренут је дисциплински поступак и сви су добили упозорења пред отказ уговора о раду, потврђује Раонић.

Иначе, директор Раонић признаје да су плате у заостатку и да се запосленима дuguје једна и по зарада, а прошлог петка, када је било проблема на капији „Чистоће“, крајем радног дана исплаћен је део зараде за мај.

- Минималац још није стигао на ред, исплатили смо део за мај, а минимална зарада је на снази од јуна. Иначе, и та плата износи око 30.000 динара, са топлим оброком и трошковима превоза. Познато је да је целокупна комунална привреда у проблему, изостаје прилив средстава, па самим тим касне и плате, али ни у једном предузећу се не може дозволити самовоља запослених, категоричан је директор Раонић.

A. Ј.

НОВИНАРСКИ ПЛАГИЈАТ

Како сам постала стручњак за гејове

Пише (али стварно): Гордана Јоцић, одговорни уредник Радија Златоуст

КАДА сам пре неке вечери досаду прекраћивала решавањем теста „Њуз нета“ који се зове „Сазнајте да ли је ваш докторат плаџијат“, нисам ни слутила да моје плаџијаторско „ја“ управо тог тренутка нема мира и пише текст о педерима у Социјалистичкој партији који ће дан касније под мојим именом и презименом (тачније са потписом Г. Јоцић) бити објављен на интернет сајту „Гласа Шумадије“. То је портал који сам себе рекламира као „агрегатор свих релевантних вести са подручја Шумадије.“

Срећом, интернет је чудо, и врло брзо су почеле да ми стижу инсајдерске дојаве да затрудам своје „друго ја“, док ме не поткаче ови са „Пешчанчика“, или неко други - мотком или кривичном пријавом. Изненађење које ми је приредило моје плаџијаторско „ја“ постало је још веће када сам сазнала да оно без имало срама и контроле, не само те вечери, већ пуних пет месеци пише текстове политичко-сатиричног карактера у којем очељује актере крагујевачког јавног и политичког живота, не штедећи ни власт ни опозицију, што онако ћутуре, што именом и презименом.

Шалу на страну, ево и мене у сред једног плаџијаторског, овог пута новинарско плаџијаторског скандала захваљујући уредницима и ауторима поменутог сајта који од марта ове године анонимно пишу текстове и потписују као ауторе текстова, поред мене, и директорку Радио-телевизије Крагујевац Јованку Маровић.

Какав је то портал „Глас Шумадије“, чији је, ко стоји иза њега?

У рубрици „О нама“ на поменутом порталу стоји (тачније стајало је, док га нису обрисали, али о томе ћемо касније) да је „Глас Шумадије“ – „интернет

Портал „Глас Шумадије“ ни на један видљив начин не упозорава да се поиграва истином и да краде чак и имена (па и професионални ауторитет) потписника текстова

новинарског центра и, што је посебно занимљиво, да се залаже „за унапређивање професионалних и етичких стандарда“, те професионално извештавање, уз поштовање етичког кодекса новинарства!

Кратак преглед текстова, углавном оних у којима се Г. Јоцић појављује као потписник, указује, међутим, да о поштовању професионалних и етичких стандарда нема ни речи. Пре свега овде и није реч о озбиљном информативном сајту, већ о некаквој пародији новинарства, сличној оној коју са много успеха спроводи сајт „Њуз нет“. Али за разлику од „Њуз нета“, који јасно идентификује своје информације као „вести у огледалу“ и не криje да је „сатирични блог“ у којем јавне личности и инситијуције бивају изложене подсмећу у служби скретања пажње на неку појаву у друштву, „Глас Шумадије“ ни на један видљив начин не пише да се поиграва истином и да краде чак и имена (па и професионални ауторитет) потписника текстова.

Другим речима, постоји низ професионалних и етичких стандарда које су прекршили оснивачи овог сајта, прави аутори текстова и њихови заступници. Они не само да су обманули јавност писањем увредљивих информација, које погрешно представљају као сатиру, и необавештавањем читалаца да је реч о карикирањом информисању, него су обманули јавност и наводећи у импресуму имена новинара који нису ни знали за постојање сајта, а потом потписујући те исте новинаре испод текстова који садрже неистините, непроверљиве и уверљиве твrdње.

ПРЕМА Закону о јавном информирању, „автор информације одговара за штету насталу објављивањем неистините, не-потпуне или друге информације чије је објављивање недопуштено, ако се докаже да је штета настала његовом кривицом,“ а по праву солидарне одговорности за исто то могу одговарати и главни и одговорни уредник, као и оснивач. Казна за овај прекршај иде и до десет милиона динара. По члану 99. новчаном

казном од 30.000 до 200.000 динара казниће се за прекршај правно лице које као аутор информације означи лице које није њен аутор. Ширење неистине на интернету такође је подложно санкцијама, у шта смо се уверили у данима ванредног стања због поплава, када су били привођени људи који су преносили дезинформације на друштвеним мрежама.

Најжалосније последице оваквих новинарских плаџијата су дискрeditовање самог онлајн, односно информатичког новинарства, које последњих година с правом преузима барјак медијског информисања и исто тако развија све већу слободу изражавања. Са друге стране, овакви плаџијати дискрeditују и хумор и сатиру у новинарству који имају своју дугу и запажену историју у Србији. Да подсетимо, само у Крагујевцу је постојало неколико сатиричних листова, од „Заврзламе“ коју је уређивао Љубиша Манојловић, потоњи оснивач „Светлости“ и каснији новинар „Јежа“, до „Смрклости“, коју је уређивао и осмишљавао Мирослав Милетић, иначе аутор данашњег сатиричног радијског серијала „Из главе“.

И за крај да кажем да сам била у прилици да разговарам са млађим колегом Дејаном Андрићем и да је одмах после тога овај веб сајт уклоњен са интернета. У разговору се могло чути да „Глас Шумадије“ представља портала на којем се „играју деца“ новинарства, која су потом, „онако дејчије наивно“, покушала да слажу да нису потписала туђим именима своје текстове, о чему, међутим, постоје материјални докази. Ово „играње деца“ новинарства да-нас је посебан проблем медија који је и довој до тога да у ово наше време „слободу говора гуши слобода лајања“ (афоризам Вишње Косовић).

РЕМА Закону о јавном информирању, „автор информације одговара за штету насталу објављивањем неистините, не-потпуне или друге информације чије је објављивање недопуштено, ако се докаже да је штета настала његовом кривицом,“ а по праву солидарне одговорности за исто то могу одговарати и главни и одговорни уредник, као и оснивач. Казна за овај прекршај иде и до десет милиона динара. По члану 99. новчаном

ПОВРАТАК РАСЕЉЕНИХ СА КОСОВА

Посете иди – види дају резултате

Ид укупно 200.000 расељених лица са Косова и Метохије њих, 12.406 своје уточиште пронашло је у Крагујевцу. Од времена када су се доселили много тога се променило, како у Покрајини, тако и у целој држави, а временом створили су се услови и за њихов повратак на породично огњиште. Међутим, повратнички процес и даље је оптерећен политичким,

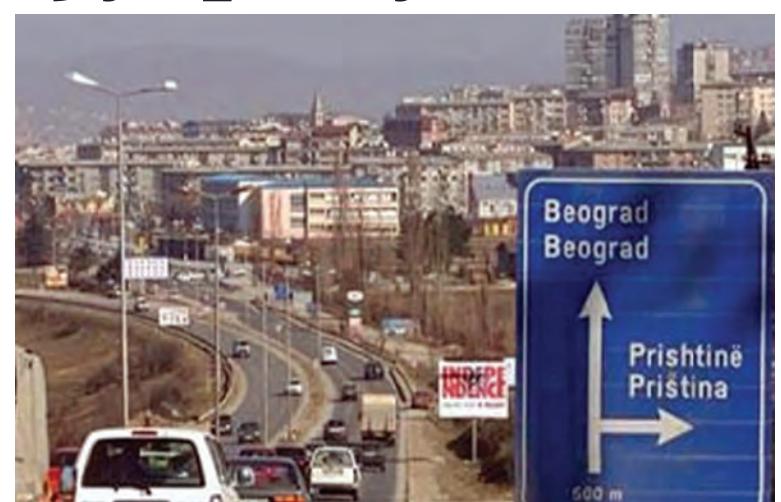

МОГУЋИ ПОВРАТНИЦИ У СВОЈЕ ДОМОВЕ

У организовање повратка Срба на Косово укључиле су се и међународне институције различитим видовима својих помоћи, али пошто је реч о дугим и компликованим процедурама, и методе су посебне. Једно од њих („иди – види“) подразумева претходни одлазак „на терен“, сусрете са бившим комшијама Албанцима, успостављање дијалога – ако је и где могуће

верским и личним проблемима и може трајати и по неколико година, али заинтересованих има. Са друге стране, има и оних који би радије остали у средини у којој су се скучили, или најважније је, истичу у свим организацијама које се баве овим питањем, да се расељени одлуче за једну од две могућности и тако спрече дуплирање помоћи.

Тренутно се у Србији спроводе два координисана пројекта која би требало да омогуће одрживи повратак интерно расељених лица која желе да се врате на Косово и обезбеде њихову социо-економску стабилност. Финансира их Европска унија, а спроводе немачка организација АСБ са удружењем грађана „Свети Никола“ и Дански савет за избеглице са НВО „Свети спас“ и „Божур“. Пројекти, који трају од јануара 2014. године обухватају популацију интерно расељених лица у колективним центрима и приватном смештају широм Србије, у циљу њихове ин-

формисаности о условима и могућностима за повратак.

■ Прво решити стамбено питање

- АСБ и Дански савет поделиће 220 „повратничких пакета“, који подразумевају транспорт људи, покућства и наемештаја на локације на Косову. Нисмо у могућности да се бавимо градњом, па сви који желе да се врате морају да имају решено стамбено питање или су у процесу решавања. Поред овога, биће подељена и 23 гранта у износу до 20.000 евра за повратничке

НИСМО У МОГУЋНОСТИ ДА СЕ БАВИМО ГРАДЊОМ:
МАУРО МАШОУ

заједнице које имају неку пословну идеју, како би им омогућили економску одрживост, коментарише Мауро Машоу, координатор АСБ-овог пројекта.

Важно је нагласити да ће за помоћ моћи да конкуришу само

они који су се вратили или су у повратничком процесу, као и да корисницима неће бити дат новац, већ опрема у његовој вредности. До сада су повратничке породице добијале индивидуалне грантове у висини до 3.000 евра и сами одлучивали чиме ће се бавити, па су многи куповали тракторе, мото-

КОСОВСКА ИМОВИНСКА АГЕНЦИЈА РАДИ СВОЈ ПОСАО

Најупорнији поврате домове

Иако је у јавности створена слика да оно што је остало иза расељених лица на Косову никада неће бити повраћено, Ивана Тодоровић из Данског савета објашњава да и то зависи од локације. Вероватно је да станови у Ђаковици или Дечанима, у којима сада живе само две Српкиње, никада неће бити враћени, јер је тамо био веома мали проценат српског становништва и пре почетка расељавања. Међутим, у неким другим местима, иако је тај процес дуготрајан Косовска имовинска агенција исељавала је Албанце који су се нелегално уселили у напуштене станове.

- Када Агенцији расељено лице поднесе захтев за

ослобађање узурпираниог стана, добија три опције. Прво да их они иселе, затим да Агенцији дају стан под администрацијом и управом, што значи да ће она располагати њиховом имовином све док се не одлуче на супротно. Они стан могу да дају на коришћење социјално угроженој породици, или некоме ко ће им плаћати ренту, или то се по речима расељених готово никада не дешава. На крају, власници стана могу да изјаве да не желе да имају ништа са агенцијом и поступак се прекида, објашњава Ивана Тодоровић.

Свако расељено лице које се одлучи на прву опцију, када Косовска имовинска агенција исели узурпаторе из стана, има 48 сати да се у њега врати. Ако то не учине, а у стан уђе друга албанска породица, Агенција нема више везе са тиме. Расељено лице тада једино може да поднесе тужбу личној природи.

Република Србија
ГРАД КРАГУЈЕВАЦ

Градско веће Града Крагујевца,

на основу Одлуке, број 400-1272/14-В од 14.07.2014. године, објављује:

ЈАВНИ ПОЗИВ

за доделу буџетских средстава за организовање манифестије из области пољопривреде – изложбе животиња у оквиру 11. Шумадијског сајма пољопривреде 2014. године

Предмет Јавног позива је додела средстава из буџета грађа Крагујевца, као финансијска подршка удружењима, која ће организовати манифестије из области пољопривреде – изложбе животиња (крава, оваци, коња, свиња, ситних животиња, паса...), у оквиру 11. Шумадијског сајма пољопривреде, који се одржава у периоду од 11. до 14.09. 2014. године.

Право учешћа имају удружења сточара, пчелара, кинолога... са територије града Крагујевца која испуњавају следеће услове:

- да су регистровани у складу са законом;
- да имају седиште на територији града Крагујевца;
- да активно делују најмање годину дана.

Образац пријаве на јавни позив удружења преузимају у Одељењу за пољопривреду и уређење вода, зграда Дома синдика-та, улаз Радничког универзитета - IV спрат и најаву Града.

Учењници јавног позива уз пријаву достављају следећу документацију:

- предлог програма манифестије – изложбе животиња;
- доказ о регистрацији удружења код АПР;
- фотокопију личне карте лица одговорног за заступање;
- одлуку надлежног органа са исказаним укупним трошковима организације изложбе, као и исказаним процентом сопствених средстава од укупног износа трошкова, које је Удружење спремно да уложи, као и износ који се тражи од Грађа као финансијска подршка у организовању манифестије за коју се конкурише.
- одлуку надлежног органа о намени за коју ће се употребити евентуално одобрена средства (набавка боксева, шатора, награда, израда каталога, диплома, плаката, транспортни трошкови и др.) са пратећом документацијом (предрачуни, отпремнице, налози и сл.), као и трошкови које ће својим средствима покрити удружење;
- Карактер и врста изложбе (међународна, национална, регионална, оценска смотра, ревија) Напомена: у

случају организације оценске смотре, потребно је доставити доказ да је манифестија одобрена од асоцијације којој то удружење припада.

- Одлуку надлежног органа о усвајању програма и плана изложбе са дефинисаним категоријама по расама; претећег садржаја у оквиру изложбе (одабир најмлађег грла, најлепши експоната, излагач са највећим бројем изложених грла... и др.), са детаљним описом.
- Очекивани број излагача-учесника; очекивани број експоната; врста, раса и категорија животиња;
- доказ о броју претходно организованих манифестија, (удружење доставља референтну листу);

Критеријуми за вредновање програма за доделу средстава из буџета Грађа удружењу су:

- Квалитет понуђеног програма изложбе за коју се траже финансијска средства
- реалан програм, реалан финансијски план и однос свих извора финансирања (изложбе, ревије, оценске смотре...);
- референтност и стручност организатора изложбе;
- Број и карактер манифестије – изложбе, ревије, оценске смотре чији је организатор био подносилац захтева;
- Пратеће активности које су предвиђене у програму;
- Мерљивост односа резултата и уложених средстава, које је удружење спремно да уложи;

Проценат улагања сопствених средстава у односу на укупно исказане трошкове организације изложбе као и укупан износ очекivаних средстава, који се тражи од Грађа за финансијску подршку у организовању манифестије за коју се конкурише.

Масовност изложбе тј. очекивани број излагача - учесника, број изложених експоната, врста, раса и категорија животиња,

Карактер и врста изложбе: међународна, национална, регионална, смотра, ревија;

Категорије које су заступљене на изложби;

Пријаву са пратећом документацијом, удружења предају у затвореној коверти, на пријемној канцеларији Управе грађа (округли шалтер) са назнаком :

назив манифестије – изложбе животиња
„Јавни позив за удружења - не отварати“,

на адресу:

Град Крагујевац, Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе, Одељење за пољопривреду и уређење вода, Трг Слободе 3.

Рок за подношење пријаве је 10 дана од дана објављивања јавног позива у недељном листу „Крагујевачке новине“, на сајту Грађа и на огласној табли Управе Грађа.

Неблаговремене и непотпуне пријаве ће бити одбачене и неће се разматрати.

Град Крагујевац задржава право да одустане од одржавања изложбе у оквиру сајма, чија организација изискује значајна финансијска средства.

Све ближе информације могу се добити у Одељењу за пољопривреду и уређење вода, на телефон 034/330-894 и 6170306 од 8-15 сати, сваког радног дана у периоду трајања јавног позива“.

III Трошкови објављивања јавног позива и додела средстава реализују се из средстава планираних Одлуком о буџету грађа Крагујевца за 2014. годину („Службени лист грађа Крагујевца“, број 32/2013), у Разделу 8 - Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе, Глава 8.6. – Привреда, спорт и спортска инфраструктура, функција 421 - Пољопривреда, економска класификација 481 – Дотације невладиним организацијама, тачка 7 „Изложбе у сточарству“.

IV Јавни позив из поглавља и ове одлуке објављује се у недељном информативном листу „Крагујевачке новине“ и на огласној табли Управе Грађа.

V Стручну оцену и вредновање поднетих захтева и израду предлога за доделу подстицајних средстава извршиће комисија образована решењем Градског већа.

МУКЕ КОРИСНИКА ГРАДСКОГ САОБРАЋАЈА

Узалудно нервирање путника

На први поглед ситни, али кад се сакупе и не баш тако мали, проблеми грађана који користе јавни превоз годинама се понављају.

Крагујевчани су, изгледа, на њих огуглали, а у Градској агенцији за саобраћај скоро и не виде да они постоје

Пише Јаворка Станојевић

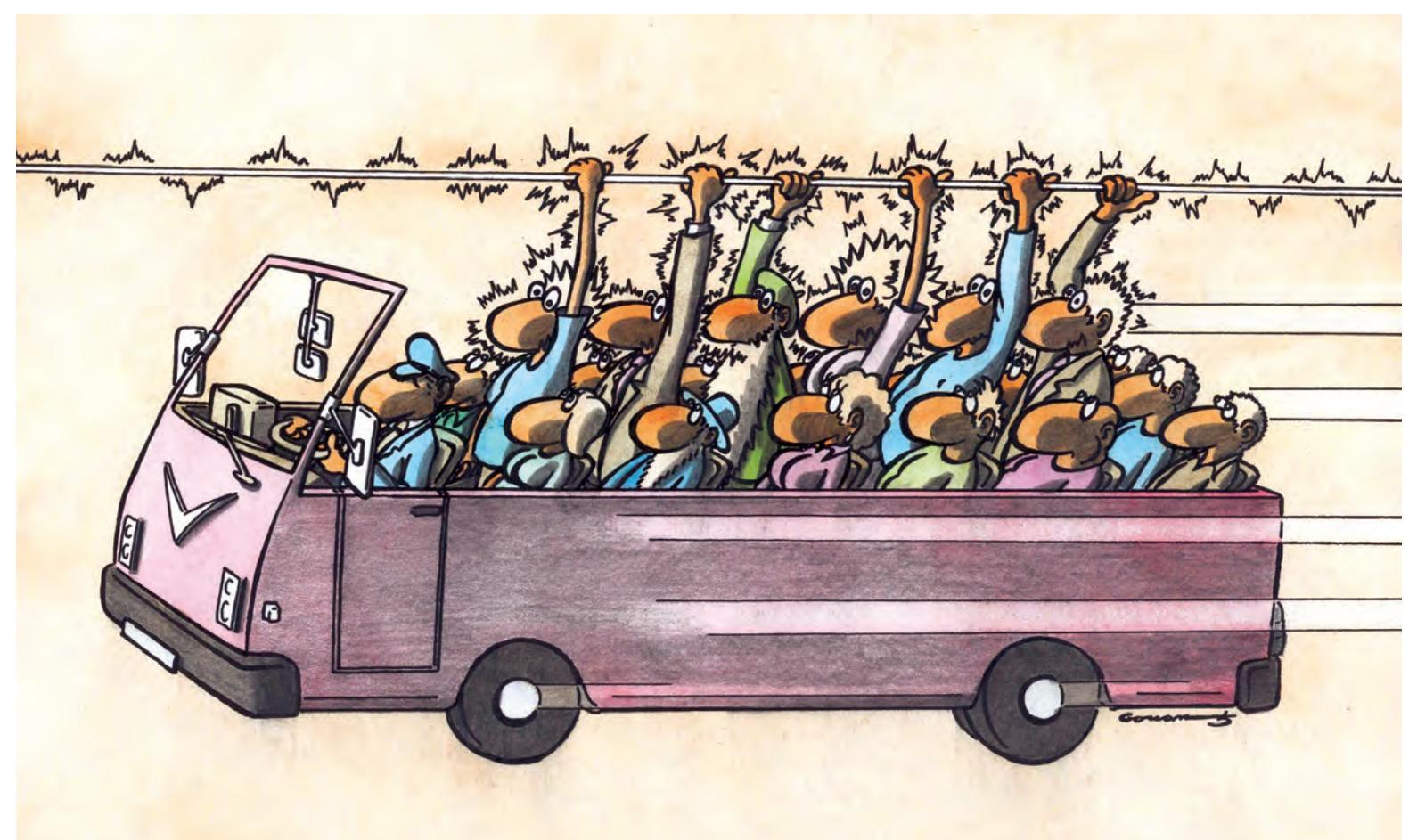
Iошто су, пре извесног времена, на Њуз.нет-у прочитали информацију да ће Београђани ускоро почети да плаћају станичне услуге на стајалиштима градског превоза што би, тврди овај сатирични портал, аудирајући на увођење свакојаких такси и намета, осим пуњења празне градске касе, значајно допринело ухлебљавању партијских кадрова који би могли да врше наплату у три смене, Крагујевчани су помислили да би њихови превозници могли доћи на оригиналнију идеју - да им наплате летње грејање у аутобусима.

Да оваква помисао није далеко од здраве памети знају сви који морају да користе градски превоз, јер се већ неколико година воже у возилима у којима се грејање не искључује ни зими, ни лети. Иако је, руку на срце, реч само о неколико возила, чињеница да нико није показао ни најмање интересовање за муке путника који се, на плус 40, „крчкају“ у препуним аутобусима говори много о онима који примају плату да брину о квалитету превоза и задовољствују путнику. Јер, да неко озбиљно брине о народу који плаћа карте за превоз онда се не би могло додогодити да Градска агенција за саобраћај, којој је град поверио послове контроле и управљања јавним превозом, и која за то добија субвенције из градске касе, на питање новинара: да ли вам је познато на градским линијама саобраћај возила јавног превоза у којима и лети и зима ради грејање, одговори само кратким и јасним - не.

У зависности од угла гледања, неко би овакав одговор могао сматрати безобразним, па чак и бахатим, други би могли рећи да је искрен и прецизан. Већина ће, на жалост, остати равнодушна, јер су прегрејани аутобуси само делић слике из рама званог муке путника принуђених да користе јавни превоз у Крагујевцу.

■ Промене у ходу

Да би се склопио читав мозаик треба почети од реда вожње који се, како тврде у ГАС-у, због објективног сагледавања потреба већине корисника, мења два пута годишње. Из тог разлога, који у Агенцији зову домаћинским пословањем, током лета градски превоз редукује се за десет до 12 процената. Смањење броја полазака, међутим, не прати умањење цене претплатне карте, што би грађани сматрали домаћинским односом према њиховом цепу, али је то само пола муке. Већи део проблема настаје код покушаја да се ухвати логика редукције и пронађе информација о скраћењу линија и терминима полазака.

Карикатура Г. Миленковић

Како то изгледа у пракси знају сви који су у понедељак, 30. јуна, у јутарњим часовима, кренули на посао, имали заказан преглед код лекара, важан састанак, неодложну обавезу... Тог јутра на сајту Агенције је стајао стари, док је у пракси вожио нови ред вожње. Због тога су, рецимо, путници из Драче који су кренули на аутобус у 7 и 40 на станицама стајали до 9 и 20. Уз то, без најаве и благовременог обавештења, линија која је саобраћала до њиховог места скраћена је за читава два километра. То су многи стајали грађани, али и мајке са децом, схватили тек када су им у Шумарицама саопштили да морају напустити возило.

Ова, и сличне непријатности које су имали становници осталих делова града, могла се избеги благовременим куповином реда вожње по цени од 50 динара. Међутим, чак и да су грађани спремни да плаћају информацију коју су они који им продају карте дужни да дају бесплатно, тешко да је много њих имало потребу да одлази у Агенцију, где се ред вожње једино продаје, пре последњег дана јуна када иначе купују месечне карте.

Да све није баш толико неорганизовано могао се уверити свако које дошао до просторија Агенције, где су му љубазно, уз карту, понудили и књижицу са новим распоредом полазака. Грађани који су желели да изразе нездовољство нису, међутим, имали срећу да их неко љубазно прими и саслуша. Уместо извиђења, службеник задужен за информације грађанима који су изразили сумњу да нови ред вожње није доступан на сајту због боље продаје штампанија примерка, повишеном тоном нудио је педесет динара из свог цепа. Ова новинарка је, док је покушавала да дође до информација, од службеника Агенције почашћена претњама и сочном српском псовком коју није пристојно понављати.

Упркос томе, Енис Дургутовић, помоћник директора за медије и маркетинг и комуникације, на питање да ли Агенција води рачуна о томе како се запослени односе према грађанима који долазе да се

жале даје одговор – наравно. Колико истине има у овој тврдњи свако може да процени на основу свог искуства. Оно што није подложно субјективно процени је чињеница да је пракса продаје информација постала уобичајена. Иако представник Националне организације потрошача Зоран Николић сматра да је такав начин информисања корисника о услугама недопустив, додајући да није чуо да се тако нешто ради у било ком граду у држави, они који брину о квалитету градског превоза и интересу његових корисника сматрају да о томе не треба да брину. Дургутовић, наиме, нуди аргумент да се Агенција искључиво бави потребама наших суграђана и корисника, а не анализом саобраћаја и организацијом у другим градовима.

■ Прво на сајт, па на станицу

Управо та брига је разлог због која се ред вожње мења у ходу, па је онај који је купљен крајем јуна већ прве недеље јула претрпео десет измена. Мада се допуна могла добити бесплатно по њу је, опет, требало отићи до Агенције и то тек по-

што се у пракси, што значи узлудним чекањем, установи да оно што је пре недељу дана плаћено више не важи. Пошто ово није новина, јер нема сезоне у којој се ред вожње не мења по неколико пута, редовни путници знају да сваког јутра морају погледати сајт. Ни ово, међутим није гаранција да ћете стићи на време, јер се измене не уносе прецизно и благовремено. Због тога што је администратор за боравио да измену поласка на једном крају линије усклади са логичним променом на долазној станици, односно повратком из другог смера, житељи Шумарица су, почетком недеље, поново каснили и узлудно трчали за јутарњим аутобусом.

Одговарајући на сличне промене, Дургутовић каже да констатација о спором и аљкавом ажурирању података на сајту не стоји, јер се све информације, и било какве измене, благовремено објављују и ваљано ажурирају. Иако дозвољава да, као и у сваком послу, може доћи до неке техничке грешке која се, уколико до тога дође, брзо исправи, помоћник директора ГАС-а не нуди извиђење, нити улази у то ко плаћа њихове грешке.

Разлог због кога у Агенцији не сећају кривицу може лежати у чињеници да међу више од педесет запослених нема ни једног информатичког стручњака дораслог ажурирању врло једноставног сајта, па овај посао поверијава програмеру из друге фирме. Оно што би се, ипак, могло ставити на душу њиховим стручњацима је чињеница да годинама нису у стању да, без накнадних измена, направе ваљану промену летње редукције и распоред аутобусских полазака који прати потребе становништва.

Фирми која постоји да би сервисира потребе грађана није нелогично ни што се месечне карте, у граду од 180. 000 становника, продају само на једном месту, па су дугачки редови, нарочито у време када пензионере мењају легитимације, редовна појава.

Ни то што град за Нову годину и Божић потпуно остане без превоза, док, рецимо Београд, у те дане својим суграђанима поклана бесплатне вожње, за организаторе крагујевачког јавног градског саобраћаја није ништа необично. Потошто у ГАС-у ради више од 50 људи не треба сумњати да међу њиме има стручњака квалификованих да процене да укидање превоза у време новогодишњег и божићног празновања простице из непостојаја реалне потребе корисника.

Исте стручне процене послужиле су и за многобројне празничне редукције због којих се Крагујевчани по недељном реду вожње возе на државне празнике, али и на црвена слова у православном календару која држава званично не празнује.

Ако свему још додамо неуређену стајалишта, аутобусе који су понекад толико прљави да путници кроз стакла не виде где се налазе, возила у којима није могуће отворити прозор, честа повећања цене која никада не прати подизање нивоа услуга, онда питање где одлази 50 динара које бар два пута годишње дајемо за ред вожње звучи као тражење длаке у јајету.

НЕ ПОДЛЕЖУ ФИСКАЛИЗАЦИЈИ

Брошура без рачуна

Онима који би желели да знају колико паре се слије у касу ГАС-а продајом реда вожње, који се купује бар два пута годишње, нико неће понудити одговор. У Пореској управи, наиме, објашњавају да послови Агенције не спадају у делатности које подлежу обавези фискалације. Због тога, кажу, продаја брошуре не прати обавеза издавања рачуна. Свако, додуше, може тражити, и добити, парагон блок, али се његово издавање не бележи у пословним књигама које инспекција контролише.

Дургутовић каже да половина од 50 динара цене брошуре оде на трошкове штампања, остатак покрије трошкове ПДВ-а и техничке припреме за штампу и нешто што назива „осталим трошковима“. Потошто педесет динара није трошак који себи не могу приуштити, Крагујевчани избегавају да праве рачунице. Уосталом, какву би корист од тога имали, сем да се још више изнервирају.

У Спомен-парку „Крагујевачки октобар“ објашњавају да је сеча осушених и болесних стабала, на основу стручног мишљења шумарског инспектора, такође и стални посао. На пола хектара код Војничког гробља посечено 100 стабала, а план је да се до краја године са 1.000 нових садница замене посечене

Од почетка године у току је сеча осушених стабала у Спомен парку Шумарице, а овај посао, који се обавља сваке године, изазвао је бројне коментаре на друштвеним мрежама. Простор надомак Војничког гробља, у залеђу хотела „Шумарице“, прилично је изменено физиономију, а пролазници су запазили све мање стабала и да је неколицина посечених преосталих дебала сада већ зарасла у високу траву.

За Крагујевчане Шумарице су, поред меморијалног комплекса, биле и остale парк. Брину шта се дешава. У установи Спомен-парк

„Крагујевачки октобар“ која је задужена за одржавање спомен парка Шумарице, управо из тог разлога објашњавају да је сеча осушених и болесних стабала, коју је на основу стручног мишљења шумарског инспектора одобрило Министарство пољопривреде, такође и стални посао.

- Драго ми је што смо изазвали пажњу Крагујевчана, то значи да нам је и даље стало до Шумарица. Сеча је неопходна да се болест не би проширила на остале здрave четинаре. Зар треба објашњавати да су сва стабала за сечу обележена од надлежних инспекцијских служби из Министарства пољопривреде. Свакако, уследиће садња новог др-

СЕЧА СТАБАЛА У ШУМАРИЦАМА

Суша и болест узимају данак

КОД ВОЈНИЧКОГ ГРОБЉА ПОСЕЧЕНА СТАБЛА ЗАМЕНИО КОРОВ

већа. План је да до краја године са 1.000 нових садница заменимо посечена стабла, наглашава директор Спомен-парка „Крагујевачки октобар“ Златко Милојевић.

■ Суша оставља траг

Да је суша већ узела данак није тешко закључити ни по изгледу стабала на паркингу Хотела „Шумарице“. Готово да и нема зелених кроњи. Могу ли се планови испунити и на каква искушења налазе у установи „Крагујевачки октобар“, јер Шумарице нису мали „залагај“.

Заправо, запослени, како каже директор Милојевић, имају широк спектар обавеза. Баве се очувањем сећања на невино стрељане

Крагујевчане 1941. године, па је музејски рад основна делатност, као и очувањем саме музејске зграде, која је симбол Шумарице. Али, њихово је да брину и о јавним набавкама, о кошењу траве, сечи стабала и уређењу Шумарице, на простору где је прилично хактара под шумама, од укупно 352 хектара Спомен парка, па постоје опасности од пожара, крађа.

- Овај меморијални комплекс је по површини међу првима у свету. Градско „Зеленило“ је, зависно од њихових годишњих планова, задужено за одржавање тек малог дела непосредно око хумки, самог музеја и прилаза спомен парку, што је тек негде до 30 хектара. За остатак смо надлежни ми, иако

главном се спроводи ванредна или санитарна сеча, јер сваке године имамо сува и болесна стабла. Већ шест - седам година, уопште у региону, четинари се суше, открива Милојевић.

Иначе, саме Шумарице, иако су добри делом препознатљиве по мирусом борова, нису природно станиште зимзелене шуме, већ преовладавају храстови, но то свакако није разлог болести бројних стабала.

- На појединим потезима шума је стара од 60 до стотину година, суши се и од старости, а тачно је да је код Војничког гробља била највећа сеча, мада нам се четинари суше на целокупној површини спомен парка, прилично и код ћачког споменика. Испод Војничког гробља, поред стазе, на правоугаој површини имали смо смрчу и та шума је била стара око пола века. Оставили смо свако стабло које је давало знаке живота, али на тих поља хектара исечено је око стотину стабала. Ниједно стабло се не сече тек онако, свако је означено шумарским жигом и имамо извођачке планове, а тако је и ове године. Дебла се углавном продају у току јесени и зиме, а дознаке за сечу важе годину дана, па нека сечемо и сада јер су сува, закључује Милојевић.

На простору Шумарице, тврде у Спомен парку, има и храста лужњака, који је толико карактеристичан за Србију, али је такође и редак. Осим парковски уређених површина и планско изабраних квалитетнијих садница, намера је била

НА ПАРКИНГУ КОД ХОТЕЛА ОД ДРВЕЋА ОСТАЛИ „ПАТРЉЦИ“

ЕЛЕКТРОПРИВРЕДА СРБИЈЕ

ПРИВРЕДНО ДРУШТВО ЗА ДИСТРИБУЦИЈУ ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ

ЦЕНТАР до Крагујевац

ОБАВЕШТЕЊЕ

Обавештавамо купце да је, на основу налога ЈП „ЕПС Снабдевање“, а због неизмирених обавеза за утрошену електричну енергију, у току обустава испоруке електричне енергије дужницима.

Подсећамо купце који су добили упозорење да је неопходно да свој дуг исплате у целости како би избегли обуставу као и да ће, у случају обуставе, уз исплату целог дуга, сносити и трошкове поновног прикључења.

Самовласно прикључење на систем након извршене обуставе испоруке електричне енергије је кривично дело и сматра се неовлашћеном потрошњом.

У случају самовласног прикључења утврдиће се неовлашћена потрошња електричне енергије, објекат ће бити искључен са система за дистрибуцију и уговор о продaji ће бити раскинут, чиме се губи статус купца.

Услов за поновно прикључење је исплата дуга за неовлашћену потрошњу, исплата дуга према ЈП „ЕПС Снабдевање“, плаћање трошкова издавања решења о одобрењу за прикључење и плаћање трошкова за прикључење.

УКОЛИКО ИМАТЕ САЗНАЊА ДА НЕКО НЕОВЛАШЋЕНО КОРИСТИ ЕЛЕКТРИЧНУ ЕНЕРГИЈУ, ТО МОЖЕТЕ ПРИЈАВИТИ БЕСПЛАТНО АНОНИМНОМ ПРИЈАВОМ НА БРОЈ ТЕЛЕФОНА:

0800 / 360 - 330

немамо ниовољно људи, нити техничких средстава, а нисмо ни специјализовано предузеће за та кве делатности. Проблем превазилазимо на начин као и пре че тири деценије, јавном продајом траве, односно лицитирањем ли вада. Већ годинама је последња недеља фебруара термин јавне ли цитације. Углавном су јуни и јули месец редовне косидбе. Успешиност самог посла увек зависи од тога колико се стоке узгаја у околним селима. А, иначе, све мање људи узгаја стоку у околини. Све теже се трава продаје, наводи Милојевић.

■ Планови

Ништа се не дешава стихијски и без контроле, категоричан је директор Милојевић. Шумама у Шумарицама газдује Република, Јавно предузеће „Србија шуме“, а на основу подзаконског акта установи Спомен-парк „Крагујевачки октобар“ dato је управљање на простору Шумарица. Ангажују шумарског инжењера који даје предлог мера, а потом акт верификује Министарство пољопривреде.

- Акт се доноси на период од 10 година и обновљен је 2005. године. На основу плана и програма имамо обавезну, редовну или проредну и санитарну сечу. Међутим, у

СТАБЛА ЗА СЕЧУ ОБЕЛЕЖАВАЈУ НАДЛЕЖНИ: ДИРЕКТОР ЗЛАТКО МИЛОЈЕВИЋ

формирати парк шуме, али и очувати појединачне аутохтоне врсте. Те шуме остају какве су биле, због биљног и животињског света. Размножавају се птице, зечеви, а на потезу који за ширу јавност мора остати тајна појавиле су се срне.

Александар ЈОКИЋЕВИЋ

ПРОЦВАТ РАДЊИ ЗА ПРОДАЈУ ПОЛОВНЕ ГАРДЕРОБЕ

Заборављено задовољство куповине

Ако за вредност кутије цигарета може да се купи квалитетан и очуван одевни предмет, предрасуде типа „ко је то носио пре мене“ - падају у воду. Опште сиромаштво чини своје, али беспарице ипак не може да уништи исконски ужитак куповине гардеробе, посебно код дама. Зато и у Крагујевцу на све стране ничу такозване „секнд хенд“ продавнице

Ко мисли да је немогуће оденути се од главе до пете за пар стотина динара и то фирмированом гардеробом, онда спада у малобројне Крагујевчане који још нису уочили да на сваком кораку ничу радње за продају половне гардеробе у којима се све, од капута до купаћег костима, може купити за 200 динара. Ова цена важи само за пробирљиве који, у жељи да изаберу најбоље, пазаре првог дана по приспећу робе. Стрпљивији већ сутрадан комад одеће који су одабрали плаћају 50 динара мање. Пошто цена сваког наредног дана иде наниже, оно што остане на крају се продаје се за педесетодинарку. Чекање последњег дана, међутим, има лошију страну, јер тада у локалу затичете једва пар артикала који ретко коме одговарају и по коју муштерију која се распитују када стиче следећа испорука.

■ Купује се и што није неопходно

Слике оголених локала у којима висе празни офинери, које најмање једном недељно виђамо у све бројнијим „секнд хенд“ продавницама, осим што буде непријатне успомене на деведесете, говоре неколико ствари. Аналитичар наше збиље, коме ситнице доста могу да кажу, најпре ће закључити да се народ навикао на сиротињу до мере која брише стид и предрасуде. Други, не мање битан, јесте закључак да је продаја ношених одевних предмета, који разним путевима стижу из западних земаља, постао по прилично уносан бизнис. Онима који сумњају да се продајом половних крица за стотинак динара може добро зарадити као контра аргумент нуди се чињеница да се власницима оваквих бутика испла-

ОБАВЕШТЕЊЕ КОЈЕ СВАКАКО ПРИВЛАЧИ

ти да закупљују локале на скupим локацијама, плаћају раднике и, бар би тако требало, кроз порезе дају држави оно што јој припада. Као и народ, коме су одавно и Кинези постали прескупи, не скрива задовољство што коначно може пристојно да се обуче, све изгледа као бајка у којој на крају сви живе друго и срећно.

Гужва која влада у радњама са чијим излога маме упадљиви натписи „Стигла нова роба све по 200 динара“ говори и колико су Крагујевчани жељни куповине. Задовољство видљиво на лицима дама и господе, који се од раног јутра тискају међу рафовима и стрпљиво загледају, пробају и одвајају очуваније делове гардеробе, када установе да им величина одговара, не умањују чињеница да је комад којим ће обогатити свој аутфит неко већ носио. На овом месту сви, бар на тренутак, живе онако како су слушали, или гледали, да се живи у богатом белом свету у коме сезонска обнова гардероба представља

нешто што се подразумева.

Овде они који себи не могу да приуште куповину ни на финалним расprodрајама, по бувљацима и кинеским продавницама, могу да пазаре све што им се допадне. Заборављено задовољство куповине, ослобођене ограничења празног новчаника, иде дотле да многи купују и оно што им није потребно.

„Јефтино је, нек“ се нађе. Могу по кући да га носим“. То су најчешће реченице које на глас изговарају муштерије нових „секнд хендова“ комуницирајући са осталим посетиоцима радње, док истовремено саме себе убеђују да, без гриже савести, могу да потроше коју стодинарку. Домаћа атмосфера у којој сви свима деле савете и ситуације у којима се квалитетан комад неодговарајуће величине нуди ономе коме би пристајао, додатно употребљује лепоту осећања неочекивана куповне моћи.

Они којима је још увек мало не пријатно говоре да се цела Америка облачи у „секнд хендовима“.

Неко додаје да се чувене глумице не либе да носе половне ствари које налазе по сличним радњама. Чују се и опаске да је роба овде много квалитетнија од кинеске. Једна госпођа се хвали да је пронашла саврешен „еспри“ сукњу и одличан „Зарин“ сако за двеста динара. Дотерана пунјија дама не криje задовољство што на оваквим местима може да пронађе гардеробу већих бројева какве нема у домаћим бутицима у којима, каже, има само робе намењене младима витког стаса. Мушкарци који теже потискују понос мужјака, иако нису у стању да породици и себи приуште нову одећу, ређе залазе у бројне продавнице половне гардеробе. Када ипак дођу, мање бирају и купују само оно што им треба. Они чешће од жена траже помоћ продајача, не обраћају превише пажње на квалитет и мање брину о модним трендовима.

■ Сумње у мућке

Осим повремене помоћи муштерија која не уме сама да се снађе, продаваче овде брину још само о враћању кусура и паковању робе у јефтине провидне кесе. Иако свака радња има фискалну касу и видно истакнуте бројеве телефона на које се можете жалити ако не добијете фискални рачун, рачуни се издају само онима који их траже, што муштерије задовољне добром трговином и малим издатком ретко чине. Тако се, кап по кап, заобилазећи државну касу, новац слива у целове газда које радници избегавају да помињу и чији идентитет ни по коју цену не желе да открију. Правдајући се неупућеношћу жена које ради у овим радњама, не одговарају на питања о пореклу робе, нити могу да одговоре којим путевима она стиже до Крагујевчана.

Увек „будна“ пензионерка која

станује у близини два новотворена „секнд хенда“ ипак је „снимила“ ситуацију. Каже да роба, спакована у беле цакове, стиже комбијем аранђеловачке регистрације, облешен рекламним натписима на француском. Повезујући наглу појаву великог броја радњи са половном робом са поплавама које су заједнички Србији, ова Крагујевчанка, која се хвали знањем француског и искуством шопинга у сличним радњама у иностранству, сумња да неко покушава да заради на половној гардероби која је намењена поплављенима. Иако дозвољава могућност да Црвени крст мора да прода део поклоњене гардеробе како би обезбедио новац за друге ствари које су потребне угроженима, ова пензионерка се гласно пита - због чега инспекциони органи жмуре пред нелегалним прометом који, судећи по чињеници да се свака радња буквично испразни за неколико дана, није мали?

Одговор на ова питања свакако би могли да дају инспектори, али свако ко иоле познаје нашу свакодневицу зна да би, уместо аргумента, добио објашњење о малом броју инспектора који не могу да стигну свуда и вајкаје да грађани нису довољно савесни да пријављују оне који краду од државе.

На овој тачки се поново враћамо на бајку у којој сви живе срећно. Јер, државној каси није скупо да, затварајући једно око, половином гардеробом усрди грађане. Због тога ће чак и они који не верују у бајке приметити да се Снежана још није пробудила, јер су пилуле које је омамљују доволно јаке да је спрече да примети да се мутном водом у којој дешенијама спава валају грамзиви духови који знају алхемију која шарене лаже претвара у оданост и срећу поданика.

Јаворка СТАНОЈЕВИЋ

Када је, крајем јануара, сину купио спортске патике Милан Рељић из крагујевачког насеља Ердоглија очекивао је да ће обућа која машишту служи само за играње фудбала са вршњацима потрајати бар годину дана. Патике је купио у реномираном бутику фирме „Треф“ у Тржном центру „Плаза“. Као сваки родитељ који жели да задовољи дете, „прогутао“ је цену од 5.240 динара, што за овог економисту без послса и породици у којој само супруга зарађује није занемарљив издатак.

Задовољство што је обрадовао сина потрајало је кратко. Већ након месец и по дана одлепио се ђон, па су патике морале на рекламију. После петнаест дана стигле су поправљене, али крајем јуна оба ђона поново су се одлепила, а лице десне патике потпуно се огулило.

Милан је патике поново однео у радњу. Показало се, међутим да поверије које је имао у угледну фирмму и пристојна цена не представљају никакву гаранцију, јер је тачно на истеку петнаестодневног законског рока добио одговор да рекламија није уважена јер „узрок оштећења није везан за квалитет, већ за лоше коришћење и одржавање“.

Иако је оваквим одговором прдавац ставио тачку на случај патика, које су за непуних пола године читав месец биле на рекламији, Милан није жељeo да прихвати овакво образложење. Најпре се обра-

ЛОША ЗАШТИТА ПОТРОШАЧА

Патике за кратку употребу

Рекламације на не баш јефтину спортску обућу, којој се брзо одлепе или пропадну ђонови, често су узалудне, а да продавцима нико ништа не може сведочи и случај једног суграђанина коме је саветовано да плати вештачење лабораторије за утврђивање квалитета патика

СПОРНЕ ПАТИКЕ КОЈЕ СУ СЛУЖИЛЕ СВЕГА ПОЛА ГОДИНЕ

који би ишао у Миланову корист не би би довољан да буде обештећен. Процедура, наиме, предвиђа да би најпре морао да покрене судски спор, што подразумева плаћање трошка који превазилазе вредност патика.

Пошто нема ни новца ни енергије да се бори, Рељић је сатисфакцију потражио у јавном обра-

не може да прихвати. Највише ме је, ипак, поразило сазнање да нико није надлежан да стане на пут оваквој бахатости. Јер, ако постоји организација која би требало да ме штити, а она ми нуди савет да кренем у скуп поступак доказивања, онда не разум сврху такве заштите, огорчено прича Рељић.

Закон, на Миланову жалост, јасно каже да потрошачке организације нису државни органи него удружења грађана која једино могу давати стручне савете о томе шта треба урадити у одређеној ситуацији. У лакшим случајевима организације потрошача могу преузети улогу посредника како би проблем био решен одмах и без покретања судског поступка.

Патике које је купио наш саговорник изгледа спадају у теже. НОПС је урадио оно што је могао, а овом превареном потрошачу који сматра да је оштећен, баш као и многобројни купци неквалитетне скупе спортске обуће, остаје да измери има ли живата и финансијске снаге да се избори за новац, достојанство и право за које сматра да су му неправедно одузети.

Ј. СТАНОЈЕВИЋ

У згради у којој је до пре годину и по била смештена Здравствена станица број 4 од септембра ће бити отворен хотел са четири звездице, који ће располагати са 15 апартмана и 50 кревета

Mотелијерска понуда у граду биће богатија од септембра ове године за још један нови хотел са четири звездице. Реч је о објекту у Змај Јовиној улици, где је до пре годину и по дана била смештена Здравствена станица број 4, која је шест година користила просторије у овој згради као ординације.

Након исељења подстапана који су у њој провели пуних шест година, ова вишеспратница је остала празна, а само је локал са погребном опремом у приземљу наставио са радом. Од пре три месеца читава зграда је опасана скелама и заштитним платном, а мајстори су почели убрзано да обављају занатске радове. Било је јасно да је реч о великој реконструкцији и, по свему дудећи, промени намене, али мало је оних који су могли макар и да претпоставе да ће у овом објекту бити отворен нови хотел.

Међутим, своју замисао и велику жељу да се бави овим послом преточио је у дело власник објекта и фирме „Оби градња“ Драган Обрадовић, који обећава да ће нови хотел почети да прима гости од 1. септембра.

■ У новом руку

Плава зграда, која је постала позната по амбуланти смештеној у њој, направљена је 2006. године са намером да постане медико центар. Према речима нашег саговорника Драгана Обрадовића, тре-

ИМА АФИНИТЕТА ПРЕМА УГОСТИЋЕСТВУ:
ДРАГАН ОБРАДОВИЋ

бало је да заинтересује лекаре да ту, у непосредној близини Клиничког центра, отворе своје приватне ординације, али ова идеја није у старту заживела. Годину дана након што је изграђена ипак је искршћена у медицинске срхе за пружање здравствених услуга пациентима из центра града, који су се некада лечили у Уреду.

Наime, пошто је Здравствена станица број 4 морала да се исели из зграде Уреда како би се у њу уселио Апелациони суд, који ни до данашњег дана није променио стручну адресу и још увек је у згради Суда, власник објекта Драган Обрадовић договорио се са градским властима о изнајмљивању објекта. Тако је ова вишеспратница издата у закуп и здравствени радници „четврке“ користили су је до фебруара 2013. године.

Након њиховог исељења било је много нагађања о будућој намени напуштеног објекта са 870 квадратних метара у Змај Јовиној, а највише се „типовало“ да ће власник

НОВА НАМЕНА ЗГРАДЕ У ЗМАЈ ЈОВИНОЈ

И ПОСЛЕ ЧЕШВОРКЕ ЧЕТВОРКА

ПРЕУРЕЂЕЊЕ ЗГРАДЕ У ЗМАЈ ЈОВИНОЈ

преуреđити некадашње ординације у стамбене јединице и издавати им студентима који долазе са стране. Испоставило се, међутим, да је Обрадовић имао сасвим друге намере, које је од марта ове године почeo и да реализује.

- Када се иселила „четврка“ неко време сам размишљао шта би најбоље било да се отвори на том месту. Дошао сам на идеју да се читава зграда реновира и преуређи у хотел са четири звездице, а пошто се налази на прометном месту сматрам да ће добити праву намену, објашњава наш саговорник. Када је почело реновирање, у марта ове године, у посао се укључио и Драганов син Марко, који је doveo стручњаке да процене да ли је ово прави потез. Они су потврдили да ту може да буде хотел са четири звездице, под условом да се уграде додатни детаљи како би добио ову категорију. Планирано је да хотел буде отворен 1. септембра, а располагаће са 15 апартмана и 50 кревета. У почетку, у њему ће бити запослено осморо радника.

Старији Обрадовић признаје да се руковођи размишљањем да смештајни капацитети буду намењени, пре свега, пациентима који долазе у Клинички центар, који се налази преко пута овог објекта, али и за one који користе услуге Завода за стоматологију. Познато је да КЦ Крагујевац са својим здравственим услугама покрива широку територију са преко два милиона становника, а многи пациенти често су принуђени да проведу и по неколико дана у Крагујевцу, како би завршили прегледе, снимања или примили терапију. Осим тога, сви путници намерници могу користити овај апартмански смештај приликом свог боравка у Крагујевцу, уколико могу да га приуште. Власник каже да ће цене бити приватније и тако би отприлике преноћиште са доручком коштало од 25 до 30 евра по особи. Осим тога, у оквиру апартмана налази се и опремљена чајна кухиња, тако да ће свако моћи да припреми себи одрок кад му то одговара.

Занимљиво је да се у овом објекту налази и локал за продају погребне опреме, што је својевремено изазивало негодовање пациентата „четврке“. Власник који је издао овај локал у закуп не жели да га прода, нити да га трампи за други, па се сада воде преговори са закупцем локала о његовој будућој намени.

Иако је Обрадовићева фирма грађевинска, он каже да није изненађujuћe што је ушао у област хотелијерства и угоститељства. Тврди да то једноставно иде уз њега, о чему сведочи и чињеница да је једно време држao кафану „Певац“ у Виноградима. Има афинитета према угоститељству, а жеља му је да у блиској будућности надомак Крагујевца направи аутентично етно село са комплетним сеоским домаћинством.

■ Тешка времена за хотелијере

Питање је, међутим, колико се у ово време исплати бавити се овим бизнисом. До пре две године била је права јагма за смештајним капацитетима у Крагујевцу. Директорка овашње туристичке организације Снежана Милисављевић каже да је због велике потражње за смештајем у хотелима настао вели-

трајаје од 2008. до 2012. године и био је у тесној вези са завршетком припрема за почетак производње у „ФАС“-у.

Странци који су долазили да надгледају радове и обучавају наше раднике, стручњаке и менаџери различитих профила који су били потребни у почетној фази, од пре две године више немају шта да раде у Крагујевцу, па је број гостију постао премали за хотелијерску понуду која је од 2008. године вишеструко увећана. Резултат тога је да хотелијери сада не могу ни да се приближе зарадама које су остварили у 2011. и у првој половини 2012. када су имали убедљиво највише посла.

- У овом тренутку у граду има више смештајних капацитета него што је потражња за њима. Једно време то није био случај и није се могао наћи слободан кревет. Пад

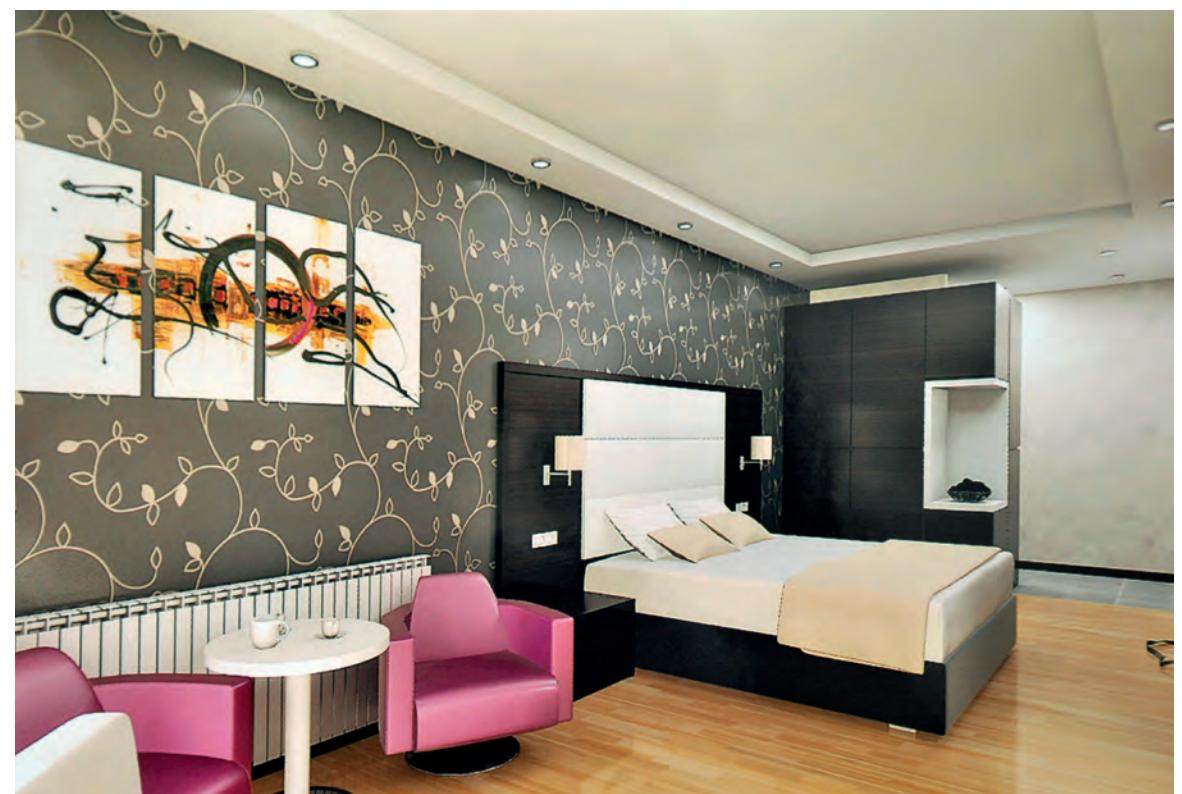
Када је реч о броју гостију у 2014. он је исти као и претходне године, али је приметно смањење броја странаца. Примера ради, број страних туриста смањен је за четвртину у односу на прошлу годину, док је број ноћења је преполовљен. Ови подаци поклапају се са причом о смањивању броја радноангажованих у „Фијату“, што се осетило и у статистичким показатељима.

Наша саговорница напомиње да последње две године инострани гости најчешће овде долазе из пословних разлога и манифестионог туризма, у време ђурђевданских и октобарских свечаности, сајмова, конгреса, музичких фестивала или, рецимо, великих спортивских такмичења. У одређеним временским периодима у град долази велики број иностраних гостију као што би било користили стоматолошке услуге, које су далеко јефтиније него у земљама из којих долазе. Осим тога, много је оних који дођу због лечења у Клинички центар или неке друге приватне ординације и често им је потребно да овде бораве и по неколико дана, па је ова врста здравственог туризма обласу о којој се уважају размишља.

Да би попуњеност смештајних капацитета била већа него сада неопходна је непосредна сарадња Туристичке организације и хотелијера на осмишљавању заједничких програма, али је пре свега потребна туристичка агенција која ће се искључиво бавити довођењем гостију у Крагујевац. Овакав концепт, иначе, по речима директорке Милисављевић, веома успешно функционише у Новом Саду.

Статистика показује да се они који траже смештај углавном опредељују за приватни. Најјефтиније преноћиште у граду кошта 600 динара по особи и намењено је, углавном, сезонским радницима, које ангажују фирмe за своје потребе и редовни су корисници ових услуга.

У Крагујевцу, иначе, постоје само два хотела са четири звездице и то „Женева лукс“ и гарни хотел „Лама“ у Петровцу. У првом преноћиште са доручком за једну особу кошта 6.335, док цена апартмана за три особе износи днев-

ИЗГЛЕД ЈЕДНЕ ОД СОБА У НОВОМ ХОТЕЛУ

ки број категорисаних смештајних капацитета у граду, не само хотела него и гарни хотела, преноћишта и приватног смештаја. Број хотела се за кратко време попео са седам на 12, а број преноћишта се повећао за 40 одсто. Овакав тренд

броја гостију бележи се од септембра 2012. године. Хотелијери се, међутим, прилагођавају новонасталој ситуацији и прилично су снизили цене за период април – септембар, објашњава Снежана Милисављевић.

но 20.000 динара. У гарни хотелу ноћење са доручком је 5.481, а најкупљају је соба за три особе - 10.000 динара. Преноћиште у Титовом апартману у Шумарицама кошта 25.000 динара.

Гордана БОЖИЋ

НЕСПОКОЈСТВО СТАРОГ БРАЧНОГ ПАРА ИЗ ДИВОСТИНА

После крађа, крстови у башти

Љубослав (74) и Добрила (70) Радотић траже мир и сигурност. На притку за парадајз, усред баште, „непознати починиоци“ су им закуцали окићени крст, пре тога украдли им капију, две овце, поломили стакло на помоћној згради

Mали крст, направљен од старих летвица и окићен цвећем, као онај на гробљу, па закуцан на врх притке за парадајз усред баште - дочекао је домаћицу Добрилу Радотић (70) ујутру у башти крај куће. Мало даље, на трави, четири убране руže, послагане су такође у обику крста. Уз врисак и мучину старица се вратила у кућу и са мужем Љубославом (74) решила: нека знају сви за муку са којом живе већ две године.

Радотићи су или предмет шале или предмет магијских деловања. Кажу да ни сами више не знају. Прво су им стакла на шупи поломљена, два пута су им лопови крале капију са дворишта, два пута им је украдена по овца. Крст у парадај-

ДОБРИЛА КРАЈ КРСТА НА ПРИТКИ ЗА ПАРАДАŽ

неко зло и магија, да оде путем, даље од ње. Таман када је почела да заборавља своју муку, нова је била на помolu.

■ Свуда мира, сем у своме крају

- Ја имам башту какву многе жене са села само могу да сањају. Нигде травке, све под линију, попливено, ма само рађа. Већ сам 30 кила мојих корнишона оставила за зимницу. Башту садим не толико за нас двоје стараца, колико за децу, сина и ћерку и њихову децу.

Кад је моја ћерка видела тај крст у башти, мука јој је припала и само је рекла: „Нека мајко, ја одавде ништа више узети нећу, к'о да си ми дала, али не могу“. Од тада бих само плакала. Не знам шта је намера оно- ме ко нам је ово урадио, јада се домаћица из Дивостина.

Њен муж Љубослав додаје да је цвећем окићен крст у башти само наставак мучења које траје

већ две године и да им је неко намерно недавно посадио ружу усред пасуља! То је само део агоније, прича стари пар.

- Најпре су ми, пре око две године, у по бела дана, умalo украдли овцу. Ја очистио шталу, отишао да се туширам, кад чујем неко дете ме зове. Истрчим у двориште, кад човек са кукурузом у шаци ваби моју овцу, а она му на домак руке. Други лопов чека га на улици у неком каравану. Видеше ме и побегоше, али дођоше ноћу и украдоше ми овцу. После скоро годину дана украду ми још једну. Она ми на Светог Аранђела прошле године однесу капију, откину и баце на гробље, који ми је преко пута куће. Крали су ми део ограде још једном. Натерили су ме да онда подигнем ограду са бетонским стубовима високим два метра. Опет упадају, краду, остављају цвеће и крстаче, ломе стакла на прозорима која су претекла и бомбардовање оближње касарне. Ово је страшно, даље нема, каже Љубослав.

Он тврди да се ни о кога у комшију није огрешио, али да није у баш добром односима са комшијом са којим дели део пута и са једним братом. Љубослав каже и да је пет година живео у Загребу, а 15 година у Суботици и никада проблема није имао.

СКИДАЛИ СУ ИМ И КАПИЈУ И НОСИЛИ НА ГРОБЉЕ: РАДОТИЋИ НЕ ЗНАЈУ ШТА СУ КОМЕ СКРИВИЛИ

зу последња је кап која је прелила чаши и домаћици натерала сузе на очи.

■ Укленето поврће

Радотићи кажу да овако више не могу, да их полиција не схвата озбиљно, а да проблем крстаче у парадајзу немају коме да изложе. Добрila каже да је болесна и уморана од свега што им се дешава.

- Прошле недеље кренем ујутру у башту, кад мало ван двориште на трави леже четири руже, поређане тако да чине крст. Узмем једну, однесем је у моје двориште, добро погледам моје руже и схватимоја није. Неко је убрао и донео, сложио је као крст, мene да мучи. Кренем даље својом послом, онако уплашена, стигнем до баштакрај куће и умalo не срефи срце! На врх притке за парадајз неко ми закачио крст, као онај гробљански. На крсту три свеже руже и две пластичне. Крстача је направљена од две летвице, види се да су старе. Са једне виси парче мебла, значи те летвице су биле део за неки кревет или фотелју. Коме је требало то да прави, како је проклетник имао времена и живаца то да ради, пита Добрila.

Каже да је брже-боље, како се ваља, руже бацила на пут, нека их гази неко други, ако „има нешто“,

Нашој редакцији обратио се Лазар Радовановић с причом да је претпрошле суботе био очевидац немилог дођаја испред улаза на затворену пијацу у насељу Аеродром, када је комунални полицијац тукла баку Катарину Тодоровић, само зато што је продавала ван пијаце, тик уз улаз.

- Жена је имала пластичну гађбу са две везе белог лука, пар веза зелени и кофиџу јаја. Комуналци су јој узели зелениш, она је пошла са кофиџом, али је комунални полицијац почeo да се отима око кофиџе коју она није хтела да пусти. Тукли су је, а ми смо почели да вичемо да пусте жену и да ћемо да их пријавимо. Ној је у том моменту позлило, па смо позвали Хитну помоћ. Они су рекли доктору да јој се слошило, а ми да јој није позлило само од себе него зато што су је злостављали, прича Радовановић.

Згрожен је због таквог односа према старијој жени, а пита се и зашто се тако нису понели према препродавцима дувана и цигарета, који ту свакодневно долазе и директно штете државни буџет, а само једном до сада су им одузелу робу. Испред њих су, каже, паркирали службено возило, због чега су се разбежали, а баба, која није имала робе у вредности већ од 500 динара, извукла је дебљи крај.

Радовановић сматра да је комунална полиција прекорачила овлашћења, јер жена није пружала отпор, нити их врећала. Мисли да бака треба да тужи комуналце, а он ће, као и још неколико очевидаца, сведочити у њену корист. Мисли и да је немилу сцену неко снимио мобилним телефоном.

■ Шок за баку и околину

- Стала сам и продавала јаја, које ми је донела кћерка из Раче. Полицијац ми је пришла с леђа и рекла да јој дам личну карту. Рекла сам да немам, а она да ће ми, у том случају, узети јаја. Савила сам се по кофиџу, она је вукла дршку кофиџе на једну, ја на другу страну и полу-пала ми сигурно педесет јаја. Онда ме је одвукла до кола, била ме и по глави и по леђима и штирила. После сам се онесвестила и не знам шта је било. Неко је позвао Хитну помоћ и одвезли су ме до болнице, прича осамдесетједногодишња Катарина Тодоровић из Атинске улице.

Каже и да је полиција звала свог колегу и предлагала му да је вежу, али се он није мешао и све време је стајао по страни.

- Људи могу да потврде да нисам врећала ни њу нити било ког другог, а претрпела сам огроман страх. Вукла ме је чак до кола, ддвадесет

„ОКРШАЈ“ КОМУНАЛНЕ ПРОДАВАЧИЦОМ НА АЕРОДРОМУ

За све

БАКА КАТАРИНА И ДАЉЕ ПРОДАЈЕ РОБУ ИСПРЕД ПИЈАЦЕ НА АЕРОДРОМУ

метара и да човек није рекао да ме пусти она ме не би ни онда пустила. Чим ме је дохватали почела је да ме бије и ставила ми је кофиџу под гушу, али је није одузела, каже Катарина Тодоровић.

Из Хитне помоћи послали су је код хирурга на преглед и он је рекао да дође код њега ако јој нешто написано буде требало за суд, јер има и извештај Хитне помоћи. Тврди да су биле уочљиве повреде на леђима, по којима ју је полицијац била песница. Прича и да су јој пре 20 дана одузели грашак, али се ни тада није бунила, нити са њима расправљала. Каже да је свесна да ту није дозвољена продаја, али она нема робе толико да би могла да закупи тезгу.

Празником су им, каже, наплаћивали квите за продају, али чим прођу празници онда их прогоњају са тог места. То потврђује и бакица Радунка Димитријевић (83), која продаје цвеће поред ње. Својевремено су и планирале да њих четири закупе једну тезгу у пијаци, али им нису дозволили. Радунка се жали да јој је пензија свега десет хиљада и да од ње не може да живи.

Продаја која је Катарину ухватала са леђа и цимала је, па су је бацили на ауту. Страшно је што се

ТЕРЕТНИ ВОЗ ТЕРМОЕЛЕКТРАНЕ „НИКОЛА ТЕСЛА“ ИСКОЧИО ИЗ ШИНА У ДРАГОБРАЋИ

Вагони који нису за наше пруге

Композиција Термоелектране „Никола Тесла“ из Обреновца са дадесетак вагона пошла је, у петак, 11. јула, по угаљ ка југу Србије. Пре по-дне, око пола десет, недалеко од пружне станице у Драгобраћи, после благе кривине, пет вагона је искочило из шина, због чега је дошло до двана-

сточасовног прекида саобраћаја на тој деоници. Повређених није било.

На лицу места затекли смо више запослених из „Железница Србије“ који су се окупили због незгоде, али су одбили разговор, уз коментар да ће званично саопштење дати „Железница“. Међутим, управа ЈП „Железница Србије“ у свом штуром саопштењу навела је само да је саобраћај успостављен након што су стручне службе исклизнуле прazne вагоне вратиле на колосек и прругу оспособиле за саобраћај. Ипак, дошли смо до изјаве једног од запослених на железничци о могућем узроку ове незгоде, а он је, разумљиво, жељео да остане анониман.

- Реч је о вагонима који нису предвиђени за наше пруге и које нисмо користили пре поплава и свега што се десило у Обреновцу. Ти вагони су различито међу собом везани, другачије него што су наши, што је сада био проблем. Када је воз ушао у благу кривину десило се исклизнуће из шина.

E. J.

ПОЛИЦИЈЕ СА ВАНПИЈАЧНОМ
РОДРОМУ

су крива јаја

Катарина Тодоровић (81), која дуго продаје робу испред пијаце на Аеродрому, тврди да је ју 5. јула комунална полицајка тукла, руководилац комуналне службе да то није тачно, а очевици да је старица била изложена малтретирању пред грађанима

КОМУНАЛНА ПОЛИЦАЈКА НА БОЛОВАЊУ, ЗБОГ СТРЕСА:
МИХАЈЛО ЗАРИЋ, НАЧЕЛНИК КОМУНАЛНЕ ПОЛИЦИЈЕ

тако понашају према жени од 80 година, али и према мени су знали да буду груби, каже једна од продавица, која не би да јој се помиње име.

Сунчица Османовић, која се таје бави ванпијачном продајом, каже да је Катарина јако пребледела и да се тресла. Потрчала је по шећер и воду и била уз њу док није дошла Хитну помоћ.

■ Комуналци негирају кривицу

Начелник комуналне полиције Михајло Зарић тврди да комунал-

ни инспектори нису тукли Катарину, али су ипак они позвали Хитну помоћ, иако је симулирала да јој се слошило. Он каже да су проверавали шта стоји у налазу лекара ове службе, те да нису констатоване никакве повреде.

- Ради се увек о истим лицима која на Аеродрому поред пијаце продају прехрамбене производе и цвеће. Реч је о старијим лицима која се увек прво упозоре да се одатле уклоне. Конкретно, госпођа Катарина Тодоровић ту је готово свакодневно и увек је опомињана да се помери или да уђе у пијацу. Тог дана померила се само мало даље и опет се распаковала и кренула да продаје, објашњава начелник Зарић.

По његовим речима, Катарина је одбила да се легитимише, а када је, потом, полиција хтела да јој одузме робу она је скочила и напала је.

- Била је врло непријатна и обраћала се увредљивим речима, а онда је почела да гаја јајима из корпе. Кренула је и симулација срчаног напада, а тог момента комунални полицијаци су је ставили у кола врло пристојно и без употребе средстава принуде, одвезли у Хитну помоћ и ту је урађен ЕКГ, обављен преглед. Пошто је видно била узбуђена, прегледана

је и комунална полицајка која је била на дужности. Катарина је таје била узбуђена, али, по речима лекара, није имала никаквих срчаних проблема нити било друго. Физичка сила није било примењена ни у каквом облику, тврди Зарић.

Најчелник комуналне полиције каже да се у случају везивања или примене силе увек води рачуна о томе да ли је то лице повређено или није, додајући да су у свим тим случајевима у законској обавези да напишу извештај и доставе полицији да се преконтролише. Пошто тога у конкретном случају није било, постоји само службена белешка о догађају.

Не чуди га ни реакција грађана који су стали на Катаринину страну, јер кад комунална или друга полиција интервенише сви „навијају“ против њих.

- Ми имамо сталне пријаве за купаца тезги на пијацама на Аеродрому да им ванпијачни продавци ометају посао. Комунална полиција мора да их уклони, јер неко плаћа тезгу да би продао своје производе, а неко испред не плаћа ником ништа и омета да потрошачи дођу до продајаца на тезгама, каже Зарић.

Он наводи да је његова колегија сада на боловању због поремећеног рада штитне жлезде, који је настао услед стреса, а госпођа Катарина и даље ради поред пијаце, у шта смо се и ми лично уверили, обавишиши ту са њом разговор.

Из искуства рада комуналне полиције, Зарић каже да старија лица често своје године користе као алиби, да се непријатно понашају, а закон о прекршају никога не ослађаја због година. Катарина јесте старија особа, али није изнемогла и немоћна, већ је врло непријатна и оштра у физичком нападу са гађањем јајима, каже начелник Зарић, тврдећи да је, сем јаја, имала и 10-12 килограма кромпира, три пуне цамбле кесе боранице и то све је одузето, а јаја нису, мада су се нека популала.

Иначе, прехрамбена роба коју одузимају завршава у Дому за децу, са којим имају уговор и уз записник им се предаје. Деси се често да људи оставе своју робу и беже да не би били кажњени, онда комунални полицијаци направе записник о најеним стварима и предају такође тој установи. Ангажман полицијаца посебно је појачан после поплава, како се не би продајала роба из поплављених подручја, од које би неко могао да се разболи. Ипак, грађани често купују од ванпијачних продајаца, а када их они растерију и кажњавају солидарашу се са њима.

Елизабета ЈОВАНОВИЋ

У СУДАРУ „ГОЛФА“ СА КОМБАЈНОМ СТРАДАО МЛАДИЋ

Погинуо пред кућом

Милош Равић је настрадао јер возећи великом брзином није успео да избегне комбајн који му је долазио у сусрет

Осамнаестогодишњи младић Милош Равић из Крагујевца на лицу места је погинуо 9. јула око 23 сата у Брђанској улици, када је путничким аутомобилом подлетео под комбајн који се кретао из супротног смера. Поред њега, у овом тешком удесу лакше је повређен Н. А. (41) из Вињијашта, возач комбајна марке „Змај133“.

Несрећа се д догодила на свега пар стотина метра од куће настрадалог младића, односно испред капије домаћина Зорана Милосављевића из Баљковца.

- Чуо сам страховит удаџац и одмах сам истрачао напоље. Испред моје капије је већ било удеса, јер је ту раван али и узан пут, па се зато нисам толико изненадио. Ауто је буквально био

СТРАДАЛИ МИЛОШ РАВИЋ

под комбајном. Комшија који је њиме управљао био је у шоку, а из аута се није чуло никакво запомагање. Када сам пришао ближе схватио сам да је младић на месту погунао. Ватрогасци су безуспешно покушавали да маказама исеку шасију и извуку тело младића из смрвљеног аута, прича Зоран Милосављевић.

По његовим речима, видевши да они дуго не успевају да извуку ауто испод ове огромне радне машине отишао је кући по свој трактор не би ли покушали да заједничким снагама одвоји ауто од комбајна. Али и тај подухват био је безуспешан. Истовремено он је повукао комбајн, а ватрогасци „голфа“. На жалост, ни после пет сати нису успели, па су тело настрадалог Милоша Равића извукли кроз гепек.

Томислав Арсенијевић, отац возача комбајна је испричao оно што је чуо од сина после незгоде. Наime, он је видео како му се ауто приближава великом брзином, кривудајући путем.

Најпре је помислио да га је неко препознао па је хтео да се само нашали с њим, али после снажног удараца, од којег се „пропе“ комбајн било је јасно да је враг однео сваку шалу и схватио да је возач ипак изгубио контролу над управљачем. Комбајн је био уредно осветљен и није постојала могућност да га не види на време. Том приликом његов син је повредио ногу.

- Када сам га обишао у болници био је скроз скрхан и прошапутао ми је да му се стално врзма страховита слика у глави, коју је не успева да избрише, каже Томислав.

У кући настрадалог Милоша затекли смо туту и јејаце. Натискали се другари са којима је наредног дана требало да отптује на море, и то по први пут самостално. Чекало се да му пристигну мајка и сестра из Немачке. Са њима је била неутешна тетка, која му је држала главу док су га ватрогасци извлачили из смрскног аутомобила.

Милош је завршио занат за аутомеханичара и стално је нешто срећивао око свог „голфа“. Те кобне вечери је са другом седео испред школе и ту су се договорили да свако својим колима пође до његове куће, где је требало да се попакују ствари за мо-

МЕСТО НЕСРЕЋЕ И ОСТАЦИ СЛУПАНОГ „ГОЛФА“

ре. Његов друг каже да је био збуњен када је Милош наставио право, уместо да скреће према својој кући. Шта се десило ником није јасно. То можда више и није тако важно када њега нема.

Комшије потврђују да је био добар младић, као и његова читава породица, али да није имао положен возачки испит, иако је већ поседовао аутомобил.

Сахрана Милоша Равића обављена је прошле суботе на гробљу у Белошевцу у Брђан мали, у присуству бројних рођака и пријатеља.

Е. ЈОВАНОВИЋ

Хроника

ПУЦАО У БРАТА

Обрачун због имовине

Радојица С. испалио рођеном брату Верољубу С. рафал у стомак, непосредно после свађе и туче крај родитељског гроба у Јовановцу, али је жртва успела да извуче живу главу

ДЕО ЈОВАНОВЦА У КОМЕ ЈЕ ИЗБИО СУКОБ

Четрдесетпетогодишњи Верољуб С. у кога је рођени брат Радојица (61), досељеник са Косова, прошли суботе, 12. јула око 15 сати испалио рафал метак из пиштола у породичном дворишту у Јовановцу пред породицом, опоравља се после хируршке интервенције у Клиничком центру. Он више није животно угрожен, а о последицама ће тек знати после комплетне хоспитализације.

Његов брат испричао је у полицији да се с братом посвађао око поделе наследств, али да је и он том приликом зарадио повреде ребара у тучи. Лично је дошао и предао пиштол једног по овом немилом догађају.

- Након очеве смрти и поделе имовине међу тројицом браће избио је проблем ко је родитеље очувао у старости, ко је платио сахрану и да ли је подела имовине праведно изведена, каже изврш из истраге.

Међутим, породица врећа што се помиње имовина као разлог, иако потврђују да су варнице између два брата почеле још док су били поред очевог и мајчиног гроба, али не кажу и због чега. Нису били спремни за разговор сматрајући да своју муку не треба да другима да деле.

- Њих су тројица браће. Верољуб је најмлађи. Тог дана су Радојица и средњи брат били на гробу својих родитеља. Верољуб је некако дознао за то и отишао сам на гробље.

И за њих је енigmа како су се браћа срела у исти време на очевом гробу. Док једни сматрају да се ради о дојави, други мисле да је то била пукла случајност јер се обично суботом излази на гробље. Вероватно ће више одговора дати даља истрага.

Е. ЈОВАНОВИЋ

РАТНИ БРОД НА ПОКЛОН ГРАДУ

Бизмарк поново плови

Крагујевчанин Милан Чокић направио две скоро идентичне макете најпознатијег ратног брода на свету, а једну је поклонио свом граду и суграђанима. Овај музејски примерак ускоро ће бити изложен у Скупштини града, док је други, са мотором и електроником, успешно пловио по Шумаричком и језеру на Бубњу

Свако ко се у четвртак затекао на језеру на Бубњу могао је да види пловидбу једног од најпознатијих немачких ратних бродова „Бизмарк“. Реч је, наравно, о макети популарног брода коју је наш суграђанин Милан Чокић направио пре скоро две године, а сама израда трајала је пуних шест. Иако је о њему својевремено извештавала и национална телевизија, мало је познато да је Милан направио две скоро идентичне макете брода

МАКЕТА БРОДА У МИЛАНОВОЈ КУЋИ

и једну поклонио свом граду и Крагујевчанима.

Макета „Бизмарка“ ће тако, на Чокићемо задовољство, за неколико дана бити изложена у Скупштини града, јер му је жеља и била да га млади моделари виде и тако започну овај занимљиви хоби. Као велики љубитељ ратних бродова и морнарице, Чокић је

брзљиво уклопио скоро 5.000 делова од којих је „Бизмарк“ састављен. Костур брода направљен је од шперплоче и листова балзама који су ласерски резани, а има доста и платине, бакарних, месинганих и пластичних делова.

„Бизмарк“ је био дуг 250, а широк 36 метара. Макета је урађена у размери један према 200 и дугачка је метар и 30. Урађена је 100 посто према цртежима које сам добио у каталогу, а више од 80 посто материјала лепио сам помоћу лупе и пинцете, јер су изузетно мали. Било је потребно да избушим 5.000 рупа, бушилицом дебљине 0,4 милиметра, али сам на kraju успео, усхићено објашњава Чокић.

Разлика између две макете је једино у ратном лакирању и електроници, односно што је један музејски, намењен да стоји на постолу, док други може да плови. Овај који ће бити изложен у Скупштини града има лакирање само у једном делу, јер је жељео да

МИЛАН ЧОКИЋ ШЕСТ ГОДИНА ПРАВИО МАКЕТЕ „БИЗМАРКА“

се види од којих је материјала направљен и он нема електронику.

— Моја макета има мотор и потпуну електронику, тако да је већ на даљинско управљање успешно пловио на Шумаричком језеру напред, назад, на страну и у круг. Да би исправно пловио у предњи део ставља се мало олова, због баланса, да би се по тежини изједначио са задњим, у коме се налази мотор и тако када се поприне буде раван у односу на површину воде, објашњава наш са- говорник.

Иако сада „Бизмарк“ сматра својим животним делом, нечим што се ради само једном у животу, околности које су га навеле да се бави моделарством нису биле ни мало пријатне. Још као младић отишао је у Салзбург, за који каже да је један од четири најлепша града на свету, и тамо провео цео радни век као варилац у неколико предузећа. Када је 2003. у августу дошао у посету родном граду, радио је на фасади куће и пао са мердевина високих седам метара. Задобио је тешке повреде кичме и

ПРИЈАТЕЉ СА НИКИ ЛАУДОМ
Возио формулу на Салзбург рингу

Мало који Крагујевчани може да се похвали да је лично познао неког од најпознатијих возача Формуле 1, а Милану Чокићу се срећа осмехнула када су синови Ники Лауде, Матијас и Лукас, пошли у исти разред са његовом ћерком Иваном. Са Никијем се упознао на родитељском састанку и мало по мало постали су кућни пријатељи, а сваку његову трку пратио је уживо са пријатељима на стази или преко малог екрана.

Међутим, најузбудљивији догађај Милан је доживео 1978. Године, када је и учествовао у званичној трици овог такмичења, на Салзбург рингу, и у квалификацијама завршио на петом месту, тек два места слабије рангиран од Лауде. Касније је трку завршио на 17. позицији, а да и даље има дара да бруз вожњу уверила се и наша екипа у краткој вожњи по граду.

— Возио сам формулу 260-280 километара на сат и осећај је неописив. Као да сте у безвоздушном простору, глава вам иде убрзањем три до четири ге и толики притисак вас баци у седиште и тамо останете. Возачи формуле морају да имају веома спремне вратне мишиће који током трке трпе велики притисак. Имао сам талента за вожњу, али никада имао спонзоре, а било је потребно најмање десет милиона да би се учествовало у једној трци, објашњава Чокић.

левог ока и само срећа га је спасила инвалидских колица.

Будући да је две године био на боловању, покушао је да утроши и превише слободног времена и тако је у разговору са пријатељима чуо да може да прави макету брода.

— Увек сам волео моделарство, али никада нисам имао времена да се тиме бавим. У Аустрији сам био „машина за штанцовање пар“ и често радио од пола три до десет увече. Пријатељи су ми рекли за „Бизмарка“, а када су констатовали да то, ипак, не може свако да ради, да су делови много ситни и да морам да имам мирну руку, у мени је прорадио српски инат и пријавио сам се за каталоге, истиче Милан Чокић.

Од тада је на недељу дана добијао делове у малој кесици, заједно са цртежима и упуством како их треба сложити. Делови су били у облику плоче не дебље од листа папира, а он их је резао, бушио и лепио како је било назначено на сликама. Цена свих делова била је око 4.000 евра, а као награду за успешно завршен посао фирма која му је достављала делове послала је и неколико мањих макета носача авиона који су „Бизмарк“ и потопили.

Како истиче, иако га је правио шест година, било је дана када му није прилазио, јер су га нервирале ситни делови, али када је све ишло по плану посвећивао би се овом послу и по цео дан. Поред моделарства, Милан се бави и израдом иконе од гипса и дрвета и велики је хуманиста, па је тако опремио три операционе сале за ортопедију, а нашој болници је обезбедио специјалне имплантате за кичму. Будући да његово троје деце није кренуло овим путем, нада се да ће љубав према моделарству пробудити код неког од пет унучади.

Виолета ГЛИШИЋ

ПОРАЊАЊЕ БРОДА И ЧОКИЋЕВ „БИЗМАРК“ ПЛОВИ БУБАЊСКИМ ЈЕЗЕЊРОМ КАО ПО АТЛАНТИКУ

ПОНОС НЕМАЧКЕ РАТНЕ ФЛОТЕ

ПЛОВИО САМО ШЕСТ ДАНА

„Бизмарк“ је својевремено био највећи ратни брод на свету и понос немачке флоте у Другом светском рату. Иако је његова пловидба трајала само шест дана, за то време успео је да потопи „Худа“, понос британске флоте, али су га убрзо затим Енглези потопили, маја 1945. године.

— Он је испловио из Готерхафена 19. маја 1941. и после само четири дана напали су га „Худ“ и „Принц од Велса“. Међутим, уместо да га нападну са стране, окренули су топове чеоно према њему. Гађали су га само са два предња топа и нису успели да га потопе. „Бизмаркова“ граната, тешка 780 килограма, која је

погађала мету до 42 километра, погодила је „Худа“ право у магацин са наоружањем и тако га потопила само једном гранатом, објашњава Чокић.

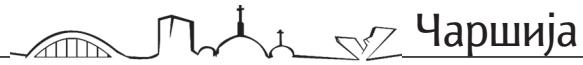
„Принц од Велса“ био је оштећен и повукао се из борбе, а „Бизмарк“, иако је испуштао

много уља, кренуо је у окупирани Француску, ка Бресту, на поправку. Потопивши понос британске флоте, „Бизмарк“ је постао највећи ратни брод на свету и Черчил је наредио да се потопи по сваку цену.

— Капетан „Бизмарка“ био је изузетан поморац, па се неко време крио у облацима, пошто је било лоше време, а када су га открили торпедо са носача авиона погодио му је крму, која је била тешка 188 тона. Она се заглавила, брод је могао да плови само у круг и тада су га потопили.

Од 2.220 морнара на броду преживело је само 115 и његово потапање представља највећу трагедију немачке флоте у Другом светском рату.

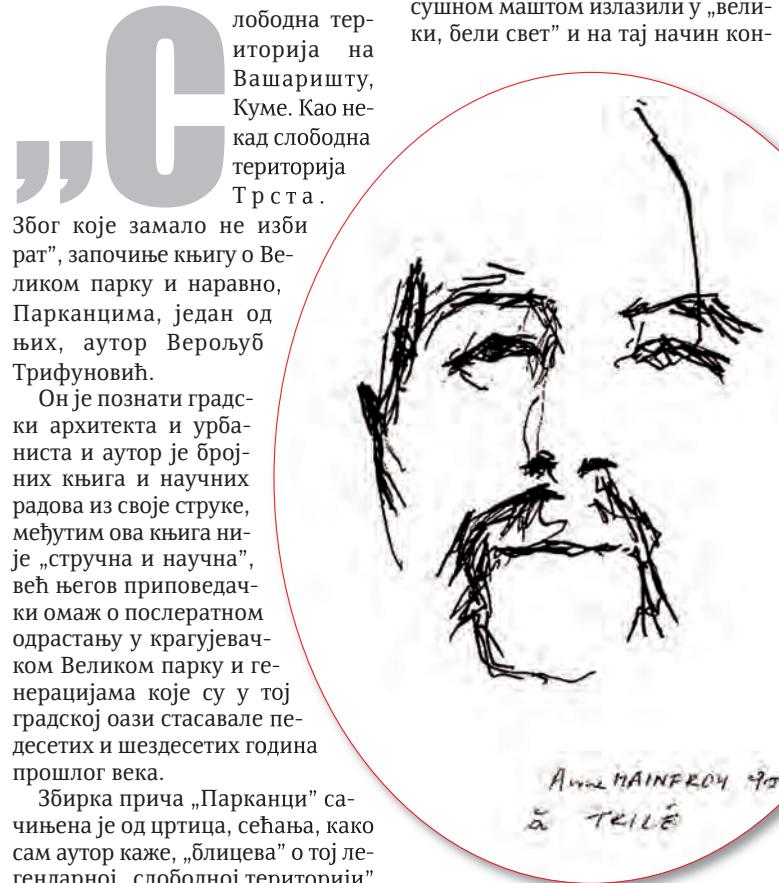

КЊИГА ВЕРОЉУБА ТРИФУНОВИЋА „ПАРКАНЦИ“

Енциклопедија парканства, куме!

Познати архитекта и урбаниста Верољуб Трифуновић написао је књигу о некада највећој „дневној соби града“ и „слободној територији“ – Великом парку и чувеним градским ликовима Парканцима. Они су педесетих и шездесетих година прошлог века својим шмеком и довитљивошћу давали посебан мирис и укус чаршији

ПОРТРЕТ АУТОРА „ПАРКАНАЦА“ НАСТАО НЕ У ВЕЛИКОМ НЕГО У НЕКОМ ПАРИСКОМ ПАРКУ ПРЕ ЧЕТВРТ ВЕКА

ципирали своје одрастања и забаву, вели Трифуновић.

Полако, натенане, са посебним пијететом, али без великих претензија и притисака, само као жеља да се сачува успомена на тај начин живота, је и настала његова књига „Парканци“. Трифуновић је годинама у свом компјутеру имао посебан фајл за приче о њима и кад се сети неке од њих или му помогне „колега из детињства“, као Мики Деспотовић (недавно премијну), „складиштио“ је ове мале, личне приче и комбиновао и компоновао у књигу која је пред нама.

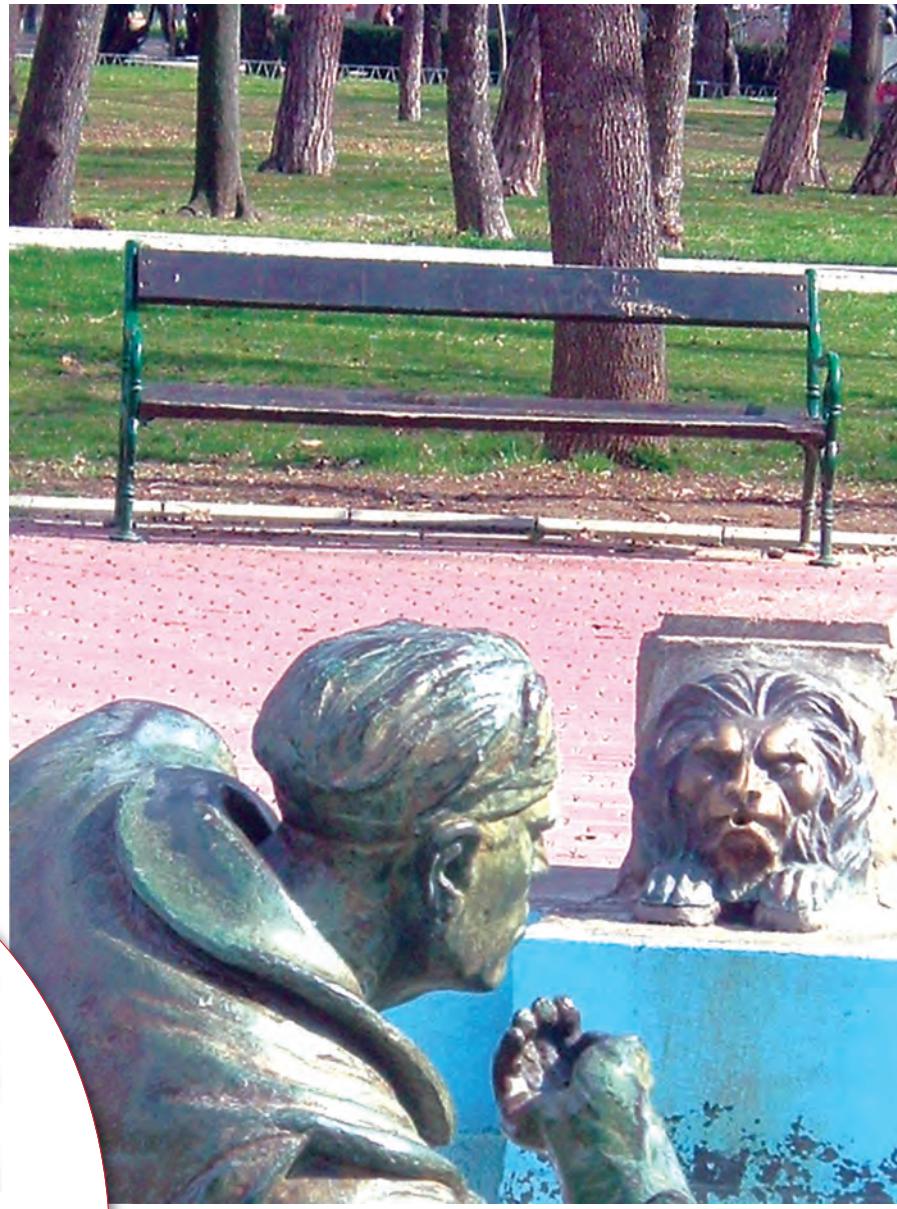
Имао је Крагујевац и своје чувеније „мафије“, како смо се ми некада називали по месту рођења, становаша и припадања. Колонци су били, руку на срце, познатији, али увек некако „оштрији, јачи, силнији“, палили су се да су највећи фудбалери, па и Пиваџи... Али, су Парканци били један другачији свет, са шмеком, духом, маштом и домишљатошћу која их

ну), преферанс (санс из руке, ку-ме), чувене двобоје, баскет, фудбал, градске и парканске лепотице и за-воднике, читаву галерију профе-сора, официра, функционера, спортиста, уметника, конобара, радника... који тако живо дефилују кроз његову књигу као да их данас видите како шпацирају или „висе“ по клупама Великог парка.

■ Највећа дневна соба у граду

По Трифуновићу, постојао је само један услов да се буде Парканец – а то је посебност, једина ствар у којој житељи тадашњих улица Вардарске, Маршала Тита, Војводе Путника, Војводе Мишића, Радоја Домановића, Генерала Глиге Мандића, Танаска Рајића, Казимира Вељковића... једино и никада нису оскудевали.

- Били су то млади људи, данас би се рекло сиромашни, скромног имања, који су потицали из малих станови или кућица. И баш због тога им је читав Велики парк био – дневна соба. У њему су свакодневним друштвјем и великим, непрекинутим маштом излазили у „велики, бели свет“ и на тај начин кон-

КОРИЦЕ КЊИГЕ - ТИПИЧАН АМБИЈЕНТ И АТМОСФЕРА ВЕЛИКОГ ПАРКА СА РАЊЕНИКОМ КОЈИ ПРОСТО ВАПИ: „КУМЕ!“

је од свих издавала. Бити Парканец у граду је било познато и препознатљиво као један аутентичан, оригиналан начин мишљења, живота и причања. Велики круг људи знао је ликове које помињем, а још већи само место дешавања – Велики парк.

Тај паркански фазон давао је посебну боју и мириш нашој чаршији и чинио Крагујевац баш посебним. Тако је и данас, одговорно, кроз смех, тврди Трифуновић.

У његовој збирци „Парканци“ налази се око 1.200 имена, а у причи „Калдрмаши“ он појашњава и због чега.

- Сам израз калдрмаш типичан је за нашу средину. У књизи нису поменути и описане само они људи који су рођени код Парка или у њему одрастали, већ и бројни који су у њега долазили, седели, дружили

се са нама, кроз њега одлазили на посао, школу, тренинге... Ту су и историјске личности, с разлогом, јер су биле нераскидиви део вечитих парканских прича, било да је реч о војводи Мишићу или египатском председнику Насеру са којим је Загинац (а нема детета из тог дела града које не зна ову причу), једна од највећих и то не само кошаркашких легенди, играо баскет на бојном броду у Дубровнику. Ко не верује, куме, нек прочита причу у Верковој књизи. Тамо стоји све црно на бело (има плус и подморница са баскеташким тереном на дугме), баш онако живо и аутентично како је сам Загинац приповедао.

Иако по вокацији урбаниста, Трифуновић непристрасно тврди да је Велики парк био и остао најлепши део Крагујевца, а његова књига дише и мирише на онај из детињства никада заборављени ми-

рис тазе хлеба (тако оскудног артиклија у по-слератном одрастању), проводи читаоца кроз „Буџино сокаче“ (Улица Танаска Рајића) која је то име добила по бројним функционерима који су се после ослобођења у њој насељили (куме, ваљда Крагујевац није имао довољно буџа као Београд за читав кварт као Дединье), прве плоче пристигле из Италије са којих одјекује хит „Цамбалаја“, пионирске пруге, кафане код стрелишта...

■ Урбano, живо чаршијско ткиво

- О једном слоју и познатим Парканцима писао је и Миша Васиљевић, који је касније отишао у Америку, у књизи коју му је у „Јефимији“ објавио Слоба Павићевић. Можа књига се наслажа на његове записи, а у духовном смислу могло би се рећи да је претећа, иако је објављена касније на „Блуз леве обале“ Јована Глигоријевића Калета, који је наредна млађа генерација. Надам се и искрено бих волео да неко од још млађих настави тај низ, јер је Крагујевац град о ком је изузетно мало и веома ретко писано, отворено прижељкује аутор Трифуновић, називајући то „урбаним ткивом“ и „живим урбанизмом“ града.

А саставни део тог ткива су и боксери Ђора и Лаза Пицика (није ни био овоземаљски, само је одржавао курс бокса и вратио се на небо изнад Великог парка), шљакер Жикајло, кошаркаши Браца Савић (претеча Ер Џордана) и академик (али ништа мање и баскеташ) Андреј Митровић, браћа Јоцићи, Креца и Пире, фудбалски тренер Жилавко, музичар Драгиша Недовић, који није Парканец али је имао (у)дела у њиховом одрастању, краљ Милан (а Парканци знају шта значи кад се каже „Ко краљ Милан!“), Мајче, Цици, Сире, Јове Мратинковић, Маке сликар и многи и други знани и незнани прави паркански „народни хероји“, а не они други који су том простору били наметнути. Нису издржали, куме, претопљени су, констатују житељи тог дела града.

На насловној страни књиге је баш слика фонтане из Великог парка, као аутентичан, типично великопаркански топоним.

- Испада као да оно што је „унутра“, у књизи, прича баш он, рањеник са фонтане, а не ја, и то са оним типичним покретом руке којим се парканци обраћају неком са – куме, знаш ово-ONO..., пун је за-вичајног, сетног објашњавања и симболике Верољуб Трифуновић.

Уосталом, таква је и сама његова књига „Парканци“, посвећена унуку Луки који живи у САД (сваку своју књигу посветио је неком од унука) са жељом да се дух Великог парка „прими“ и у Америци.

Што да не, легендарна је то територија, мој куме.

Зоран МИШИЋ

ПРОМОЦИЈА КОД ДУЧИЋА У ПАРКУ

Видосав, Кеша и Мирко

На промоцији књиге „Парканци“, које је одржана у среду, 16. јула код Дучића у кафани, одмах поред најлепше послератне фонтане подигнуте у Крагујевцу, по мишљењу аутора, говорили су писац Видосав Стевановић и глумци Братислав Славковић Кеша и Мирко Бабић. По Трифуновићевим речима, с разлогом и великом симболиком.

- То је и логично. Видосав Стевановић је растао пет година уз Парканце у главној улици где је сада кафић „Деус“, у дворишту где су живеле парканске легенде, попут браће Јоцића и Васиљевића. Касније се преселио на Пивару и у његовој приповедачкој фази посвећеној Крагујевцу његови ликови више вуку на Пиварце, али је и Велики парк имао великорог утицаја на пишчево формирање. Кеша је био Станичарац, али је много времена проводио са нама, као и у следећој генерацији Мирко Бабић, који је у парку тренирао баскет, појашњава аутор Трифуновић.

АРТ МАНИА - ГАЛЕРИЈА РУКОТВОРИНА Ситничарница из маште

Није је лако уочити у низу бутика на углу улица Кнеза Милоша и Карађорђеве, али када се једном прође кроз врата омалене радње, тешко је вратити се. Можда је невероватно, али у тих десетак квадратних пукових радозналац лако може да „загути“ и заборави на време, а неко ко воли необичне рукотворине, уметнички обликоване употребне предмете и уникатне модне и кућне постепштине сигурно ће се враћати изнова.

„Арт мания“ заправо и није класична продајница, већ продаја галерија иза које стоји истоимено удружење креативаца. Њена душа и покретачка снага је Наташа Јагић, председница удружења, на чију идеју је и рођена необична радњица.

Идеја да нешто стварам одувек ми се допадала. Радила сам декупаж, сликала на стаклу. Временом сам упознавала људе који се баве нечим сличним. Свија ми се енергија коју носе, јер је стварање вентил од свакодневног стреса и проблема, па су људи који имају овакав хоби увек ведри и позитивни, а сама волим да буду дем у таквом окружењу, почиње причу Наташа.

Наташа је обилазила сајмове на којима се излагали креативци, а он-

У омаленој радњи у Улици Кнеза Милоша лако је потрошити сате јер је пуно времена потребно да се истражи на стотине ситница које је израдило педесетак овдашњих креативаца, уменика на стаклу, накиту, огледалима, у кожи, платну и још много чemu

ОСМИСЛИЛА И
ОКУПИЛА ЉУДЕ:
НАТАША ЈАГИЋ

МАГНЕТИ,
МИНЦУШЕ,
ТАШНЕ

да јој је синула идеја да направи удружење домаће радиности. До сада их је било неколико. Последњи пут креативци овог удружења сабрали су се у крајем априла у Епархијском дому на тродневној продајној изложби.

- Иако су изложбе и сајмови лепа прилика да се људи окуне, друже, по-каку оно што раде и размене искуства, увек сам сматрала да граду недостаје простор у коме ће мала уметничка дела која стварају вредне руке имати своје место, прича даље наша саговорница.

Некадашња парфимерија се тако преобазила у продајну галерију у којој се моду наћи радови педесетак креативаца.

- Већина излагача је из Крагујевца, али има и гостију из других градова Србије. Постујемо непрофитно. Део новца који зарадимо продајом иде удружењу за организовање различитих активности, а део аутоприма. Свако коме се свија оно што радимо и ко жели да нам се приклучи добродошао је. Има много људи који раде квалитетно, али креативци у Шумадији нису још доволно промовисани, као што је то случај у Београду или у Војводини. Тамо се оригиналност много више вреднује, а ми желимо да тако буде и овде, зато смо се и удружили, објашњава Наташа.

Ко год је једном прекорачио prag „Арт маније“ зна да овдашњи мајстори уметничких заната и те како имају шта да понуде. Ту су уникатни комади накита, ручно осликана огледала, сто ситница украсена декупаж техником, оригиналне кожне торбе и ручне торбице, различитим техникама третирани комади посуђа. Има и хаљина, капа, свилени ешарпи, које су попут уметничких слика, чак и органска, у домаћој радиности спровољана козметика.

Пошто је простор мали, а толико још тога треба приказати, удружење ће се побринути да већ у септембру организује велики хеленинг у Хотелу „Крагујевац“.

- Планирали смо да организујемо „Арт манија“ журук. Идеја је да окупимо наше креативце и Крагујечане и на много већем простору организујемо изложбу и целодневни програм и тако представимо и људе који своју креативност изражавају на другачије начине – кроз музiku, и грлу, производњу аутентичних производа, најављује Наташа Јагић.

У удружењу су добро дошли и они који се нису бавили уметничким занатом, а желели бида се окушају. Њима су намењене радионице декупажа и сликања на стаклу које се од недавно организују сваког викенда. Уколико буде интересовања намењавају да организују и курсеве других техника. *М. ОБРЕНОВИЋ*

Поводи

ИЗЛОЖБА ЦРТЕЖА У „СТАРОЈ СРБИЈИ“

Славини последњи кафански Мохиканци

Ликовни хроничар Крагујевца који нестаје Првослав Илић Слава своју најновију поставку цртежа посветио је онима без којих кафана не може – гостима

Испаде да се песма харизматичног Шекија Турковића „Последњи боем“, на жалост, показала као пророчанска. Полако али сигурно све нестаје, па и боеми. Е, да би ови потоњи били „незаборављени“, не само у песми већ и у „слици“, побринуо се сликар Првослав Илић Слава, познати крагујевачки ликовни хроничар боемије и кафана овдашњи.

Пригодно, у градској кафани „Стара Србија“ 18. јула биће отворена његова изложба цртежа „Боеми Старе Србије“, рађена на основу фотографија Милоша Игњатовића, док је текст за каталог осмислио новинар и публициста Света Маџаревић.

„Дубоко унедрен у сва свитања Крагујевца – града своје младости и седости, чију нарав у душу познаје, још од раних ђачких дана у Карађорђеву по све до ових времена, наш сликар Слава, безмalo, данас је и стална „институција“. Добраца по души, достојан по шапки, вредан по кичици, наслејан и кад му се не смеје, сакупљач и чувар прошlostи, боем по опредељењу, препознатљив по виљаку и једном речју – добар човек.

О Слави, током протеклих година, било рећи деценија, много је писано као о ликовном хроничару старијег Крагујевца. Тачно! Многе установе и приватне домове данас красе слике, које су отргле од заборава старија крагујевачка варош и Милошев Крагујевац“, надахнуто пише о Илићевом стваралаштву Маџаревић.

Он се не либи да устврди и следеће: „Слава је више од тога, неуморни трагач раскошног шумадијског пејзажа, нетакнуте природе, старих кућа и доксата, река и видиковца. Богатство свих тих предела, као и објекти старе српске архитектуре, данас се могу видети на многим платнима и скицима овог временшног уметника. Ипак, чини се да је његов боемски живот оставио и највеће обележје његовог неуморног трајања, чиме и на овој изложби враћа дуг људима који су са

АУТОР ЦРТЕЖА ПРВОСЛАВ ИЛИЋ СЛАВА СА ПОРТРЕТОМ РАКЕ СОЛУНЦА

њима проводили дане по многим градским кафанама“, каже Маџаревић.

Ипак, највише, најближе и најчешће то је кафана „Стара Србија“, чији је стални гост, што се каже – „инвентар“, без обзира да ли ову кафану за многе благе душе и умне људе држи Пека, Солунца или његови потомци.

„Зато и ову изложбу цртежа са називом: БОЕМИ СТАРЕ СРБИЈЕ, без наводника, и са великим поносом и искреним уважавањем отвара наш Слава, баш у кафани „Стара Србија“, месту у коме су започињале или завршавале многе градске теме и велике поноћне дилеме“, закључује аутор текста у каталогу.

А на Славиним цртежима из сталне – „инвентарске“ поставке „Старе Србије“ нема кога нема: од легендарног газда Пеке, до Раке Солунца и његових потомака – данашњег „пословодства“, Шарета и Власте, Грана, Трилета, Мирослава и Миће, Џое Крње, Бранка, Жике и Гаје, бунарџије Драгана са све екипом, Цупарина, Меги и Пантића, Јонпии, конобра Циге, са же ауторе поставке Славе и Милоша...

Отварање изложбе је у 20 сати и трајаће од 18. до 28. јула.

З. М.

ПОМЕН ГРУЖАНСКИМ РАТНИЦИМА 1914. - 1918. ГОДИНЕ

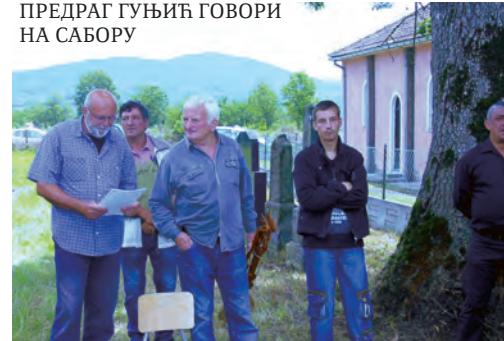
Сабор у знаку сећања

Литургија поводом дана Цркве Светог Петра и Павла, причешће и мајли помен гружанским ратницима палим од 1914. до 1918. године обележили су традиционални Петровдански сабор у Витковцу. Манифестију су омогућили организациони одбор Петровданског сабора и Црквени одбор села Витковац, Милатовац, Губеревац, Дрлупа и колачар Предраг Гуњић. Цркву стари скоро три века обновили су давне 1965. године.

Верницима ових села била је мала и реконструисали су је повећавши јој основ са 30 на 110 квадратних метара. Темељ старе светиње оштећен је бомбардовањем 1999. године, а од земљотреса који је погодио Краљево и околину прорадило је клизиште на бруду Кулинене. Санација темеља и зидова урађена је по најсрећијем техничару Јове Коматовића из Годачице, а радове су пластили мештани добровољним прилогом. Урађен је и нов звоник и прилазни пут.

- Посвећујемо ову манифестију свим изгинулим ратницима палим од 1914. до 1918. године, Шумадијцима који су изгинули за своју отаџбину. Они живе у нашим записима, документима, успоменама и сећањима. Само на ужем подручју Доње Груже зна се за 1.300 погинулих Гружана током Првог светског рата, али је то рељативна бројка, рекао је Предраг Гуњић, домаћин и колачар Петровданског сабора у Витковцу код обновљења цркве Св. Петра и Павла. Овај пензиони

ПРЕДРАГ ГУЊИЋ ГОВОРИ
НА САБОРУ

нисани наставник српскохрватског језика школе у Витковцу, председник Удружења резервних војних старешина Краљева, госте је поздравио рециталом пребраних текстова о голготи српског народа у Великом рату који је почео на овај дан пре сто година.

- Док нисам позван у војску, мислио сам да је иза мог родног Гледића, крај света... Испење се позивар на брдо, па одозго, колико му грло допушта викне: „Е – хеј, народе почела мобилизација, јављајте се војсци!“ Тако је 1914. године одјекивало са свих ћувика пите.

И нико није изостао, сви су чули позвиз, позив са брда.. И зна се шта следи: пакује се торба, мајка се љуби у руку и збогом мили моји и драги, ја одох, био је један од цитата.

УЧЕНИЦИ СПРЕМИЛИ
ФОЛКЛОРНЕ ИГРЕ

У то време, од јануара 1916. године једна слика француског лекара обишла је свет. Уз слику је ишао потпис:

„Овај војник је симбол патње и страдања српског народа.“

Фотографија је начињена на острву Виду, које ће добити још један назив – Острво смрти.

- То је била слика авети: на гомили костију комади одеће, шињел до земље, о рамену торба. На глави велика ко зна чија шајкача, допрала до обра... На лицу се огледа историја и патња народа. На рањивим ногама које кleteју од умора, опанци везани опутом.

Био је то Чедомир Поповић из села Бразиловице код Лазаревца, којије преживео све несрће острва Виде, у пробоју Солунског фронта је рањен и врато се жив кући.

Домаћину је помогао у културно уметничком програму Мишо Марковић, а етно звук и традиција представљена су деци из школе у Витковцу сплијетом народних игара и песама. Наставили су гуслар Вељко из Краљева и Мирољуб Шаптовић изврним песмама на двојицама, фрули и свирили.

Петар Дрманац, председник организације резервних војних старешина града Крагујевца је мало разочаран слабим одзвиком мештана. Подсетио нас је да је његова организација обележила сто година од почетка рата са две манифестије, промоцијом књиге „Српска војска у великом рату 1914-1918. године“ аутора Душана М. Бабца у Скупштини града и изложбом цртежа основаца и претшколаца са овом тематиком у Дому самоуправљача. *М. ИГЊАТОВИЋ*

Крагујевац, који је одувек словио за град бокса, изнедрио је многе вансеријске асове племените вештине, али нико од њих није био не само боксерска већ и урбана и чаршијска легенда као Мирко Пузовић Пуза. Наш ас већ десенијама живи и ради у Немачкој, али се чврсто куне како се следеће године враћа у Крагујевац

Као и многи, искористио је лето и одмор да скочи до куће. То га не разликује од бројних Крагујевчана, па и познатих спортиста који живе у иностранству. Оно што га чини другачијим је однос чаршијанаца према њему. Где год прође, седне, чују се искрени поздрави: „Царе”, „Легендо”, „Краљу”.

Крагујевац је одувек важио за град бокса, било је боксера који су и пре њега били популарнији од глумачких и естрадних звезда, али нико није Крагујевчанима легао на срце као Мирко Пузовић Пуза. Одувек је био и остало, а то Крагујевчани највише цене, један од нас. И никада се није фолирао, ни међу конопцима, ни међу кафаничким столовима.

А, ипак, оно што ни његови највећи фанови и обожаваоци не знају је то да је најтрофејнији крагујевачки боксер (види антрејл) свих времена рођен 1956. године у Аранђеловцу.

- То је било само стицајем околности. Мој отац је тада радио у милицији и тамо добио посао. Када је он „скинуо” униформу и запослио се у овдашњем Предузећу за путеве преселио сам се са четири године у Крагујевац и никада ми ништа није више везивало са Аранђеловац, почиње причу Пуза.

Одрастао је у Бресници (баш код млина), која је у време његовог детињства, како он духовито појашњава, била тако изграђена да је могла да конкурише као скијашки и зимски туристички центар.

- Људи су тамо долазили само да се скијају, тврди он.

За бокс се рано заинтересовао, али био је добар и у фудбалу, а тренирао је активно и атлетику у овдашњем Спортском друштву „Партизан“ и његова генерација била је екипни првак Србије. Пузина дисциплина била ћела на 3.000 метара.

Ипак, превагнула је љубав према боксу и још понешто.

- Озбиљно сам се разболео после једног „Борбиног“ кроса и тада сам баталио атлетику. Одувек сам волео да гледам бокс и као клинац, а били смо сиротиња, гледао сам да се цабе провучем у „Шумадију“. Када ме ухватае, питам како могу други, а они ми одговоре да ти де-

СЛАВНИ КРАГУЈЕВЧАНИ - МИРКО ПУЗОВИЋ Пуза, не само боксерска легенда

чаци тренирају. Е, ако је тако, онда ћу и ja, и макар ћу моћи цабе да гледам мечеве. Када сам видео да се боксери туширају у купатилу после тренинга, а ja сам се у кући купао у кориту, моја одлука је била засементирана, кроз смех прича.

■ Тренирао и живео - лудачки

Његови боксерски почеци поклопили су се са поласком у средњу школу, 1971. Године, и у „Радничком“ је провео пуних 18 година активно боксулјићи. Идол му је био познати крагујевачи ас Драгослав Јаковљевић Бабеа, а срећа је хтела да му он буде и први тренер. Са њим је освојио и прва јуниорска признања 1973. године у Осијеку и годину дана касније у Титограду. По Бабејном одласку у Америку, Пузу се тренирали Дугец и Славко Соргић Цобри.

Иако велики шампион и читав свој боксерски век провео је у једној категорији, полувертер, није имао, попут других асове, неког свог мегданског архинпријатеља.

За себе воли искрено да каже и призна:

- Брате, ja сам тренирао као луд, али сам исто тако и живео. Пио сам и пушио одувек, а посебно ми је било задовољство и севал

ПУЗА У ДАНИМА НАЈВЕЋЕ БОКСЕРСКЕ СЛАВЕ

да демантуюм чаршијске покварењаке који седе са мном у кафани и тапакају ме по леђима и причају: „Где си Пуки, легендно!“ а иза леђа ме оговарају: „Овај је готов. Пропао начисто.“ Е, због таквих сам тренирао дупло више, то ми је давало замајац да „не пропаднем“.

Никада нисам имао трему, нити сам зентовоа од некога. Једва сам чекао да почне борба, па шта буде - буде. Наравно, и над попом има поп, али ја се нисам плашио, тврди он.

Такође, није имао ни неке посебне ритуале пред борбе, али је имао, како каже „своју талију“ – ни на једно велико такмичење није отпутовао трезан! Наравно да то није радио пред мечеве, али пред путовања обавезно, не крије он, напомињући да је у гардероби увек о-

МИРКО ПУЗОВИЋ ДАНАС, У „БАЛКАНУ“

гледалаца умели су да се пожале да је празно.

Није тајна ни да је разочаран односом града према њему. Тврди да од ове средине ништа није добио, али да није ни тражио. После само четири месеца када је отишао за Немачку одузели су му локал који је имао на коришћење.

- Тај локал сам ја својим средствима опремио, а из њега су ми однели све, намештај, инвентар, шанк... Годинама сам касније по градским баштама затицаша своје столице, прича Пуза.

На жалост, у локалу су му биле и све медаље, трофеји, пехари и фотографије које сведоче о његовој вансеријској каријери. Све то нестало је заувек и без трага.

■ У Немачкој га више цене

Очигледно је да га у Немачкој више цене.

- А, ви сте председниче пратили бокс, питам га ја.

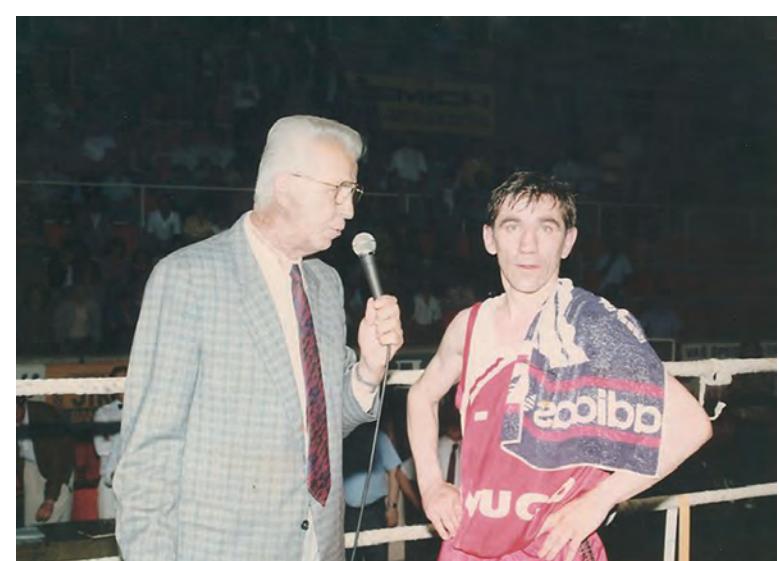
- Као студенти обавезно. Увек смо се кладили на тебе и увек дођивали, одговорио је Тадић и слика се са нама.

После кажем ја жени: А, кога је председник једино препознао, кажи, а конзул ми је рекао да су за мене од тада сва врата увек отворена, смеје се Пуза.

У Штутгарту можда, али овде, изгледа, да нису била.

- Чему све те похвале, типа „легендо“ и „краљу“, када ме се искрено никада нико ни једним поводом није сетио. Било је ту и смртних случајева и приватних и животних ломова и ситуација и никада ме нико није окренуо ни из града ни из клуба. То заиста уме да заболи човека, не крије он.

Али, на питање да ли размишља о повратку, не оклеви, ни секунде:

ДВЕ ЛЕГЕНДЕ, НИКИТА И ПУЗА НА ПРОГЛАШЕЊУ „БЕОГРАДСКОГ ПОБЕДНИКА“

- Када је био пријем код начелника регије Баден Виртенберг, појавом посете Бориса Тадића, позваницу смо добили моја супруга Бранка и ja. Била је присутна читава тамошња српска привредна и научна елита, иде Борис Тадић и здрави се са свима, застаде код мете и упита, онако озбиљно: „Пузо, је ли си то ти?!“

- Да би човек постао боксер мора да се скочија пуног тога, сем талента и упорног рада, и да човек има срце, да буде и специфична личност која није само крљатор који је ту дошао само да се бије, али не сме да буде ни кукавица и да се плаши, цени Пуза, који данас у „Еспортсингену“ тренира сваког ко је за то расположен - и такмичаре и репрезивце, омладинце и ветеране, жене и мушкирце. Каже да је у Немачкој бокс на најнижим гранама, а код нас, буквично и не постоји.

- Бокс као спорт не може да постоји без лиге и ривалства, каже Пуза, подсећајући на некадашње спортско-боксерско ривалство на Јагодиница, Краљевчана... Спорадичне ревије, мисли он, нису никакво решење.

- У боксу такмичаре носи публика и збор тога су седишта баш поред ринга. Када нема те атмосфере у гледалишту, у арени или хали, нема је ни на рингу, тврди он, илуструјући то финалним турниром првенства Србије, на којем је „лично преbroјао 18 гледалаца“. А он и боксери из његове генерације када су боксовали пред хиљаду и по

- Ма, какви, па наравно... Враћам се догодине, чим будем стекао услове за пензију.

Нема неких спортских амбиција, али његов клуб може увек дарачна на њега. Жеља му је да анимира људе из региона како би се поново популарисао бокс као племенита вештина и „Раднички“ као клуб. Ипак, као свој највећи успех и највеће богатство увек истиче своје ћерке Катарину и Марину и унучиће Миону и Михаила.

Стари добри Пуза, јединствени, непоновљиви и несаломљиви.

Зоран МИШИЋ

НАЈУСПЕШНИЈИ БОКСЕР РАДНИЧКОГ

Освајач свих медаља

У историји Боксерског клуба „Раднички“ Пузовић је и званично најтрофејнији ас. У својој каријери Пуза је освојио бронзану медаљу на Олимпијским играма 1984. године у Лос Анђелесу, две бронзе на светским првенствима у Минхену и Рину (САД), учествовао на четири европска првенства (Тампере, Варна, Будимпешта и Торино), где је освојио три медаље. Трофеје је освајао и на Медитеранским играма у Казабланци и био јуношески првак Европе 1976. године. Пет пута је био првак Балкана и исто толико пута освајај „Златне рукачице“.

Седам пута је био првак Југославије (све титуле у полувлетер категорији), освојио је друго место на Светском купу 1987. године у Београду и више пута трофеје попут „Златног гонга“, „Ослобођења Београда“... Седам пута је проглашаван за најбољег спортисту Крагујевца у некадашњем избору „Светlosti“.

КОНКУРСИ

За филмске ствараоце

Кино клуб „Нови Сад“ позива све филмске ствараоце да учествују на 12. Фестивалу малих и независних филмских продукција „Филмски фронт“.

Послати филмови биће подељени у три категорије: Међународна селекција, Србија/регион и студентска селекција Србија/регион.

Фестивал прима документарне, кратке игрane, експерименталне и анимиране филмове до 20 минута трајања, урађене у току ове и пришле године.

Рок за слање филмова је 15. август, а селекција ће бити објављена до 15. октобра најавио је организатор. Овогодишњи „Филмски фронт“ биће одржан од 23. до 25. октобра у Новом Саду.

Улазница 2014

Часопис „Улазница“ и Народна библиотека „Жарко Зрењанин“ расписали су књижевни конкурс „Улазница 2014“ за необјављене приче, песме и есеје на којем право учешћа имају сви аутори који пишу на језицима екс Ју. Рок за предају радова је 15. септембар.

Радове треба слати на адресу: Градска народна библиотека „Жарко Зрењанин“, Трг слободе 2, 23000 Зрењанин, Србија, са назнаком: „За конкурс Улазница 2014“.

Радови се не могу слати у електронском облику.

Текст се сматра објављеним уколико се налази у књизи, часопису и/или на интернету пре објављивања саопштења жирија. Откупци или одштампани радови потписују се шифром, а решење шифре са личним подацима, адресом, бројем телефона и мејл адресом аутора шаље се у посебном коверту који се прилаже уз радове.

Аутори појединачно могу до ставити највише пет песама, три приче и три есеја. Дужина појединачне приче или есеја не може да прелази 15.000 слова, укључујући и размаке. Рукописи се шаљу у три примерка.

Одлуку о наградама, које се састоје од новчаног износа, дипломе и објављивања у посебном броју часописа „Улазница“, донеће жири који ће именовати редакција часописа. Проглашење добитника и уруччење награда обавиће се на завршној свечаности 12. децембра. Том приликом биће промовисан број „Улазице“ у којем ће бити објављени награђени и похваљени радови.

Галерија КЦ Град

Културни центар „Град“ у Београду објавио је позив за уметнике, дизајнере, кустосе, уметничке групе и удружења који би желели да представе своје најновије радове и пројекте у Великој галерији КЦ „Град“ током следеће сезоне.

За пријаву је потребно послати опис пројекта на српском и енглеском језику, краћи си-ви на оба језика, као и неколико илustrација радова које би биле излагане.

Пријаве се примају до 10. септембра. Адреса за пријављивање је konkurs@gradbeograd.eu.

„АДАМ КЛЕМ БАНДА“ У СКЦ-У

Ауторска дела и цез обраде

Учетвртак, 17. јула, у овдашњем Студентском културном центру наступиће „Адам Клем Банда“, група која изводи ауторска дела и музику са наших простора у цез обрадама. Иначе, бенд чине Брано Домитер (бубњеви), Вукашин Мишковић (гитара), Сандра Клем (вокал), Адам Клем (саксофон) и Крагујевчанин Милан Станисављевић (клавир).

Овај пијаниста, рођен је у Крагујевцу, а почeo је да свира клавир у деветој години. Завршио је основну и средњу музичку школу, класични клавир, а прве кораке у цезу начинио је заједно са чуvenим београдским пијанистом Милошем Крстићем. Са 18 година почине студије на ФМУ у Београду, где је стекао диплому из хармоније и хармонијске анализе, у класи професора Растислава Камбашковића.

После Београда, одлази у једну од најстаријих европских цез школа на Универзитет зат музику и извођачке уметности у Грацу, у Ау-

стрији. Студирао је цез клавир код др Харалда Њувитра, Клауса Рајблеа и Олафа Ползиена. Такође је имао прилику да учи од великих пијаниста као што су Ренато Чико и Фриц Плауер, и бубњара Хауарда Кртиса.

Стекао је факултетску диплому почетком 2008. године и одмах потом наставио мастер студије, које је завршио у 2010. године. Захваљујући бројним радионицима, у школи се упознао са именима као што су Били Харт, Рон Меклур, Цери Бергонзи, Дејј Санторо, Џон Холенбек. Станисављевић тренутно води трио са Анђелком Ђелетом Ступаром (бубњеви) и Миланом Николићем (бас). Између осталих, свирао је и са Стјепком Гутом, Мимом Митровић, Ратком Дивјаком, Кристофом Пепеом Ауером, Валентином Чихаком, Јуретом Пуклом, Игором Матковићем, Џенетом Ресником, Гаспаром Перслом, Робертом Јукићем, Николом Матошићем, Марком Ђорђевићем...

МИЛАН
СТАНИСАВЉЕВИЋ

Често свира и са певачицом Јадранком Јулас у дуету или у њеној групи „Јадранка Јулас цез квартет“.

Своју прву плочу са насловом „Ањакенинг“ објавио је 2011. године, која је добила одличне крити-

ке на престижном цез сајту „All About Jazz“. Од 2012. године предаје цез клавир на Конзерваторијуму за музику и балет у Љубљани.

Иначе, концерт „Адам Клем Банда“ почиње у 21 час, а улаз је слободан.

ВИДОВДАНСКЕ КЊИЖЕВНЕ СВЕЧАНОСТИ

Бдење, молитве и награде

„ВИДОВДАНСКО ПЕСНИЧКО БДЕЊЕ“, У ПОРТИ МАНАСТИРА ГРАЧАНИЦА

демик Горан Петровић („Златни крст кнеза Лазара“), песници Драган Лакићевић („Грачаничка повеља“), Никола Маловић („Перо деспота Стефана Лазаревића“) и Александар Б. Лаковић („Кондир Косовке девојке“).

Све награде додељују се за све укупно песничко стваралаштво, а додељене су једносгласно. Жири су чинили Радослав Златановић, Слободан Владушић и Александар Б. Лаковић још једном је скренуо пажњу на своје поетско стваралаштво.

Захваљујући се за неизмерну

част која му је указана, Горан Петровић је истакао да је књижевност помало застарела дисциплина и када књижевни критичари или читалац примети оно што радите, онда се обрадујете.

- Сваки човек се обрадује кад неко погледа оно што он ради, без обзира да ли гаји цвеће, пече хлеб или пише књиге, рекао је Петровић.

За Драгана Лакићевића награда је једна до најлепших диплома, поготово важна за оног ко се сматра српским песником и који сматра Косово и Метохију темељем своје отаџбине и свог песничког простора.

Освајањем награде „Кондир Косовке девојке“ на овогодишњим јубиларним Видовданским свечаностима у Грачаници, крагујевачки песник и књижевни критичар Александар Б. Лаковић још једном је скренуо пажњу на своје поетско стваралаштво.

Р. Ш.

„ВУЛКАН ИЗДАВАШТВО“

НАГРАЂУЈЕ

Метју и Ема

Два најбржа читаоца „Крагујевачких“ биће и овог петка у прилици да своју библиотеци додају занимљив наслов „Вулкан издаваштво“. Реч је о књизи Гијома Мусоа „Ако сутра не постоји“.

Један од најутицајнијих листова у Француској, „Ле Фигаро“, објавио је податак да је Гијом Мусо трећу годину за редом најпродаванији писац, са укупном продајом књига од око милион и по примерака само у Француској. „Вулкан издаваштво“, које заступа права објављивања Мусоових књига за нашу земљу, управо је објавило десету књигу овог бестеселер писца „Ако сутра не постоји“.

Главна јунакиња Ема живи у Њујорку. Са тридесет две године још увек тражи оног правог. Метју живи у Бостону. Изгубио је жену у страшној несрећи и сам одгаја своју четворогодишњу ћеркицу. Судбински сусрет у виртуелном свету довешћи их до тога да верују да су можда најзад пронашли срећу. Нестрпљиви да се упознају, договарају вечеру у малом италијанском ресторану на Менхетну. Истог дана, у исто време, обое отварају врата тог ресторана и долазе до истог стола. Па ипак, путеви им се никад неће укрстити. Да ли је то игра лажи? Измишљотина маште? Манипулација? Ухвачени у облику стварности који не могу да појме, Метју и Ема брзо схватају да то није само пропуштена прилика...

Потребно је да у петак, 18. јула, позвовете 034 333 116, после 10 часова и добијете ову књигу. Добитници ће своје књиге моћи да преузму у књижари „Вулкан“, која се налази у Тржном центру „Плаза“.

НОВЕ КЊИГЕ

Простори сигнализма

Са упорношћу која импонује, војвођанска издавачка кућа „Агора“ не прекида издавање књига есеја, књижевних критика и студија из историје и теорије књижевности у својој едицији „Огледало“, у којој је као седамнаести наслов штампала есеје Мирољуба Тодоровића „Простори сигнализма“.

Основици и главни уредник „Агоре“ Ненад Шапоња покрећују ове едиције показајући да је у души остао онај критичар чији су текстови били веома цењени, читани и у сваком погледу референтни за писце о чијим је делима писац.

Ни једна од књига које су до сада штампане у овој библиотеци неће постати комерцијални хит, али су драгоцене за људе који се баве књижевношћу било као писци, историчари, критичари или теоретичари, а посебно су корисне студентима, јер могу да се информишу о писцима и делима, који су били теме књига Душане Потић, Слађане Илић, Алена Бешића, Тање Крагујевић, Јасмине Врбавац, Драгане Белеслијин.

Шапоња није могао одабрати бољег знања сигнализма од Мирољуба Тодоровића (1940), пошто је он оснивач и теоретичар овог српског (југословенског) неоавангардног стваралачког покрета и уредник интернационалне ревије „Сигнал“.

У духу идеја за које се залагао, Тодоровић пише поезију, прозу, есеје и бави се мултимедијалном уметношћу.

Есеји који су одобрани да уђу у „Просторе сигнализма“, према речима уредника, сажимају све што је битно за сигналистички покрет.

- Ова књига је истовремено и историја идеја сигнализма, али и својеврсни уџбеник његових значења, истакао је Шапоња и додао да је ово „капитално и тестаментално дело писано у форми суверене есејизације једног од оних ненадокнадивих уметничких уметстава“.

Мирољуб
Тодоровић

ПРОСТОРИ
СИГНАЛИЗМА

Globe

ЛЕТЊА ШКОЛА СЛИКАЊА И ЦРТАЊА

За децу од седам до 14 година

Оловке, боје, четкице, уља, темпере, угљен, пастеле, али и прави мали штафелажи већ су припремљени за мале полазнике школе галерије „Арт”.

Материјал и стручни савети биће потпуно бесплатни, а својеврстан дипломски рад малих-великих мајстора биће завршна изложба

Традиционално сиромашно културно лето у Крагујевцу, захваљујући Дарку Гавриловићу, власнику галерије „Арт”, ипак неће бити без програма. Осим планираних изложби током јула и августа, ова галерија имаће још једну паралелну активност – школу цртања и сликања.

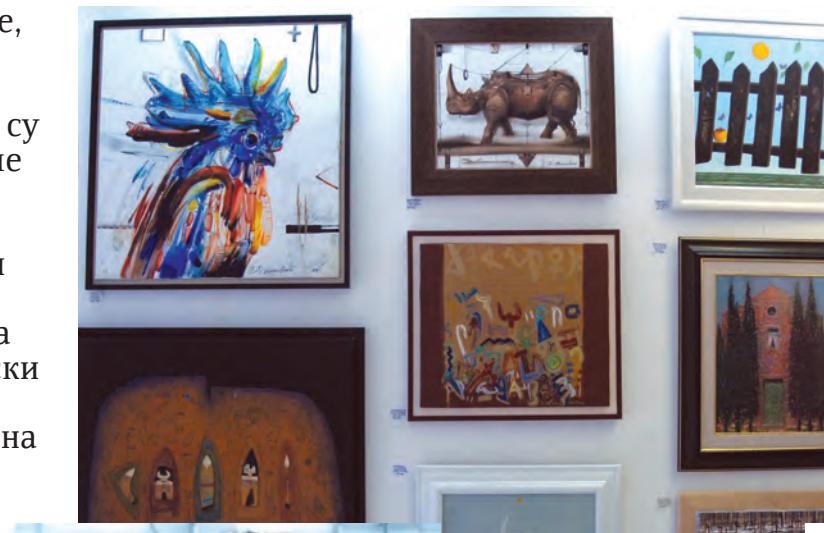
Оловке, боје, четкице, уља, темпере, угљен, пастеле, али и прави мали штафелажи већ су припремљени за мале полазнике.

– Школа је намењена првенствено школарцима, а основна идеја за покретање радионице за децу била је да се кроз игру малишанима од седам до 14 година пружи могућност стваралаштва са најразноврснијим материјалима и различитим техникама. Замишљао је да се са децом подели радост истраживања разних материјала које обезбеђује развијање креативности, моторичких способности, самосталности и способности тимског рада, напомиње власник галерије „Арт”.

Овај летњи течaj потпуно је бесплатан, а сва потребан материјал за рад обезбедиће галерија.

Да би постали полазници ове школе сликарства, потребно је да деца имају једино вољу и жељу да раде. Упис је у току, а места још има. Заинтересовани родитељи децу могу да пријаве у галерији „Арт”, у Улици Бранка Радичевића, а све шире информације могу добити на број телефона 354 154.

Како би полазници од првог часа били инспирисани, Гавриловић

ШКОЛА ЈЕ НАМЕЊЕНА ПРВЕНСТВЕНО ШКОЛАРЦИМА: ДАРКО ГАВРИЛОВИЋ

је одлучио да се часови одржавају баш у простору галерије. Најмлађи ће бити смештени у првој простирији, а они нешто старији у другом делу објекта.

– Нажалост, веома је мало садржаја из културе који су намењени најмлађима. Ово је наш допринос да млади Крагујевчани добију нешто забаву током лета, каже Гавриловић.

Радионице, које ће се одвијати у вечерњим часовима два до три пута недељно, водиће млада уметница Слађана Марковић, а помага ће јој и уметнички педагог Мирољуб Сретеновић.

– Покушаћемо да максимално искористимо дечији креативни потенцијал, али и да у њима пробудимо цртачке, ликовне и естетске вредности, у складу са њиховим уз-

растом, објашњава Слађана Марковић.

Ова млада уметница рођена је 1984. године у Крагујевцу. Дипломирала је графички дизајн 2008. године на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу. Излагала је на више групних, а до сада се овдашњој публици самостално представила двема изложбама. Прва је била 2010. године у Дому омладине, а наредна пре неколико месеци у галерији „Мостови Балкана“. Такође је учествовала и у раду бројних ликовних колонија.

– Програм који смо припремили прилагођен је различитим узрастима. Деца ће учити све о цртању, од осnova пропорције, перспективе и њихових односа, мерења и основа постављања цртежа, до линија, сенчења и динамике цртежа, каже наша саговорница.

Мали полазници ће се упознати и са сликарским материјалима и начинима сликања, техникама, основама композиције, перспективе, комбиновања боја, али и историјом уметности.

– Потрудићемо се да сваки полазник уради графички отисак, али и да обликују различите материјале од папира, вуне, текстила, сунђера, жице. Путем савладавања ликовних подручја деца стичу способност да се снађују у другим областима која нису уско повезана са уметношћу и да сваком проблему прилазе са слободом и креативним ставом, додаје Слађана Марковић.

ПРОГРАМ КОЈИ СМО ПРИПРЕМИЛИ ПРИЛАГОЂЕН ЈЕ РАЗЛИЧИТИМ УЗРАСТИМА:
СЛАЂАНА МАРКОВИЋ

Сретеновић је професор у Другој техничкој школи, на образовном профилу који школује будуће техничаре дизајна и ентеријера и индустријских производа. Такође, предаје ликовно основцима у школи „21. октобар“.

– Потрудићемо се да и децу изведемо у природу, највероватније Шумарице, али и да са неколико штафелажа, на отвореном, одаберемо део града и пустимо клинце да нам покажу како они виде наш град. Такође, планирали смо и групне обиласке неколико актуелних градских изложби, каже Сретеновић.

Својеврstan дипломски рада малих-великих мајстора биће завршна изложба. Најбољи радови наћи ће се на зидовима галерије „Арт“ почетком септембра.

Мирољуб ЧЕР

НАСТАВАК „ТРАНСФОРМЕРСА“

Нови роботи

Нови, четврти, наставак се-ријала „Трансформерси - Доба изумирања“ налази се на редовном репертоару биоскопа „Синеплекс“.

Овај серијал научне фантастике настао је према једној од најпопуларнијих дечијих играчака, а у новом наставку гледаоце очекују још импресивније трансформације, још напетија радња и, наравно, још атрактивније свемоћне јурилице попут „ламборциња“, „бугатија“, „корвете“, које за трен постају гигантски роботи.

Смештена четири године после трећег наставка, „Трансформер“ франшиза је потпуно редизајнирана и представиће опасно добру, нову екипу глумача и скроз нове роботе.

Нови серијал почиње после епске битке која је оставила град у рушеvinama, али је свет спашен. Док

ФРАНШИЗА „ТРАНСФОРМЕРСА“ ЈЕ ПОТПУНО РЕДИЗАЈНИРАНА

људи покушавају да врате своје животе у нормалу, једна сумњива група ће се појавити са жељом да контролише ток историје, док ће древна, моћна, нова опасност преставити житеље Земље. Уз помоћ нове екипе људи (коју предводи Марк Волберг), Оптимус Прајм и Аутоботи ће се супротставити најстрахијем изазову до сад. У невероватној авантури, они ће бити уплетени у рат између добра и зла који ће довести до завршне борбе по целом свету.

Режију „Трансформерса“ потписује Мајкл Беј, а поред Волберга играју Џек Рејнор и Питер Кулен.

НОВИ БЛОКБАСТЕР
Планета мајмуна

Заједница генетски модификованих мајмуна, које предводи интелигентна шимпанза Цезар, расте и преузима војство на Земљи, али група људи која је преживела катастрофалан вирус прети да их угрози. Ово је укратко радња новог филма „Планета мајмуна – Револуција“, који се од ове недеље налази на редовном репертоару биоскопа „Синеплекс“.

Поклонци седме уметности ужишају у интригантној причи о пореклу фiktivnog универзума „Планете мајмуна“. Ово остварење наставља причу након једне деценије од појаве смртоносног вируса, који је десетковао људски род, а си-

СЦЕНА ИЗ ФИЛМА

туација није нимало сјајна. Једно време владаје је осетљив и краткотрајан мир, али су се две стране на крају ипак нашле на ивици рата, који ће одредити доминантну врсту на планети.

Ново остварење у серијалу „Планета мајмуна“ снимано је на отвореном посебном технологијом и 3D камерама и представља један од најамбициознијих филмова који је снимљен на тај начин. Зајављујући првим претпремијерним пројекцијама, критичари широм света овај наставак називају „инстант класиком“ и дају му највише оцене.

У борби у којој су супротстављени човек против мајмуна, редитељ филма „Планета мајмуна: Револуција“ Мет Ривс, окупио је глумачке звезде Гери Олдман, Цејсона Кларка, Кери Ресел и Ендија Серкиса.

УКРАТКО

УНИВЕРЗИТЕТСКА ЛЕТЊА СЦЕНА

ЖОН ЦЕРТ
ТРИО АЗАНА ПА
АЛЕКСАНДАР СТЕФАНОВИЋ
ДАМИР ОДОБАШИЋ
ЛУКА ЛОПИЧИЋ

Концертна сезона у Ректорату

Овогодишњу, трећу по реду, концертну сезону Универзитетске летње сцене, у дворишту Ректората отворио је трио хармоника „Асара“, у саставу Александар Стефановић, Дамир Одобашић и Лука Лопићић. Публика је била у прилици да чује дела композитора В. Тројана, А. Пјацоле, В. Золтарјова, Ф. Анђелиса и других.

Иначе, ово је био први од пет концерата колико ће их бити реализовано на Универзитетској летњој сцени до октобра ове године. Улаз за сва културна дешавања на овакву програму Универзитетске летње сцене је слободан, а у случају лоших временских услова програми ће бити реализовани у Свечаној сали Ректората.

Са етнолошких истраживања

У Народном музеју, у Кући проте Милоја Барјактаревића отворена је изложба предмета и фотографија са етнолошких истраживања из 2012. године. Теме етнолошких теренских истраживања у Горњим и Доњим Комарицама, Реснику и Лужницима, биле су привреда, земљорадња, сточарство, ратарство, воћарство, пчеларство, лов и риболов и допунско привређивање, домаћа радиност, ткачке справе и помагала, узорци и прибор за шивење, вез и плетење, кућни алат, свакодневна и свечана одећа, обућа и накит.

Пројекат теренских етнолошких истраживања реализован је средствима добијеним на конкурсу Министарства културе Републике Србије, уз субфинансирање локалне самоуправе. Иначе, ова изложба биће отворена током јула, августа, и септембра.

Позив за субфинансирање

Министарство културе и информисања објавило је први отворени позив за субфинансирање пројеката у области културе и уметности који су подржани кроз међународне фондове.

Циљ овог отвореног позива је развој међународне сарадње кроз националну подршку пројектима који су субфинансириани у оквиру међународних фондова, чиме се, како је наведено, обезбеђује одрживост пројеката и доприноси хармонизацији политика са међународним и европским стандардима, те утиче на подстицање развоја области културе кроз јачање капацитета актера на територији Србије и системску подршку развоју међународне сарадње/размене у области културе и уметности.

Отворени позив траје до 1. новембра, а текст позива и детаљне информације доступни су на интернет страни Министарства културе и информисања.

ПРВА КРАГУЈЕВАЧКА ГИМНАЗИЈА У КУЛТУРНОМ И ДРУШТВЕНОМ ЖИВОТУ ГРАДА ИЗМЕЂУ ДВА РАТА (18)

Скаути развијају витешки дух

Пише **Дејан Обрадовић**

Скаутска организација у Крагујевцу представљала је део Стега извидничка и планински Краљевине Југославије, која је била под највишом заштитом краља. На челу Крагујевачког стега 1930. године налазио се управник Артиљеријско-техничког завода – генерал Тома Павловић.

Скаутско удружење у Првој гимназији је основано 10. марта 1925. године, као саставни део Крагујевачког стега, под именом „Прва чета извидника Стега скаута „Шумадија““. Друштвена правила су примиљена на седници Наставничког савета 7. новембра 1930., а одобрена 12. децембра. Према Правилима Скаутске организације за ученике Прве мушке гимназије, циљ удружења је: да ученике васпитава морално и физички, да их приступачним начином одгаја за добре грађане, да проповеда државно и народно јединство и шири братство, љубав и мир међу народима. Да би се то постигло, удружење је, према члану 3, имало да се стара:

а) да честим одржавањем скупова, приређивањем излета, екскурзија и заједничких логоровања – навикава чланове на користан и заједнички рад и живот;

б) да путем књига, предавања, личним примером и утицањем ствара и развија код члanova осећање потребе служити општем добру;

в) да развија код члanova љубав према народу и јединству, не занемарујући при том неговање осећања опште солидарности културног човечанства, у духу циљева Друштва народа.

г) да се стара о физичком развију и хигијенском начину живота. Овоме има да послужи витешка

СКАУТИ У ПРЕПОЗНАТЉИВИМ УНИФОРМАМА

обука, чешће излажење у поље и шуму за време школског распуста, приређивање заједничког логоровања; у томе случају чланови удружења скаути сами припремају све што је за један такав живот потребно и тако се навикавају на практичан рад и практичне уводе у живот.

Приликом ступања у удружење сваки члан је полагао кратку заклетву која је гласила: „Дајем часну реч, да ћу бити веран Богу, Краљу и Отаџбини“ (чл. 4).

По чл. 5. „Правила“ члан удружења је могао постати ученик чије владање одговара циљевима овога удружења и који хоће да се подвргава скаутским законима, којих има десет, и гласе:

- 1) Скаут говори само истину;
- 2) Скаут помаже и воли ближијег;
- 3) Скаут је користан;
- 4) Скаут је трезвен и не пуши дуван;
- 5) Скаут је учтив према свакоме;
- 6) Скаут је увек весео;
- 7) Скаут је вредан и послушан;
- 8) Скаут је штедљив;
- 9) Скаут воли животиње и чува туђу имовину;
- 10) Скаут је чист у мисли, речи и делима.

Ученик који прекрши заклетву и скаутске законе кажњава се на три начина: 1) усменом опоменом, 2) писменом опоменом и 3) искуљчењем из удружења. Казну под један и два изрица је четвороћа, а одлуку о искуљчењу доносила је

управа већином гласова. Скаутска лозинка била је „буди спреман“, а одзив: „увек спреман“.

Почетком 1931. године у овом ћачком удружењу било је око 50 чланова. Велики број скаута из Крагујевца учествовао је на Првом сабору Београдске скаутске жупе који је одржан у Великом Бечкереку априла 1931. године. Краљевско-банска управа Дунавске бановине је 18. маја 1931. упутила распис којим је препоручила да се чиновницима одобри одсуство и одлазак у Праг, на Свесловенски скаутски сабор, од 24. јуна до 7. јула 1931. године.

Сабор Београдске скаутске жупе у Крагујевцу од 29. априла до 3. маја 1932. године одржан је под покровитељством Драгана Краљевића, министра физичког васпитања народа. Тада је обављено освећење заставе Крагујевачког стега којој је кумовати министар просвете Драгутин С. Којић, бивши ученик Прве гимназије, у чијем дворишту је увече 2. маја горела велика скаутска логорска ватра. У оквиру програма своје место су имали певачки зборови „Шумадија“ и „Краљевић Андреј“, под управом Владимира К. Костикина, док је директор Гимназије Д. Трипковић био међу члановима смањио на 30, од којих је половина имала униформе.

Предаја је настављен 1932/33. године са скоро истим бројем чланова, од којих је око 20 имало униформе. У згради Гимназије јединица је имала и свој четнистан, а инвентаром вредности 6.500 динара, где су се одржавали водни и четни састанци. Вођа чете био је ученик Миодраг Савић.

ПОЗИВ НА ПРЕТПЛАТУ

Прво издање монографије прерано преминулог крагујевачког историчара Дејана Обрадовића, чије делове одредбено као фельтон објављују „Крагујевачке“, а чији је издавач Прва крагујевачка гимназија, подељено је библиотекама и установама културе, школама и факултетима, образовним институцијама у читавој земљи, као и органима локалне самоуправе, без чије подршке књиге не би било.

Одлучили смо да отворимо претплату на друго издање ове вредне монографије.

Први претплатни период трајаће до 1. јула 2014. године и сви који наруче књигу остварије 30 посто попуста у односу на цену књиге по изласку из штампе. Уплатом од 1000 динара на жиро-рачуун школе 840-342666-39, са назнаком „претплата за монографију“, обезбедићете свој примерак овог драгоценог дела. Штампа другог издања биће завршена до 1. јула 2014.

Неповољни временски услови допустили су организовање само пет самосталних излета, не зависни од Стега, у дужини око 76 километара. Чета је приредила логорску ватру и спаљивање бадњака на Бадњи дан, у дворишту Гимназије, док је на први дан Божића приређена чајанка и скаутско весеље у четном стану, затим је упаљена божићна јелка и подељени божићни поклони сиромашним ћацима - члановима.

На трећем слету Београдске скаутске жупе у Земуну, у време Ускра 1933. године, учествовала је једна такмичарска група од 10 чланова. Положени трећи извиднички ред имала су 32 члана, а други ред свега деветорица. Течај за воднике су прошла три члана, а по један члан био је на курсевима за болничара и вештарство прве помоћи.

Планирано је учешће неколико чланова на Првом слету Моравске скаутске жупе у Крушевцу, 28. јуна 1933. године. Летњи логор је планиран за јул у „романтичном пределу“ код села Чукојевац у Гружи. У шк. 1933/34. број чланова се смањио на 30, од којих је половина имала униформе.

Прва чета извидника је у новембру 1933. учествовала својим радовима на изложби поводом сто- годишњице Гимназије. Изведена су четири излета и учествовало се у извођењу логорске ватре 29. априла 1934. када је за потребе скаута у Крагујевцу скупљено 1.620 динара добровољних прилога. Планирано је учешће на Четвртом слету Београдске скаутске жупе у Вршуци.

Летњи логор је поново планиран за јул код села Чукојевац, од 8. јула, у трајању од месец дана. Међу предностима које нуди ово село наводе се: „у непосредној близини налази се извор добре и јаке воде за пиће; исто тако се на растојању 200 метара налази плажа за купање, место лепо и пешчано за сунчање и одмор“.

У мају 1935. године скаути су низом манифестија и изложбом прославили десетогодишњицу рада. Попут других школских дружина, и рад Скаута је био у опадању 1936/37, када је било 40 чланова. У јулу 1936. године тридесет чланова Стега боравило

је у логору у селу Конарево, под управом старешине Стега Душана Трипковића, директора, а за 1937. годину логор је планиран у Браљини код Сталаћа. Надзорни наставници скаута били су Радосав Марковић, Александар Кузмановић, Живота Филиповић и Илија Радуловић.

Професор Радосав Марковић је популарисао скаутизам на страницама „Гласа Шумадије“, најпре у тексту „Скаутизам и светски мир“. Марковић види скаутизам као „радну школу“: „Скаутизам води омладину, оспособљава је и практично уводи у практичан живот. Витешком обуком, добрым примером, друштвјем и узајамним утицањем – развија код омладине витешки дух, осећање друштвја, узајамног потпомагања и поред осећања грађанских и националних дужности, хумано осећање човека, света и живота у њему. Једном речју скаутизам је једна радна школа која тежи да образује људе духом и телом здраве, крепке и снажне, учећи их, при том, тачном и правилном вршењу дужности према себи, брату и пријатељу, према народу и држави, а преко свега тога према човечанству као према једној већој општој нашој заједници“.

У чланку „Свесловенски скаутски слет“ најавио је слет у Прагу 28. јуна 1931. са посебним најавом да ће том приликом југословенска скаутска делегација предати чехословачким скаутима поклон - минијатурну израду споменика са гробова стрељаних Словака за време окупације у Крагујевцу 8/21. јуна 1918. године „као сведочанство заједничких страдања у прошлости и као знак искрене и братске љубави на којој треба да буде заснован наш заједнички живот у будућности“. Поклон је био изливен од бронзе у крагујевачкој фабрици, са натписом: „Савез скаута Краљевине Југославије - Братском савезу скаута Чехословачке републике“.

Новица Љ. Ранковић је у чланку „Скаутизам у служби васпитања“ предлагао је да се скаути у Крагујевцу угледају на скауте из јужне Италије.

Наставиће се

ДОГОДИЛО СЕ У КРАГУЈЕВЦУ

Приредила **Лела Вујошевић**
деломично користећи податке из Лексикона Крајујевца

Пре 140 година: 15. јула 1874. покренут је часопис „Глас јавности“, лист за науку и културу, који је промовисао социјалистичке идеје. Оснивачи листа били су пријатељи и сарадници Светозара Марковића, међу којима је био Петар Ђорђевић, одборник и суплент крагујевачке Гимназије. Лист је настao на традицији листа „Јавност“ и задржao је његове сараднике и политички програм.

„Глас јавности“ је излазио двапут недељно: средом и суботом. Одговорни уредник првих 17 бројева био је Стева Милићевић, некадашњи уредник „Раденика“. У периоду од 7. септембра до 20. октобра 1874. лист није излазио. Од броја 18 (20. септембар 1874) уредник је био Коста Грујић, а лист је променио поднаслов у „Лист за политику, науку и народну приповетку“ и излазио је четвртком и недељом. Штампан је у Крагујевачкој друштвеној штампарији. Последњи број је изашао 4. децембра 1874. а већ

јануару 1875. почиње за излази лист „Основа“, који су власници и одговорни уредници били Илија Тодоровић и Светозар Марковић. И овај лист је доживео судбину претходних - забрањен је већ у августу 1885. године, а његови уредници су кажњавани и хапшени.

Пре 98 година: 20. јула 1916. рођен је Драгиша Недовић, музичар, композитор и текстописац. Рођен је у Палилулама, у сиромашној породици и са шеснаест година одлучио је да крене пешке на пут „како би народ чуо његову музику“. Са собом је понео само гитару. Пут га је одвео у Босну, где је написао севдалинке: „У лијепом стадом граду Вишеграду“, „Из Босне се једна песма чује“, „Босанске ме пјесме занијеше“, „Прођох Босном кроз градове“... које су одавна постале трајна музичка баштина. После Босне, отишао је у Далмацију, где је, инспирисан морем и бродовима, написао песме у духу далматиских на-

родних песама: „О, липа ти незнанко“, „О, бродићу бели“, „Маре, Маре, срићо мој“ (Кад си била мала Маре).

По повратку у Србију написао је низ песама које су временом добиле статус изворних: „Стани, стани, Ибар водо“, „Обраше се виногради доле крај Тополе“, „Лепе ли су нано Груженке девојке“, „На Морави воденица стара“, „Јесен прође, ја се не оженех“, „Ајд' д' идемо Радо“, „Сиромах сам, друже“, „Хармонико моја“, „Јутрос ми је ружа процветала“ и многе друге.

У Крагујевцу га затиче Други светски рат.

Драгиша Недовић је

био у родном граду. Насељен је у немачком граду Дормаген. После завршетка рата, Недовић се враћа у родни град и сазнаје да је велики број његових текстова уништен. Ипак, наставио је да компонује и пише песме. Са пријатељима је основао прво Удружење композитора и писаца песама са народним мотивима. Умро је 31. јануара 1966. у родном граду.

Према незваничним подацима, написао је око 800 песама, међу којима су и „Текла река Лепеница“, „Лепе ли су нано Груженке девојке“, „Обраше се виногради...“. Професор Правног факултета Драган Бата-вељић сакупљао је грађу о славном с

ШУМАДИЈСКЕ ПРИЧЕ

Владимир Јајличић

Копач

A СФАЛТ се овде губио у земљи, а тамо, у граду, изгледало је да се земља губи у асфалту. Овде је побеђивао недоглед. Неко му је рекао да су три шупе његове. Није имао смисла за поседовање, али је ипак завирио у шупе и у једној открио алат. Он је био окачен по видовима, о укињени ексер, или је слаган на дрвене полице, или отурен на табле два повелника стола: када би отворио фијојке, угледао би, такође, мноштво ситних ствари. У углу су, прислоњене узид, стајале мотике, ашови, будаци, крампови и лопате. Ствари су се нудиле да их неко узме.

Изашао је на непрегледну ледину. Поље је било толико велико да је могло бити свачије и ничије. Такав иметак је могао прихватити за свој. Ту ноћ је преспавао у средњој шупи. У првој су били алати, у средњој кревет, сто, столице и шпорет, а у трећој, празној, остало је неочишћеног сумога кокошијег измета. У средњој шупи се могло спавати, ако зачепиш нос. Изјутра је лопатом очистио сасушен кокошији измет и побрисао прашину метлом. Ако опет преноћи, воњаће мање. Није знао шта сад треба да учини. Понекад би, поред њега, прошли људи. Стално је био у искушењу да их пита шта сад треба да учини. Веровао је да то нико од њих не зна, или, напротив, да сви знају, али нико неће да му каже.

KАД СЕ пробудио, осетио је глад и појео парче хлеба које је јуче понео са собом из града. Изашао је на ледину и протегао се. Свеже јутро терало га је на активност. Кад стојиш на свежини, постане ти хладно. Он је у шупу и дохвата прву алатку која је стајала крај њега. Била је то мотика. Околиј је одисао бескрајношћу, безнадежношћу и слободом. Могао је у овом крајолику да учини шта хоће, али се питао да ли ће учинити шта треба. Није било семафора који ти командују кад да станеш, а кад да кренеш. Није било пролазника од којих не можеш проћи улицом, а да их не окрнеш, а нарочито није било дебелих залауфних жена које руше све око себе као тенк, наоружаних претрпаним церима. Није било возила која вребају да те онеспособе. Постојали су јутро, земља и он.

Одгурну од себе мотику, као да то чини од шале, или из обести. Мотика се уздигну својим дугуљастом држаком, а оштрим металним шеширићем се забоде у земљу. Привуче држак себи, мотика загризе и згрну оно мало земље што је могла захватити. Земља се расу поред ногу. Он схвати да би могао да копа. То би га угрејало, можда његовом боравку овде донело и смисао. Одабра место, подаље од шупа - ледину на којој му се земља чинила црнастом и растреситом, чак мало и влажном, нетврdom и попустљивом. Питао се да ли земља, јача од њега, пристаје на његове ударце, или се подчињује волије првидној јачицама. Али је копао.

Копана земља је мириласа друкчије, откривајући дубље своје слојеве. Само је на површини била непријазна, посна и тврда. Било је у њој масти и привлачног воња, као да крије непознату издашну плодност. Да би копао, морао се погнути према земљи - схвати да га она, на неки начин, позива, тражи да се привије уз њу. То је био небезазлен захтев: он је живео на земљи дишући ваздух, а не у њој, безваздушној, и није имао намеру то да промени, Хтео је само да се згреје, копајући.

После пола сата температура тела је порасла, почeo је, чак, да се зноји. Скиде капут са себе и окачи га на грани оближњег багрема који је растао на обронку према којем је копао. Сат касније, био је већ го до појаса.

- Копаш? - упита га неко.

Он се осврте и угледа човека у сељачком оделу, са брич-панталонама.

- Копам - одговори.

- Ако, ако - рече овај и изгуби се.

Чинило му се да ради праву ствар, иако није знао због чега. Сељац је био први посетилац, али их нагрну још. Један пензионер, с беретком на глави, приближио се и запита:

- Зашто копаш?

Није умео да одговори, али је застао да обрише зној и наслони се на мотику.

- Колико су ти платили? - зарежа пензионер.

- Нису ми платили ништа - рече он, удрушући ваздух крупним гутњајима.

- Причај ми о љубави - наруга се пензионер и зацерека се. - Ко данас копа бесплатно?

А онда му се приви и шапну:

- Плаћају ли барем двадесет хиљада? Немој да те преваре! Обећају, а од пара шипак!

Било је и млађег света, раздозналца.

- Треба ли помоћ, буразе? - питао је један ћелави дрипац који је заударао на алкохол.

- Треба - рече он.

- Ево ти га на! - реле дрипац. - Ко ради, радио му се оглави!

JЕДНА старија жена је дошла и донела му гибаницу. Гибаница се пуштила, врела, са сиром. Ништа

слађе није појео у животу. Причао је са женом, седели су на обронку, код извора, под багремом. Жена му је говорила о својој злехудој судбини. О кући која је затворена, јер у њој нема ко да копа. Син јој је погинуо као добровољац у ратовима. Муж је од тога умро. А она осталла, као камен, у пустој кући. Има кравицу, две овце и свињу коју ће заклати, за зиму. Лебац меси сама, посадила је једну њиву пшеницом, добри људи је покњу, млинар јој на дуг самеље брашно. Кокоши снесу два-три јајета дневно и тако она живи, до даљег. Докле ће, ни сама не зна. Одавно јој се не живи, а ето, не може да се умре кад хоћеш, већ кад ти дође дан. Судбина старе жене га је скоро расплакала. Дуго јој се захваливао и називао је „нано“.

На истом обронку, мало касније, појавила се млада жена, плавуша. Села је под багрем и укрстила ноге, тако да су јој се виделе лепе, снажне бутине. Он јој се јавио, она му махну. Смејала се, иако није имала разлога за то. Он јој приђе да се поздрави с њом, али она се одједном одиже и замаче за обронак. Више је није могао видети, у ваздуху је остао само њен кикот. Кад се вратио, да би наставио копање, угледао девојку с још једном другарицом. Другарица је била црнка. Плавуша је била у краткој халјиници, а црнка у уским тесним хеланкама.

- Што се правиш важан - упита га плавуша.

- Не правим се важан.

- Ма немој! - рече црнка. - По цео дан копаш. Проћи ће ти живот у копању, сивоња.

- Нек прође - рече он. - Шта се то вас две тиче?

- Можда нас се тиче, а можда нас се и не тиче - рече плавуша. - Тако ти је то, звекане.

И он схвати да се оне поигравају с њим, али то није било непријатно, напротив.

- Да нећеш, можда, читаву земаљску куглу да прекопаш - упита плавуша.

- Немој, замериће ти човечанство - рече црнка.

- Сигурно хоћеш да засадиш неко семе

- рече плавуша. - Али си закаснио. Већ је лето, то се упролеће ради. Сад ти могу нији само парадајз и лука.

- Нисам о томе мислио - рече он. - А имате ли вас две семена?

Оне пренуше у кикот.

- Заиста си будала - рече црнка, али то није звучало увредљиво.

Ухватише се под руку и одоше.

Копао је читав дан, направивши паузу преко поднева, да се напије воде са извора под багремом и одмори се по најжешћем сунцу. Успавао се и наставио да копа сат-две пре што је пао вече. А онда се стројали у кревет и блажено заспа.

PРОБУДИО СЕ угодно заморених мишића. Болели су га бутни мишићи, нарочито леђни, изнад паса. Мора бити због непрекидног савијања. Лично је као да се моли, али је молио, само

ВАН ГОГ: КОПАЧ

је копао. Погледа урађено јуче. Ледина је постала њива. Али, он није знао шта би учинио с њивом. Време за сетву је прошло, тако су рекле девојке. Ништа на овој њиви, очито, неће нићи. Он зареди, мотиком, по уздужним лејама и поче да их заравнава. То је било лакше него копати их. Затим уђе у шупу и узе прву алатку коју је могао да дохвati. Био је то будак.

Будак је био снажан и тражио је да се њиме по нечemu удара. Било је згодно ићи на ледину са будаком о рамену. Извледао је да такво корачање има смисла. На јуче копању, растреситој земљи, он застаде и замахну будаком. Будак је гризао далеко више земље него мотика. Одваливао је повеће комаде масне црнице и отурао их на хрпу, правећи удубину. После пола сата рада постаде му јасно да ће испану земљу морати да избацује ашовом. Удубина је била све већа, хрпа земље око ње такође. Два сата касније, стајао је већ до колена у испаној рупи.

- Ха - рече неко иза њега. - Сад си открио праве намере!

Он се осврте и угледа пензионера.

- Признај колико те плаћају! Није, ваљда, преко тридесет хиљада! Па то је више од моје пензије... подвикну пензионер. - Неће то тако моћи! Има у овој земљи закона!

- Али, шта сам вам учинио да се толико лутите на мене - упита он. - Па ја само копам.

- Копаш, него шта него копаш! - рече пензионер, као да је копац признао богзна шта штетно, или забрањено.

- Али, још ћемо ми да видимо! Имаш ли уопште дозволу за копање?

Затим се примаче и зирну у испанину:

- Доле име злата, зар не?

Али, у удубини се црнела земља и није било никаквог злата.

Пензионер се опет изгуби, а он настави да копају.

- Помаже Бог - зачу и осврте се.

На ободу јаме је стајао брадат човек у црној мантиji.

- Сине мој - рече он очински, иако није био много старији од копаџа. - Надам се да не копаш јаму за укоп, него за темељ.

- Не знам - рече копац. - Просто, копам.

- Јер црква нерадо гледа на копање јаме, ван гробља, себи за живота - рече он.

- А другима? - упита копац.

- У то се црква не меша - рече поп. - Важно је копати темеље.

- У том случају, копам темељ - рече копац.

- Да онда благословимо радове!

Свештеник махну, два-три пута, кандилом, изрецитова потребне речи, и отклипи библију да би у њу копац ставио новчаницу, али копац није имао новца и свештеник оде нездадовољан, чак се и не поздрави.

CАТ-ДВА касније, дошла су два милиционера, један дежмекаст, други танак у пасу.

- Господине - рече омањи, дежмекаст. - Пријављено је да овде неко копа.

- Ја копам - рече копац.

Милиционер се збуни: можда није навикао да тако брзо добија признање. Он молбено погледа свог колегу који је, очито, био отресити, и овај запита:

- Јмате ли ви, господине, дозволу за копање? У чије име копате? И - шта копате.

Лице му је било љубазно, али се нагло узбији и пришапну:

- Имамо, знате, дојаву.

<p

ОДВАЛЕ

МЕХО ОМЕРОВИЋ, председник Санчачке демократске партије:

- Не можете кодексом прописивати да ли ће неко бити мало мање или мало више напарфемисан. Нико ко нас гледа на телевизiji не може да осети да ли је неко напарфемисан, више или мање, такав телевизор још није измишљен. Мени више сметају они који се не парфемишу од оних који се мало више напарфемишу.

ЈЕЛЕНА КАРЛЕУША, певачица, о свом мужу, фудбалеру Душку Тошићу:

- Он је мој храст, велики, моћан и јак, на који сам се ослонила као танка билька која је почела да се крви у висини.

ЉУБИСАВ ОРБОВИЋ, председник Савеза самосталних синдиката Србије:

- Овај Закон о раду није само против запослених, него и против незапослених, против народа, али и против оних који ће се тек родити.

ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ, председник Србије:

- У данашњим данима концепт Титове спољне политике је једини прави избор.

САША ЈАНКОВИЋ, заштитник грађана:

- Још мало па ће се у биографијама с поносом писати: Нисам докторирао.

БОЖИДАР ЛЕКОВИЋ, адвокат:

- Тачно је да сам код гинеколога отворио боловање, али моје је право да се лечим код лекара у кога имам доверјење.

ГОЦА БОЖИНОВСКА, певачица:

- Једном недељно тестирам сина на дрогу.

ИГОР ЛАЗИЋ НИГОР, музичар:

- Женим се идуће године, чим ми се кум врати са пута.

Карикатура Горан МИЛЕНКОВИЋ

ВИЏОТЕКА

Глад

Дебела жена каже свом мршавом мужу:

- Кад тебе гледам, помислим да у свету влада глад.

На то ће муж:

- А кад ја тебе гледам, помислим да си ти крива за то.

Излет

Одвео дечко Пироћанац девојку на излет у други град. Док шетају он јој се скоро стидљivo обрати:

- Драга, могу ли нешто искрено да те питам?

- Па, наравно, само питај - каже она.

- 'Оћеш ти да платиш гориво?

Седмица

Објашњава Муjo Хаси:

- Знаш да је седмица мој срећан број. Рођен сам 7. 7. 1977. године у седам сати, на лоту добио седмицу и седам милиона евра, онда сам све те паре уложио на клаудионици за коњске трке на коња број седам.

- Муjo, то је одлично, значи кој број седам је победио!

- Ма, јок, болан, како не капираш, био је седми.

Прекршај

Зауставља полицијац кола која вози плавуша.

- Молим вас, ваша документа.

- Зашто, да нисам нешто скривила - пита плавуша?

- Јесте, возили сте кроз насељено место сто са сат - каже јој полицијац.

- Ма, какав сат, ја сам пре пет минута изашла из куће.

Црногорац

Оженили Црногораца и следи прва брачна ноћ. Сви се окупили испред врата да чују шта ће њихова јуначина учинити с младом.

Тајац, из собе не допире никакав глас. Погледају они кроз кључачницу, он лежи на стомаку, она на леђа. Тек после два сата зачу се младожења:

- Оли се ти подврђ под мене, ил' нећеш!

Полицијац

Дошао старији сељак први пут у Београд и никако не може да се снађе. Сретне полицијаца и обрati му се:

- Је ли, сине, 'де је овде тај Калемегдан?

На то ће полицијац:

- Деда, бре, па то зна свака будала.

- Зато те и питам - узврати деда.

Мобилни

Разговарају два Земунца.

- Је ли, торима, где си синог?

- Ма, тебра, не питај ме, знаш какву сам рибу упознао.

Значи, богиња.

- Супер, а јеси ли јој узео мобилни?

- Како да нисам, види „нокијицу“, к'о бомбоница је.

Горан Миленковић

Огласи/Читуље

Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе града Крагујевца, на основу члана 50. став 1. Закона о планирању и изградњи («Службени гласник РС» бр. 72/09, 81/09-исправка, 64/10 одлука УС, 24/11 и 121/12) и Извештаја Комисије за планове Скупштине Града Крагујевца- број: 350-426/14-И/02 од 02.06.2014. године оглашава

ЈАВНИ УВИД У НАЦРТ ПЛАНА ГЕНЕРАЛНЕ РЕГУЛАЦИЈЕ »НАСЕЉА ВАШАРИШТЕ«

Јавни увид обавиће се у периоду од 18.07.2014. године, закључно са 18.08.2014. године, у просторијама Града Крагујевца, Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе, Секретаријат за грађевинарство, урбанизам и заштиту животне средине, Одељење за просторно планирање (В спрат), радним данима од 8,00 до 15,00 сати.

Заинтересованим физичким и правним лицима која врше увид у изложени план, стручна служба Одељења за просторно планирање пружиће потребне информације и стручну помоћ приликом тумачења планског документа.

Примедбе на плански документ у току јавног увида могу се у писаној форми препорученом пошиљком упутити Градској управи за послове локалне самоуправе и опште управе, Секретаријат за грађевинарство, урбанизам и заштиту животне средине, Одељење за просторно планирање (канцеларија 515) Трг слободе 3, 34000 Крагујевац, закључно са 30.05.2014. године до 15,00 сати.

Јавна седница Комисије за планове Скупштине Града Крагујевца, одржаће се у згради Градске управе за послове локалне самоуправе и опште управе, Трг слободе 3 (сала 105), 20.08.2014. године у 11 часова. У току јавне седнице, сва присутна физичка и правна лица која су поднела примедбе у вези са Нацртом плана у писаном облику, могу образложити примедбе пред Комисијом за планове Скупштине града Крагујевца.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА ГРАД КРАГУЈЕВАЦ

Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе

Секретаријат за грађевинарство, урбанизам и заштиту животне средине

Служба за заштиту животне средине

ОБАВЕШТЕЊЕ О ПОСТУПКУ ОДЛУЧИВАЊА О ПОТРЕБИ ПРОЦЕНЕ УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе, Служба за заштиту животне средине, обавештава јавност да је на захтев носиоца пројекта "Теленор" д.о.о., донето Решење број: III-05-501-244/14, и спроведен поступак одлучивања о потреби израде студије о процени утицаја на животну средину Пројекта – базне станице мобилне телефоније "Крагујевац Шумарице 2" - на кп.бр. 8090/5 КО Крагујевац 4, у улици Горњомилановачкој-на крову пословног објекта, Град Крагујевац.

У спроведеном поступку донето је Решење да за предметни објекат **није потребна израда студије о процени утицаја на животну средину**, будући да се за планиране карактеристике пројекта, уз примену важећих техничких норматива и стандарда прописаних за изградњу, коришћење и одржавање ове врсте објекта, као и одговарајућих мера заштите које су утврђене наведеним решењем, односно услова које су утврдили други овлашћени органи и организације, не очекују значајни негативни утицаји на чиниоце животне средине у току извођења и коришћења пројекта.

Донето решење заснива се на анализи захтева носиоца пројекта и података о локацији, карактеристикама и могућим утицајима пројекта на животну средину, при чему су узети у обзир прописани критеријуми за пројекте наведене у Листи II Уредбе о утврђивању Листе пројекта за које је обавезна процена утицаја и Листе пројекта за које се може захтевати процена утицаја на животну средину („Службени гласник РС“, број 114/08), Стручна оцена оптерећења животне средине у локалној зони базне станице мобилне телефоније коју је израдило овлашћено правно лице - Лабораторија "W-line", Аутопут за Загреб 41и, 11077 Београд, као и Извештај о испитивању електромагнетног зрачења - нулто мерење, израђен од стране овлашћеног правног лица - Лабораторија "W-line", Аутопут за Загреб 41и, 11077 Београд.

Представници заинтересоване јавности могу изјавити жалбу на донето решење у року од 15 дана од дана објављивања овог обавештења. Жалба се изјављује Министарству пољoprивреде и заштите животне средине, а подноси се преко првостепеног органа.

Обавештење се објављује на основу чл. 10. став 7. и чл. 29. Закона о процени утицаја на животну средину («Службени гласник Републике Србије», бр. 135/04, 36/2009)

Мали огласи

СУТОМОРЕ – ИЗДАЈЕМО апартмане и собе са кухињом и купатилом. Климатизовано, обезбеђен интернет. Телефон: 064/051-03-71.

МАТЕМАТИКА, механика, физика - сви узрасти. Правни (август). Студенти (септембар / октобар). Тел: 034-360-202, 063-77-11-002, Арсић.

E-mail:harsich@gmail.com **ОГЛАШАВАМ** неважећом годишњу аутобуску карту на име Стевановић Гордана.

ОГЛАШАВАМ неважећом годишњу аутобуску карту на име Владан Петровић.

ОГЛАШАВАМ неважећом годишњу аутобуску карту број 076289 на име Драгоје Николић.

ОГЛАШАВАМ неважећом годишњу аутобуску карту број 069052 на име Ђанђелија Николић.

ОГЛАШАВАМ неважећом годишњу аутобуску карту број 071132, на име Батинић Драгица.

Република Србија
ГРАД КРАГУЈЕВАЦ
Градска управа за послове опште управе
И лок. самоуправе
Факс: (034) 332-067

ЈАВНИ ПОЗИВ

За полагање испита о познавању града Крагујевца и прописа у области ауто такси превоза путника (лицима која врше, или ће вршити делатност ауто такси превоза)

Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе-Секретаријат за комуналне послове и надзор-одељење за саобраћај, позива на полагање испита лица која врше, или ће вршити делатност такси превоза на територији Крагујевца.

Испит се организује на основу Правилника о програму и начину полагања испита за обављање делатности ауто такси превоза, а одржаће се у уторак 29. јула 2014. године у 15.30 сати у сали 105 Скупштине града.

Кандидати који полажу испит морају да испуњавају следеће услове:

Да поседују возачку дозволу "B" категорије најмање 3 године

Да поседују лекарско уверење за професионалне возаче

Кандидат треба са собом да понесе личну карту на увид.

На основу положеног испита, Град издаје сертификат о познавању града Крагујевца, познавању прописа из области ауто такси превоза путника и прописа који регулишу безбедност саобраћаја на путевима, као и превоз у друмском саобраћају.

Сертификат ће се убудуће користити у поступку добијања легитимације такси возача, у складу са Одлуком о ауто такси превозу путника на територији града Крагујевца.

За додатне информације обратити се на телефон (034) 306 155.

Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе

Секретаријат за комуналне послове и надзор
Одељење за саобраћај

ЈАВНО СТАМБЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ «КРАГУЈЕВАЦ»

ОБЈАВЉУЈЕ

ОГЛАС

О ДАВАЊУ У ЗАКУП СТАНОВА
на одређено време до 3 године
Владимира Роловића бр.43, површина 36,40 м²

Почетна месечна цена за станове износи 289,00 дин/м².

Закупац сноси и трошкове осигурања.

Понуде се достављају у затвореној коверти са назнаком »Понуда за закуп стана« и то искључиво препорученом поштом на адресу ЈСП »Крагујевац«, Николе Пашића бр.2.

Понуда треба да садржи:

име и презиме,
адресу,
број телефона за контакт,
податак о занимању, делатност,
висина закупнине по м²,

број закупнине које се нуде унапред.

Физичко лице које се јавља на оглас за стан доставља писмену изјаву и доказ да не поседује стан на подручју града Крагујевца.

Изабрани понуђач је дужан да пре закључивања уговора о закупу уплати закупнину за број месеци који је навео у понуди а најмање за два месеца унапред.

Станови који се оглашавају користе закупци и биће уселиви по њиховом исељењу.

Рок за подношење пријава је 8 дана од дана објављивања.

ОГЛАШАВАМ

неважећом годишњу карту за превоз бр. 072783, на име Павловић Петар.

ОГЛАШАВАМ неважећом годишњу карту за превоз, на име Костић Бранислав.

ОГЛАШАВАМ неважећим потврду о исправности уређаја и опреме за погон возила на течни нафтни гас, број 035053-13K, од 10. 7. 2013., на име Борис Здравковић, ул. Петра Хекторовића бр. 5, Крагујевац.

ОГЛАШАВАМ неважећим диплому Прве крагујевачке гимназије, на име Ивана Иванчевић.

СЕБАЊЕ

Љиљана
Милетић

21. 7. 1997 – 21. 7. 2014.

Увек у срцу и мислима.

Твоја Јасна

Обавештавамо фамилију и пријатеље да ћемо давати годишњи помен 19. јула 2014. године, у 11,30 сати, на Варошком гробљу, нашем драгом

Тракић Младену

Увек са нама у срцу,
супруга Нада са децом

Пајковић Радомир

2006 – 2014.

Сећаће га се и волети с поносом

супруга и ћерке
са породицама

Дана 22. јула 2014. године навршава се четрдесетодневни помен нашем драгом

ЖИВОТИ Јовановићу

Помен ће се одржати у 11 сати, на гробљу у Пасјијевићу.

Хвала ти за све што си учинио за нас.

Ожалошћени:
супруга Милева, син Ненад, снаја Рајка,
унуке Александра, Марија, Живка
и унук Ђорђе

СКАНДИНАВКА

240	"ТРЖИШНО-ПЛАНСКИ СИСТЕМ"	ИМЕ ПЕСНИКА	МЕСТО ЗА ОДМОР НА ФРУШКОЈ ГОРИ (види слику)	"АКАДЕМИЈА НАУКА"	ГРУПА ХЕМИЈСКИХ ЈЕДИЊЕЊА	ИМЕ ГЛУМИЦЕ МЕРКИ (ПРВЕ ФИЛМСКЕ ЦЕЈН)	ИМЕ ГЛУМЦА НОВАРА	МИРИШЉАВА СРЕДСТВА
КУТИЈА ЗА ЦИГАРЕТЕ								
АЛПИНИСТА								
ГРАДИЋ ИСПОД ВЕЛЕБИТА					ИМЕ ЛИСИЦА МАТАВУЉА ВРСТА: МНОГОУГЛА			
	КАЗНЕНО-ПОПРАВНИ ДОМ КРАЊЕ ПРИЛАГОЂАВАЊЕ							
ФРАНЦУСКИ КОШАРКАШКИ КЛУБ					СИМБОЛ НАТРИЈУМА СТАНОВНИЦИ ДОЛИНЕ			
СТАРО ИМЕ ФАБРИКЕ ЧЕЛИКА У СМЕДЕРЕВУ						ТЕМПО" СВИРЕПИ, ГРУБИ (ЛАТ.)		
САСТАВНИ ВЕЗНИК		ДАРОДАВЦИ ОРТАНА КАРИЈЕРИЗАМ						
ПОМОЋНИ ФИЗИЧКИ РАДНИК								
ОПШТИНА У КОЈОЈ Е ОДМАРАЛИШТЕ СА СЛИКЕ				КРАЉ ИЗ ЖАРИЈЕВОГ КОМАДА ОДВРАТНО, ГАДНО				
АФРИЧКИ ДИВЉИ ПСИ						ИМЕ ДЕТЕКТИВА НЕСА		
ОНОМАТОПЕЈА ЛАЈАЊА		СОБЕ ПРОСТОРИЈЕ ИМЕ РАНИЈЕ АТЛЕТИЧАРСКЕ ТЕМИМ						
АМЕРИЧКА ОБАВЕШТАЈНА СЛУЖБА			ПЛАНИНА И РЕКА У РУСИЈИ ОБЛАСТ У ФРАНЦ.					
ДОВЕСТИ ДО УМОРА								
ПРИЈАТЕЉ (ТУР.)				СТРАНА НЕГАЦИЈА СИМБОЛ АЗОТА				
МИНЕРАЛ ИЗ АМАЗОНИЈЕ								

РЕШЕЊА ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

СКАНДИНАВКА: аквапарк, спирално, е, вампир, стан, ићи, оп, ђон, ј, рупетина, полусан, сако, тдд, кравмага, лазар, лр, отицање, нив, вуду, о, аламан, сањарења, траминац.

КОМБИНОВАНА УКРШТЕНИЦА: фалстаф, алавко, оса, плакнути, б, раск, облакодер, е, тамарис, лела, стена, изис, лед, тркачица, иток, господичићи, тв, аш, р, о, мапери, мада, бра, немоћ, пристранци, иш, ист ривер, онон, интригант, меки, баратински, нок, р, апотекарство, и, каналити, нил, кеџ, и, исто, а, миона, п, осат, кајтел, ондатре, ана окса, арл, сс, ла, илерин, емил, утучено, астана.

СУДОКУ: а) 896-417-523, 521-398-647, 473-526-819, 745-639-281, 639-182-475, 182-745-936, 214-953-768, 968-271-354, 357-864-192. б) 875-634-921, 319-752-468, 642-918-735, 986-543-217, 137-296-584, 254-871-693, 768-125-349, 491-367-852, 523-489-176.

ДОМИНО УКРШТЕНИЦА

Плочице са словима и првим пољима распоредите у мрежу како бисте добили исправну укрштеницу. За почетак, уписан је један појам.

Л	И	Т	И
А	Д	И	Р
Т	И	Ц	А
А	Л	А	Ш

О	В	И	Р
С	Е	Р	С
З	А	Т	Р
А	О	В	И

К	И	Т	А
А	К	Р	К
С	О	М	П
П	Р	О	С

А	К	Р	О
П	Л	А	К
С	А	Б	О
В	А	М	Л

А	Д	А	Р
Р	Т	В	И
О	Р	К	И
В	Р	Е	Т

И	Н	Т	О
Р	Ц	И	Н
К	О	Н	И
Е	Н	И	К

Р	Е	Г	И
О	Л	Т	О
С	Т	А	Р
Т	О	Р	И

Т	И	Р	А
У	Ч	Е	Н
Р	А	Г	И
К	Р	О	Н

Н	И	Р	А
И	Ј	А	Д
Ц	А	М	И
А	Б	М	И

К	О	С	Т
Е	М	И	Р
М	Е	Р	И
А	С	В	А

А	С	А	М
В	И	С	М
О	С	В	А
Ј	А	С	С

КОЛТОВИ

МАГИЧНИ ШТИТ

СЛОГОВИ:

А, БЕ, ВАЧ, ДА, ДЕ, ЂИ, КЕ, КИ, НА, НИ, ПРЕ, РА, РАТ, РИ, РИ, СВЕ, ТИ, ТИ, ТИС, ЦА, ЦА.

ВОДОРАВНО И УСПРАВНО:

- Наставник или професор,
- Књиге водичи за туристе,
- Запаљење жлезда,
- Мања чаша ракије,
- Рат за неку светињу, верски рат,
- Гласно плакати за неким.

1	2	3	4	5	6
2					
3					
4					
5					
6					

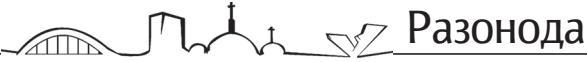
СУДОКУ

НИВО ТЕЖИНЕ: ●●●○

	3	8	1		
7				9	3
				1	2
9				7	4
			5	9	3
6	8				
				5	
9				4	1
					8
2	5		3		

НИВО ТЕЖИНЕ ●●●●

				6
			5	9
		2	3	
6			4	3
	2	8		7
7		3		9
5			2	4
			6	9
		7		8
8			7	

Разонода

Шеста пасуљијада у селу Лесковац

Кулинарско каљење - неко с ножем, неко с стаклом пива

Домаћини најбројнији - екипа „Златни врх“ из Лесковца

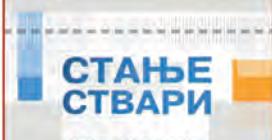
Главни кувар из Драгушице Зоран Илић - најоригиналнија кеџеља

Кад су издегустирали све припремљено, у'ватили се у коло, прво стари, па онда и млади

ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ

ТВ ПРОГРАМ
од 17. до 23. јулаЧетвртак
17. јул

- 20.00 Ставије ствари
07.00 Јутарњи програм
08.30 Цртани филм р.
09.00 Вести
09.05 Музички програм
10.00 Серија р. □
11.00 Документарни програм
12.00 Вести
12.05 Кухињица
12.35 Кухиња у цвећу р.
13.00 Музички програм
14.00 Комунални сервис р.
15.00 Цртани филм р.
15.30 Вино и виноградарство р.
16.00 Вести
16.05 Излог страсти р. □
16.35 Мериџијанима р.
17.00 Мозаик
18.00 Серија □
18.50 Хит дана
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Мост Београд-Приштина
21.00 Излог страсти □
21.30 Мериџијанима р.
22.00 Хроника 2
22.30 Серија □
23.30 Megafon Music
00.00 Вести
00.05 Хит дана

Петак
18. јул

- 20.00 Здравији живот
07.00 Јутарњи програм
08.30 Цртани филм р.
09.00 Вести
09.05 Музички програм
10.00 Серија р. □
11.00 Документарни програм
12.00 Вести
12.05 Кухињица
12.35 АБС шоу р.
13.05 Музички програм
14.00 Мост Београд-Приштина р.
15.00 Цртани филм
15.30 Атлас р.
16.00 Вести
16.05 Серија р. □
17.00 Моја Шумадија
18.00 Серија □
18.45 Хит дана
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Здравији живот
21.00 Излог страсти □
21.30 Мериџијанима
22.00 Хроника 2
22.30 Серија □
23.30 Megafon Music
00.00 Вести
00.35 Хит дана

Субота
19. јул

- 22.00 Хроника 2
09.00 Вести
09.05 Цртани филм
10.00 Megafon Music
11.00 Путујуће приче р.
12.00 Вести
12.05 Шумадијски праг р.
13.00 Кухиња у цвећу
13.30 Fashion files
14.00 Shopping avantura
15.00 Документарни програм
16.00 Вести
16.05 Филм
18.00 Здравији живот р.
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Лек из природе
20.30 Илузиониста
21.00 Концерт
22.00 Хроника 2
22.30 АБС шоу
23.00 Прича о две сестре
00.00 Вести
01.15 Хит дана

Недеља
20. јул

- 12.05 Шумадијски праг
09.00 Вести
09.05 Цртани филм
09.35 Све о животињама р.
10.00 Документарни програм
11.00 Кућица у цвећу
11.30 Лек из природе р.
12.00 Вести
12.05 Шумадијски праг
13.00 Агродневник
13.30 Кућица у цвећу
14.00 Документарни програм
15.00 Спортска галаксија
16.00 Вести
16.05 Вечна љубав
18.00 Путујуће приче
18.50 Хит дана
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Све о животињама
20.30 Све о животињама
21.00 Концерт
22.00 Хроника 2
22.30 Култура
23.00 Операција Кобра
00.00 Вести
01.00 Хит дана

Понедељак
21. јул

- 17.00 Мозаик
07.00 Јутарњи програм
08.30 Цртани филм
09.00 Вести
09.05 Музички програм р.
10.00 Серија р. □
11.00 Документарни програм
12.00 Вести
12.05 Кухињица
12.35 Стаклено звено р.
13.00 Музички програм
14.00 Shopping avantura р.
15.00 Цртани филм р.
15.30 G.E.T. Report
16.00 Вести
16.05 Излог страсти р. □
17.00 Мозаик
18.00 Серија □
18.50 Хит дана
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Спортска галаксија
20.30 Излог страсти □
21.00 Мериџијанима
22.00 Хроника 2
22.30 Серија □
23.00 Нокаут
00.00 Вести
00.05 Хит дана

Уторак
22. јул

- 20.30 Суграђани
07.00 Јутарњи програм
08.30 Цртани филм
09.00 Вести
09.05 Музички програм р.
10.00 Серија р. □
11.00 Документарни програм
12.00 Вести
12.05 Кухињица
12.35 Агродневник р.
13.00 Музички програм
14.00 Спортска галаксија р.
15.00 Цртани филм р.
15.30 G.E.T. Report
16.00 Вести
16.05 Излог страсти р. □
16.30 Мериџијанима
17.00 Мозаик
18.00 Серија □
18.50 Хит дана
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Здравље је лек
20.30 Суграђани
21.00 Излог страсти □
21.30 Мериџијанима
22.00 Хроника 2
22.30 Серија □
23.30 Документарни програм
00.00 Вести
00.35 Хит дана

Среда
23. јул

- 20.00 Комунални сервис
07.00 Јутарњи програм
08.30 Цртани филм
09.00 Вести
09.05 Музички програм р.
10.00 Серија р. □
11.00 Документарни програм
12.00 Вести
12.05 Кухињица
12.35 Култура р.
13.00 Музички програм
14.00 Здравље је лек р.
14.30 Суграђани р.
15.00 Цртани филм р.
15.30 Fashion files р.
16.00 Вести
16.05 Излог страсти р. □
16.35 Мериџијанима
17.00 Мозаик
18.00 Серија □
18.50 Хит дана
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Комунални сервис
21.00 Излог страсти □
21.30 Мериџијанима
22.00 Хроника 2
22.30 Серија □
23.30 Вино и виноградарство
00.00 Вести
00.05 Хит дана

наставак програма ТВ Крагујевац

НАМА СЕ НАЈВИШЕ ВЕРУЈЕ

СКОКОВИ У ВОДУ

Павловић надвисио ривале

ТРИУМФОМ у Бања Луци Крагујевчанин Марко Павловић забележио је прву овогодишњу победу у висинским скоковима у воду. Поред њега у финалу се такмичио клупски друг Младен Цветковић, који је завршио на четвртој позицији.

Наредног викенда Крагујевац ће бити домаћин првог званичног шампионата државе у висинским скоковима. Такмичење ће се одржати у суботу, на отвореним градским базенима од 17 сати. Поред тога, овај сусрет бодољеће се и као први од три традиционална у Купу Србије. Други турнир је већ сутрадан у Ужицу.

M. M.

ОДБОЈКА

Назире се тим Крагујеваца

УЧОИ почетка припрема за премијерну суперлигашку сезону, у Одбојкашком клубу Крагујевац почели су са формирањем тима. Из претходне сезоне неће бити капитена, ускоро маме Марко Јовановић, те Тане Пузовић, која каријеру наставља у Француској.

Клубу су приступиле средњи блокер Андријана Швиковић и коректор Сара Павловић из Смече 5, као и техничар Тамара Рогановић из екипе Ваљева. Трага се још за примачима, а нови уговори очекују се у најскорије време.

M. M.

ПЛИВАЊЕ

Илији четири колајне

ПИОНИРСКО Првенство државе отпливано је минулог викенда у Крушевцу. Иако нису доминирали као на нију централне Србије, крагујевачки представници имали су неколико веома добрих резултата.

Тако је код старијих пионира, рођених 2000. и 2001. године, члан Радничког Илија Стевановић узео чак четири медаље. Три бронзане (на 50, 400 и 800 слободно), док је у истој дисциплини, на дистанци од 100 метара, као други прошао кроз циљ. Тик уз победника нашао се и Милош Карић на 400 слободно, што је у укупном збирку "првенима" донело 13. екипну позицију у конкуренцији 32 клуба.

Пионери млађи две године имали су мање успеха. До треће степенице победничког постоља стигли су само пливачи Пирата (Давид Шапић, Ања Вељић и Ања Стевић), чиме је овај тим заузео 11. место екипно, док су се међу 29 клубова Фока и Раднички пласирали на 18, односно 20. позицију.

B. U. K.

КОШАРКА

АБА ЛИГА

Све спремно за 14. Јадран

ЗАГРЕБАЧКИ хотел „Панорама“ био је домаћин годишње Скупштине АБА лиге. „Прочишћена“ су питања од значаја за наредну такмичарску сезону и одлуке су доношene једногласно, што потврђује поклапање интереса клубова и регионалног савеза.

Званично је прихваћена промена у погледу завршнице, уведен је плеј-оф уместо финалфора, али и скраћен календар како би се лигашки део окончао до 20. марта. Термини плеј-офа биће одређени накнадно, сходно евентуалном пласману клубова у завршнице европских такмичења.

Недавна одустајања екипа чланица Јадранске лиге од међународних такмичења озбиљно

су нарушила углед лиге код УЛЕБ-а, па је одлучено да ће се убудуће тражити знатно већа дисциплина. Наиме, клубови ће далеко раније морати да се изјасне могу ли играти Евролигу или Еврокуп, како се не би дододило да регионално такмичење губи већ изборене квоте. За наредну сезону АБА лига добиће два места за Евролигу и четири за Еврокуп.

МАЊАК У САСТАВУ

Отишао и Лешић

ПОСЛЕ једногодишње епизоде у Крагујевцу, крилни центар Сава Лешић интернационалну каријеру наставиће у Русији. Потписао је једногодишњи уговор са Јенисејем из Краснојарска, екипом коју води

Ставан Каракић, а тајмичи се у регионалној ВТБ лиги.

Лешић је до сада бранио боје веома близу београдских ривала, затим Валенсије, Химика и на крају Радничког. У протеклој сезони по утакмици имао је 15,8 поена и 6,8 скокова у Јадранској, односно 10,9 поена и 4,5 скока у Суперлиги Србије.

Бешићи ривали на старту

ВОЉОМ жреба, Раднички ће, уколико све недоумице о учешћу на „Јадрану“ буду отклоњене, почети ново такмичење 4. октобра утакмицом у Подгорици.

По новом распореду, „укинути“ су новогодишњи празници, додате су две „срде“, те су тако избегнуты проблеми са терминима националних шампионата. Једина већа пауза предвиђена је за викенд 18/20. фебруар, када ће се играти завршнице националних купова.

Крагујевачки клуб ће играти по следећем распореду:

- коло (3/5. 10.): Будућност - Раднички,
- коло (7/8. 10.): Раднички - Солник,
- коло (10/12. 10.): Крка - Раднички,
- коло (17/19. 10.): Раднички - Цедевита,
- коло (24/26. 10.): Партизан - Раднички,
- коло (31.10/2.11.): Олимпија - Раднички,
- коло (7/9. 11.): Раднички - Игокеа,
- коло (14/16. 11.): МЗТ Скопље - Раднички,
- коло (21/23. 11.): Раднички - Левски,
- коло (28/30.11.): Цибона - Раднички,
- коло (5/7. 12.): Раднички - Црвена звезда,
- коло (12/14. 12.): Мега Визура - Раднички,
- коло: (19/21.12.): Раднички - Задар.

M. M.

ИНТЕРВЈУ: НЕМАЊА ЧАЛИЈА

Не одустајемо од трке, титула нас чека

Задовољни смо, иако смо изгубили финале. Година је била веома тешка, чак два пута смо били на ивици да напустимо такмичење због финансијских проблема, па кад се све сабере, добро је. За сада још не правимо планове за наредну сезону. О том потом - каже председник Дивљих Вепрова

Шта недостаје за скидање Вукова са трона?

- Недостају бољи услови за тренинге, а и спонзорија је ове године било мало. Као и у другим спортома тешко држимо корак са Београдом, ипак је тамо центар све.

Нама, додуше, то како-тако успева, али, очигледно, недовољно.

Ако пропусти у Супер лиги могу бити разумљиви, пораз од Словенаца у Крагујевцу, у ЦЕФЛ такмичењу, може се сматрати као велики, неочекивани кикс.

- Заиста, неочекивано смо упопастили велику шансу. До тог меча били смо први, савладали

Какав су утисак оставили играчи појединачно у овој сезони?

- Не бих никога посебно издвајао. Американци су били одлични, а од домаћих играча издвојио бих Петровића и Симовића.

Њих двојица су веома млади и напредују изванредно брзо. Квалитет је препознат и ван граница Србије, те су били позвани на камион за тим света. Они су наша будућност, свакако сјајна.

Пре финала указивали сте на нерегуларности. Зашто?

- Суђење у финалу било је добро, али одлуке дисциплинског судије пре саме утакмице нису, што смо и јавно рекли.

Разлоги су одавно јасни. Није лако борити се са Београдом, све је тамо, од судија до спонзора. Ипак, играчи не смеју да се оптерећују тим питањима, то је посао управе клуба.

Ове године није вас било у флег лиги. Који су разлоги?

- Доста момака игра нам за први тим, а по годинама имају места и у Флег лиги. Како Савез не дозвољава наступе на оба фронта, одлучили смо се за такав потез.

Наравно, проблем су и финансије, јер нисмо имали новца да пуштамо са турнира на турнир.

Сениорска сезона је завршена. Правите ли планове за 2015. годину?

- Још немамо јасан план. Одјесени крећемо у Јуниорску лигу, где брамбимо титулу и стварамо нове играче, што је у принципу приоритет.

Ако се не поправи финансијска ситуација, први циљ биће нам опстанак клуба на бар приближно овом нивоу. А уколико све буде како ваља, сигурно ћемо покушати нови напад на титулу.

ФУДБАЛ

ДАРКО
МИЛИСАВЉЕВИЋНови
директор
омладинског
погона

ОДЛУКОМ Управног одбора, на место директора омладинске школе Радничког 1923 постављен је Дарко Милишављевић, који је на тој функцији наследио легендару крагујевачку фудбалску школу Саву Пауновића.

Иако су и до сада млађе селекције "првених" имале доста успеха, те су у сезони за нама омладинци били шести, кадети седми, а пионери осми у највишем рангу, нови директор мораће озбиљно да поради на даљој организацији рада Омладинске школе, јер су, после оставки Милана Живковића и Дејана Јоксимовића, омладински и кадетски тим тренутно без тренера.

В. У. К.

РУКОМЕТ

КОД МУШКАРАЦА

Два нова и једно познато
име

ПРЕД премијерни наступ у регионалној СЕХА лиги, Раднички полако "сабира" екипу. Једини који недостаје јесте Крсто Милошевић, кога је професионални пут одвео у Румунију, али су зато "празнине" попуњене довођењем тројице новајлија.

Најпре је појачана голманска линија Игором Арсићем, раније

је чланом Напретка и Мокре Горе, па конкуренција на позицији пивотмена ангажовањем Богдана Медурића, а онда је из исте екипе, шабачке Метапластике, пристигао повратник, некада велика нада крагујевачког суперлигаша, бек Милош Продановић.

Уз њих, из пратећег погона који се надме-

ће у трећем рангу првом тиму прикључен је средњи бек Страхиња Симић, те је остало још само да се адекватно попуни место левог бека, где је својом игром у прошлодневном сезони пленио недостајући Милошевић.

Припреме, како је планирано, требало би да крену од понедељка.

В. У. К.

САМО ЈОВАНУ ЗЛАТО

ТИМ СЕ НЕ ЗНА

Беквалац бира шта и како
може

БРОЈНИ проблеми који су снашли Фудбалски клуб Раднички 1923, остављају трага и у данима предвиђеним за припреме. Наме, наш клуб навелико касни са тренинзима, а и они који се спроводе, више служе за одабир играча за будући састав него као уигравање тима, кога заправо још нема.

Тек двадесетак дана пред почетак првенствених окошја, 9. августа, контролни сусрети служе како би се од постојећег кадра и појединачних фудбалера на проби добио састав вредан макар опстанка. Одигран је један међусобни дуел, "првени" на "беле", где су се појавили незадовољни голман Трифуновић, али и бивши бекови Радничког Ненадић и Божовић, један тамнопутни штопер и бројни млађи играчи. Од исклучнијих слабо кога има, нигде Чанчаревић, Тинтора, Марића, Ивана Петровића, Недовића... дугује им се новац, кога слабо има и за нека значајнија појачања. Из истог разлога, беспарице, одустало се и од одласка на висинске припреме, па ће се припреми период свести на тренинге и пријатељске утакмице.

За сада их је тачно пет. Први сусрет игран је прејуће са имењаком у Нишу, а затим следе два на теренима Спортског центра ФСС у Старој Пазови. Следећег понедељка са Хапоелом, па у уторак, 29. јула, против екипе Уфа Русија. Извеђу тога у Ивањици ће се, 26. јула, гостовати сада прволигашу Јавору, док је генерална проба са Јагодином, опет ван Крагујевца, 2. августа.

В. У. К.

ПИОНИРИ НА ТЕРЕНУ
СА ЛЕГЕНДАРНИМ ЗУВОМ РАДОСАВЉЕВИЋЕМ

Фото: kradnicki.com

Градски савез већ активан

ОРГАНИЗАЦИОНЕ припреме за нову такмичарску сезону у лигама које покрива Фудбалски савез Крагујевца већ су почеле. Градска кућа изашла је са предлогом календара који ће највероватније бити прихваћен.

Тако би Прва градска лига имала 16 клубова, јесенњи део почео би 16. августа и трајао до 22. новембра, а утакмице би се играле суботом. Друголигаши, њих 16, почели би и завршили дан касније, дакле термини су недељом. Трећелигаша ће вероватно бити осам, почели би 14. септембра, а завршили 24. октобра.

Што се Купа тиче, прво коло, у коме учествују сви клубови са територије града, на програму је 2. и 3. августа, а друго три дана касније. У наредном, 9. и 10. августа, укључују се и клубови зонског ранга.

М. М.

ВАТЕРПОЛО

НОВОПРИДОШЛИЦА

Помоћ стиже
из Барселоне

ЈЕДАН од оних који су одмогли Радничком у финалу овогодишње Лиге шампионија, од следеће сезоне биће на "правој" страни, у дресу "првених". Реч је о Марку Петковићу, досадашњем члану шпанске Барселонете, освајача Лиге шампионија, који ће каријеру наставити у крагујевачком Радничком.

Овај играч поникао је у ВК Београд, а потом играо за турски Галата Сарај, Будву и Барселонету. Наступао је и за млађе селекције Србије, debitovao у сениорском тиму, док је са универзитетском репрезентацијом освојио златну медаљу на Универзијади 2011. године.

Дечачима баш иде

ПОСЛЕ годину млађих, и ватерполисти Радничког Кон Тики рођени 2002. године и касније обезбедили су пласман на финални турнир Првенства Србије, који ће

се одржати од 25. до 27. јула.

Само један пораз доживљен је у квалификацијама у Ваљеву, од нишке Нансе (3:4), док су надиграни - Бања Лука (12:1), Валис 93 (11:1), Валис (12:1) и Расина (7:6).

В. У. К.

АТЛЕТИКА

ПРВЕНСТВО СРБИЈЕ

Девет одличја са
Појединачног

ЈЕДНУ златну и по четири сребрне и бронзане медаље освојили су атлетичари Радничког на сениорском Првенству Србије, одржаном за викенд на новосадском стадиону "Карађорђе".

Првак државе постао је Јован Вукићевић, скакач увис, чији је дomet од 2,12 метара био довољан да се престигне конкуренција.

Тик до титуле шампиона застао је Лазар Анић, и то два пута, у скоку удаљ (7,37) и трокеску (14,47), као и стотметраш Милош Савић, 10,854 секунде, те у трици на 110 метара с препонама Александар Миленковић (14,37).

У истој дисциплини треће место заузео је Марко Мишковић (14,72), баш као и Слободан Мирић на 400 метара (55,13), баач копља Никола Првуловић (63,52), односно Љубица Симовић при скоку удаљ (5,46).

В. У. К.

ТРИЈАТЛОН

Успех на
Палићу

ДВОЈИЦА такмичара Клуба екстремних спорова Крагујевац узели су медаље на такмичењу за кадетски Куп Србије, одржаном у суботу на палићкој спортској стази. Сребром се окитио Душан Костић, а на степеници ниже нашао се Вељко Максимовић.

Овакав резултат донео им је, уз Филипа Батинића, боравак на кампу српског изабраног тима у Караташу, где се налазе од уторка.

М. М.

СТРЕЉАШТВО

Стева и
Милутин у
Шпанији

КРАГУЈЕВАЧКИ стрелци Стеван Плетикосић и Милутин Стефановић налазе се на припремама са репрезентацијом Србије у Гранади, где ће у периоду од 16. до 20. јула учествовати на "Великој награди Хуана Карлоса", а гађаће у дисциплини ваздушна пушка.

У Гранади ће, иначе, у септембру бити одржано Светско првенство, на коме ће се водити олимпијске визе за Бразил 2016. године, па је ово права прилика за припрему пред једно веома значајно такмичење.

С. М. С.

БИЦИКЛИЗАМ

Ђука у походу
на 11. титулу

У РИБАРСКОЈ Бањи предстојећег викенда на програму је Првенство Србије у плавањском бициклизаму. Главни адјут Радничког биће десетоструки првак Бојан Ђурђић, пред којим је, ако се очекивања не изјалове, нови трофеј.

Интересантно је напоменути да је у последњих 20 година, колико се одржава првенство у овој бициклистичкој дисциплини, само петорици возача пошло за руком да освоје титулу, а још интересантније то што су чак тројица били чланови "првених" - Бојан Ђурђић, Слободан Васиљевић и Александар Маричић.

С. М. С.

АМЕРИЧКИ ФУДБАЛ

Фокус на
подмладак

ОДМАХ по окончању сениорског такмичења у Суперлиги Србије, Клуб америчког фудбала Дивљи Вепрови океће се предстојећим изазовима. Од четвртка стартовале су припреме јуниорског тима, играча рођених 1995. године, и касније, за одбрану титуле државног првака.

Поред тога, клуб је отворио врата и дечачима 1999. годишта и млађима, који ће имати прилику да се такмиче у омладинској, такозваној Јутлиги Србије.

М. М.

• SMALLVILLE •

KRAGUJEVAC

JEDINSTVENA PONUDA OD

727

€/m²+pdv

GRATIS GARAŽNO MESTO

ISKORISTITE PRILIKU I POSTANITE VLASNIK NOVOG STANA U KRAGUJEVCU.

CENA POČINJE OD NEVEROVATNIH 727 EVRA ZA m² + PDV. BESPLATNO PARKING MESTO!

IDEALNA LOKACIJA, VRHUNSKI KVALITET GRADNJE I ZAVRŠNE OBRADE. POSETITE NAS!

Prodaja: Bulevar Kraljice Marije 54, Kragujevac
034 635 2641, info@smallville.rs
www.smallville.rs

